



Karel Abma (25 juli 1944 – 10 augustus 2012)

De clubavond zal nooit meer hetzelfde zijn

Tal Nieuws 350

30 augustus 2012

Clubblad van de schaakvereniging Tal/DCG, aangesloten bij de Schaakbond Groot-Amsterdam, met één team in de KNSB-competing en vier teams in de SGA-competing. De speelzaal is gevestigd in Speeltuinvereniging 'Mercator', t/o Orteliuskade 90/91, Amsterdam, tel. 020-6128516. Speelavond op maandag vanaf 20.00 uur.



Bij de voorpagina:

Op 10 augustus 2012 moesten we afscheid nemen van onze oud-voorzitter Karel Abma. Met zijn heengaan heeft de vereniging een groot verlies geleden. Vanaf januari dit jaar liet zijn gezondheid al niet meer toe dat hij de clubavond bezocht, zodat we vast hebben kunnen wennen aan de onpeilbare leegte die hij achterlaat. Sommige dingen wennen nooit



Voorzitter:	Piet Kooiman	020-6102355	p.kooiman2@chello.nl
Secretaris:	Cees Flikweert	020-4922727	cefli@freeler.nl
Penningmeester:	Herbert Tulleken	020-6895467	herbert.tulleken@me.com
PR manager	Yvette Nagel	020-6165643	yvette@seanet.com

Wedstrijdleiders:			
• Extern	Jeroen Cromsigt	06-51884350	j.cromsigt@chello.nl
• Intern	Jaap Loeve	020-7701437	jaaploeve@dds.nl

Hoofdredacteur clubblad:	Dirk Goes	06-23840526	yeahright87@hotmail.com
--------------------------	-----------	-------------	-------------------------

Website <http://www.taldcg.nl>

Girobetalingen:	Postgiro 4982061 ten name van de Schaakvereniging DCG-PCB te Amsterdam	Contributie:	■ Senioren	EUR	97,50
			■ Studenten/65+	EUR	82,50
			■ Dubbelleden	EUR	50,00
			■ Jeugdleden	EUR	50,00

Routebeschrijving naar het speelokaal

Openbaar vervoer: Vanaf Amsterdam CS tram 13, halte Mercatorplein.
Auto: Ring A10, afrit S105 richting Sloterveer/Geuzenveld (in westelijke richting, van het centrum af).
Eerste stoplicht links (Jan Tooropstraat, langs het Sint Lucas Andreas Ziekenhuis).
Bij de rotonde linksaf (Jan Evertsenstraat).
Onder de snelweg door en na de brug over het Rembrandtpark linksaf (Orteliuskade).
Het clubgebouw van Tal/DCG ligt na 50 meter op de Orteliuskade aan uw linkerhand.

Inhoudsopgave

3	Van de voorzitter	Piet Kooiman
4	Bij het afscheid van een monument	Dirk Goes
8	Externe mijmeringen	Dirk Goes
9	Verslag interne competitie 2011/2012	Jaap Loeve
10	Goede prestaties jeugd tijdens NK!	Dirk Goes
17	Tjark Vos wint Jan Koens Cup!	Jeroen Cromsigt
18	Wedstrijdverslagen externe competitie	Dirk Goes
20	Het vijfde revisited	Cees Flikweert
21	Vluggerbeest prolongeert snelschaaktitel!	Dirk Goes
22	De Tobi Challenger Cup	Tobi Kooiman
25	25 jaar Tal Nieuws	Dirk Goes
30	Tjark pakt titel in kroongroep	Jeroen Cromsigt
30	SGA-cupteam hard onderuit in finale	Dirk Goes
31	Jeugd vult zakgeld aan in Leiden!	Dirk Goes
36	Pinksteren in Maastricht	Dirk Goes
40	Een triple-A schaakzomer!	Tobi Kooiman
55	Op tijd	Thomas Kuilman
60	Twintig vragen aan	Frits Veenstra
62	Geschiedenis van de schaakklok	Dirk Goes
74	Magere prestaties in SGA rapidcompetitie 2012	Dirk Goes

Van de voorzitter

– door Piet Kooiman –

Dit stukje ziet er anders uit dan aanvankelijk de bedoeling was. De oorzaak daarvan is uiteraard de gebeurtenis die alle andere gebeurtenissen die onze vereniging betreffen overschaduwde: het overlijden van onze oud-voorzitter Karel Abma. We wisten natuurlijk wel dat hij ernstig ziek was, maar we hadden hem graag nog wat langer gegund en daar eigenlijk ook wel op gerekend. Dat blijkt alleen al uit het feit dat op het concept van de agenda van de volgende ledenvergadering als agendapunt het voorstel was opgenomen Karel tot erelid te benoemen.

Het is met het ziekteverloop van onze oud-voorzitter zo snel gegaan dat het wat vreemd aanvoelt om dit stukje te schrijven 'van de voorzitter'. Voor mijn besef zou dit nog steeds uit de pen van Karel moeten vloeien. We zijn er door de jaren heen op gaan rekenen dat hij zijn wijze woorden over ons uitstrooide en dat daar nu voorgoed een einde aan is gekomen moet deels nog doordringen in mijn besef. In de vorige aflevering van ons clubblad schrijft hij enigszins berustend aan het einde van zijn stukje: 'Dat was het dus, na 14 jaar voorzitterschap.' Het 'nawoord' zelf was niet gespeend van ironie, sterk genoeg om af en toe een glimlach te voorschijn te toveren, maar van zo'n slotopmerking wordt de lezer toch even stil. Het is of er op een gong wordt geslagen waarna je vanzelf stil blijft tot de geluidsgolven zijn weggeëbd. Dan klinkt nog eenmaal de stem van Karel: "Ik wens u al het goede." Kostbare woorden van een dierbaar mens.

Hoe nu verder?

'Het goede' komt ons als schaakclub niet zomaar aanwaaien. We zullen dat zelf vorm moeten geven in een periode die in verschillende opzichten lastig is. Want we zien in de laatste jaren niet alleen een gestage afname van het ledental maar ook een sterk verminderde deelname aan de interne competitie (soms maar een zestal borden in de speelzaal). Dat is niet best! Sommigen signaleren bij zichzelf 'niet meer zoveel animo' te hebben, anderen worden in beslag genomen door een drukke baan of andere verplichtingen waardoor het regelmatig spelen van een partij schaak op de club er niet meer van komt. En dat terwijl schaken toch zo'n meeslepende bezigheid is. Het gezelligheidselement dat ook bij een schaakclub als de onze hoort komt zo in het gedrang. De verzuchting dat het vroeger na afloop toch altijd 'bar gezellig' was op de club wordt al te vaak gehoord.

Begin augustus heb ik namens het bestuur per e-mail een bericht gestuurd aan alle leden over de plannen die in deze zomer door het bestuur zijn ontwikkeld om met 'Het Probleem' intensief te gaan samenwerken. Wat dat betreft mag ik ervan uitgaan dat u op de hoogte bent van de richting van deze plannen. Gezamenlijke activiteiten met 'Het Probleem' waren er al, maar dat we ons echt aan elkaar committeerden kon je ook weer niet zeggen. Als het aan de besturen ligt gaat dat veranderen. We kunnen elkaar versterken en nieuwe impulsen geven aan het schaken in clubverband in Amsterdam West. Ook voor de jeugd trouwens. Ik hoop van harte dat we het daarover op de eerstvolgende algemene ledenvergadering eens zullen worden!

Dan nog iets anders:

In de afgelopen periode heb ik voor het eerst meegedaan aan het zomerschaak in spelletjescafé 2 Klaveren. Voor spelers van Het Probleem, Tal/DCG en iedereen die maar zin had. Voordat ik met emeritaat (pensioen) ging kwam het er niet van in de zomer te schaken, afgezien van een enkele uitzondering in café Goes. Nu mocht ik een aantal keren proeven van de ontspannen sfeer in dit café (of op het trottoir ervoor) en de gezelligheid die er na het toch ook serieuze schaak steeds was. Daar werd ook uitgewisseld wie er aan welk toernooi meededen in de zomer en dat bleken er toch nog heel wat te zijn. Er blijken heel wat enthousiaste schakers rond te lopen in onze gelederen. In dit nummer van Tal Nieuws wordt daar zeker ook over gerapporteerd.

Er staat nu weer een nieuw seizoen voor de deur. Met nieuwe mogelijkheden. De moeite waard om aan te pakken; spannend hoe het uit zal pakken. Als nieuwe voorzitter wens ik iedereen vooral heel veel plezier met het schaken en alles wat dat met zich meebrengt. Een mooi, spannend, succesvol seizoen!

Bij het afscheid van een monument

– door Dirk Goes –

Begin dit jaar werd duidelijk dat Karel Abma ernstig ziek was en niet meer beter zou worden. Nadat een operatie was mislukt gaven de doktoren hem een levensverwachting van enkele maanden. Toch leek hij aanvankelijk wat op te knappen en hij vierde nog samen met Ioannis vakantie op Sicilië. Hij voelde zich naar eigen zeggen prima en zag er voor iemand van zijn leeftijd redelijk blakend uit, wat voeding gaf aan de hoop dat de artsen het mishadden en dat we nog lang van hem zouden kunnen genieten. Dat bleek helaas *wishful thinking*. In de nacht van 9 op 10 augustus werd hij met hevige pijnen naar het ziekenhuis vervoerd, waar hij rond het middaguur aan een hartstilstand overleed.

Karel was een aimabel mens met een bijzonder gevoel voor humor. Het einde zat eraan te komen, dat wist en accepteerde hij, maar als je met hem sprak had je beslist niet het idee dat je met iemand zat te praten die er binnenkort niet meer zou zijn. Toen ik hem enkele weken na de mislukte operatie thuis opzocht zat ik aanvankelijk wat ongemakkelijk tegenover hem omdat ik niet wist hoe hij de jobstijding had verwerkt, maar al snel bleek dat ik me daar geen zorgen over hoefde te maken. Hij gromde werkelijk in allerlei wrange, morbide grapjes, waar hij zelf erg om moest lachen in zijn karakteristieke bulderlach. Het werd een hele gezellige middag.

Ik vertelde Karel weleens dat ik hem zowel de slechtste als de beste voorzitter vond die ik ooit had meegemaakt. Zijn invulling van het voorzitterschap was er een van *laissez faire*, waarbij veel zaken op zijn beloop werden gelaten waar mijns inziens een meer proactieve houding een betere zou zijn geweest, maar tegelijkertijd gaf hij blijk van grote sociale bewogenheid. Leden die slecht ter been waren haalde hij thuis op; eerst Jan Koens, later Job Eisses. Vooral zijn opstelling in de zaak Luciën P. vond ik tekenend voor hem. Hij bleef Luciën maar de hand boven het hoofd houden (tegen beter weten in?) en steeds opnieuw kansen geven, groeiende onrust op de club ten spijt. Destijds, toen deze affaire speelde, moest ik sterk denken aan de parabel over het verloren schaap (Lukas 15:1-7). Ik citeer uit de Nieuwe Bijbelvertaling:

“Alle tollenaars en zondaars kwamen hem opzoeken om naar hem te luisteren. Maar zowel de farizeeën als de schriftgeleerden zeiden morrend tegen elkaar: “Die man ontvangt zondaars en eet met hen.” Jezus vertelde hun toen deze gelijkenis: “Als iemand van u honderd schapen heeft waarvan er één verloren is geraakt, laat hij dan niet de negennegentig andere in de woestijn achter om naar het verdwaalde dier op zoek te gaan tot hij het gevonden heeft? En als hij het gevonden heeft, legt hij het vol vreugde op zijn schouders en gaat hij naar huis. Daar roept hij zijn vrienden en buren bijeen en zegt tegen hen: “Deel in mijn vreugde, want ik heb het schaap gevonden dat verdwaald was.” Ik zeg u: zo zal er in de hemel meer vreugde zijn over één zondaar die tot inkeer komt dan over negennegentig rechtvaardigen die geen inkeer nodig hebben.”

In de kwestie Luciën P. koos Karel nadrukkelijk voor de mens, en niet voor de club. Zelf zou ik dat nooit hebben gedaan, en misschien juist daarom vergrootte het slechts mijn bewondering voor hem.

Een clubavond zonder Karel was geen echte clubavond. Soms betrapte ik me erop dat mijn ogen even na achten snel de binnengedruppelde leden scanden en ik een beetje ongerust moest constateren dat Karel er (nog) niet was. En als hij dan toch, iets te laat, met zijn onafscheidelijke sigaar in de mond kwam binnenwandelen, slaakte ik een zucht van opluchting en verheugde ik me op de avond die komen ging.

Schaken op de clubavond deed hij niet heel vaak. Ik kreeg sterk de indruk dat Karel de club zag als een sociëteit, waar toevallig ook werd geschaakt. Hij sloeg slechts bij hoge uitzondering een clubavond over maar hij vond het heerlijk om niet te hoeven spelen en in alle rust zijn lijfblad, de NRC, te lezen. Gedurende de avond kwam ik dan meerdere malen de rust verstoren om met hem van gedachten te wisselen over allerlei zaken. Heerlijke avonden waren dat, en het doet pijn te realiseren dat die zich nooit meer zullen herhalen. Karel was een erudiet mens die altijd wel ergens een mening over had, en aangezien we het politiek vrijwel nooit eens waren ontvaardden deze gesprekken niet zelden in tamelijk felle discussies, zeker na elfen als het bier begon te werken, de tongen lossen werden en ik steeds meer moeite kreeg om mijn natuurlijke neiging tot provoceren te bedwingen. Het was overigens niet eenvoudig om met hem te debatteren, domweg omdat je vrijwel niet aan het woord kwam. Als jurist was Karel eraan gewend om zorgvuldig en bedachtzaam te formuleren. Was hij eenmaal aan het woord, dan stond hij dat niet snel af en moest je van goeden huize komen om hem te interromperen. Volgens mij schiep hij er een sardonisch genoegen in mij niet aan het woord te laten komen.

Terugblikkend op de 10 jaar dat ik hem heb gekend kan ik naar waarheid zeggen dat ik in de loop der jaren zeer aan hem gehecht ben geraakt, maar eigenlijk doet dat onvoldoende recht aan de werkelijke gevoelens van vriendschap die ik voor hem koesterde. Het moet maar eens gezegd: ik hield van hem. Karel, rust in vrede, *until we meet again*

Wedstrijdschema Tal/DCG 1 seizoen 2012/2013 bekend!

Tal/DCG 1 is voor het komend seizoen ingedeeld in klasse 3D van de KNSB. Het wedstrijdschema is als volgt:

Zaterdag 15 september 2012:	Tal/DCG 1	- Oud Zuylen 1
Zaterdag 6 oktober 2012:	De Waagtoren 2	- Tal/DCG 1
Zaterdag 3 november 2012:	Tal/DCG 1	- VAS 2
Zaterdag 24 november 2012:	Caissa 4	- Tal/DCG 1
Zaterdag 15 december 2012:	BSG 2	- Tal/DCG 1
Zaterdag 16 februari 2013:	Tal/DCG 1	- Zukertort Amstelveen 2
Zaterdag 9 maart 2013:	Kennemer Combinatie 3	- Tal/DCG 1
Zaterdag 6 april 2013:	Tal/DCG 1	- Caissa Eenhoorn 2
Zaterdag 20 april 2013:	Woerden 1	- Tal/DCG 1

Vijf keer uit dus, maar omdat onze tegenstanders in de buurt wonen blijven verre reizen ons ditmaal bespaard. Oud Zuylen is een degradant uit de tweede klasse van vorig jaar, met onder andere de gerenommeerde Jaap van der Tuuk (2237) in de gelederen. De teams van De Waagtoren 2 en Woerden 1 promoveerden uit de hoofdklassen van respectievelijk de NHSB en de SGS en zijn daarmee de grote onbekenden.

Tal/DCG 1 heeft van het bestuur de opdracht meegekregen zich te handhaven. Geen sinecure, want kopman Wim Luberti verhuisde naar Purmerend en Tjark Vos naar Zukertort Amstelveen, maar met de onlangs flink doorgebroken Tobi Kooiman in het team moet handhaving toch mogelijk zijn.



In memoriam

Op 21 juni 2012 overleed Joop van Kuijk (de vader van ons lid Jeroen van Kuijk) in de leeftijd van 84 jaar. Joop werd vrijwel direct na de oprichting lid van Tal en diende de vereniging in diverse bestuursfuncties, eerst als penningmeester, later als secretaris.

Nog geen week later, op 27 juni, overleed Joop Adema, een ander oud-lid van Tal. Van december 1972 tot en met november 1987 was hij penningmeester van de SGA. Voor zijn vele werk werd hij onderscheiden met het Lidmaatschap van Verdienste van de SGA.

Mogen zij rusten in vrede.



Externe competitie 2011/2012

Individuele scores

Tal/DCG 1	Score	TPR
J. Lubbers	6½ uit 9	2119
F. Schoffemeer	4 uit 9	1957
T. Vos	4 uit 9	1951
R. Klein	3 uit 9	1961
Chr. Vos	3½ uit 8	1914
W. Helmers	3 uit 8	1955
H. Leeftang	6½ uit 7	2501
W. Luberti	3 uit 5	2164
R. Pijlman	1½ uit 3	1988
J. van Kuijk	1 uit 2	2045
W. Hensbergen	0 uit 1	1726
T. Kooiman	½ uit 2	1863
Totaal	36½ uit 72	

Tal/DCG 2	Score	TPR
R. Pijlman	1½ uit 7	1755
R. Mekuria	4 uit 6	2094
J. van Kuijk	2½ uit 6	1881
T. Kooiman	4 uit 5	2285
P. Kooiman	3½ uit 5	2097
W. Hensbergen	3 uit 5	1958
J. Kooiker	3 uit 5	1868
V. Jongkind	2½ uit 4	1967
J. Croomsigt	1½ uit 3	2044
T. Visser	1 uit 3	1869
J. Donkers	1½ uit 2	2276
A. Gerritsen	1 uit 2	1941
M. Coolen	0 uit 1	1778
H. Bruinsma	0 uit 1	1638
G. Boellaard	0 uit 1	1649
Totaal	29 uit 56	

Tal/DCG 3	Score	TPR
G. Boellaard	3½ uit 7	1779
J. Loeve	3 uit 7	1764
Chr. Alberti	5 uit 6	2067
T. Visser	2½ uit 6	1845
C. Groen	2 uit 6	1789
M. Coolen	1½ uit 6	1645
J. Croomsigt	2½ uit 5	1905
A. Gerritsen	1 uit 4	1700
E. Hoekstra	½ uit 3	1536
B. Lampe	1 uit 1	1934
H. Balhuizen	1 uit 1	1916
H. Bruinsma	0 uit 1	1464
H. Tulleken	0 uit 1	1493
n.o.	0 uit 2	
Totaal	23½ uit 56	



Tal/DCG 4	Score	TPR
H. Bruinsma	3½ uit 6	1672
C. Flikweert	3 uit 6	1522
B. Dreef	1½ uit 5	1586
H. Balhuizen	1½ uit 5	1482
J.P. Streef	1 uit 5	1450
C. Findhammer	2 uit 4	1641
B. Lampe	1½ uit 4	1654
B. van den Berg	1½ uit 4	1514
Th. Loermans	2½ uit 3	1644
J. Jaarsveld	1 uit 2	1330
H. Tulleken	0 uit 2	1340
n.o.	0 uit 2	
Totaal	19 uit 48	

Tal/DCG 5	Score	TPR
J. Jaarsveld	2½ uit 6	1394
Th. Loermans	3½ uit 5	1650
E. Swagerman	2½ uit 5	1542
H. van Roekel	2½ uit 5	1378
C. Flikweert	0 uit 1	1533
K. Abma	½ uit 2	1483
Totaal	11½ uit 24	

Scoretabellen

Tal/DCG 1 (KNSB, 3e klasse D)

		Gesp	Mp	Bp
1.	De Waagtoren 1 (K)	9	16	50½
2.	Zukertort Amstelveen 2	9	14	42
3.	Caissa 4	9	12	41
4.	Santpoort 1	9	12	39
5.	De Eenhoorn 2	9	11	36
6.	Tal/DCG 1	9	9	36½
7.	Kennemer Combinatie 3	9	6	29½
8.	VAS 2	9	4	31½
9.	HWP Zaanstad 1 (D)	9	3	28½
10.	LSG 5 (D)	9	3	25½

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	3	5½	4½	7½	5½	5	6	7	6½
5		3	4	5	4½	7	5	4½	4
2½	5		3½	3	5	5	5	5½	6½
3½	4	4½		4	5½	2½	4½	5	5½
½	3	5	4		2½	6	4½	4½	6
2½	3½	3	2½	5½		5½	4½	4	5½
3	1	3	5½	2	2½		5	5½	2
2	3	3	3½	3½	3½	3		5	5
1	3½	2½	3	3½	4	2½	3		5½
1½	4	1½	2½	2	2½	6	3	2½	

Tal/DCG 2 (SGA, Prom. klasse)

		Gesp	Mp	Bp
1.	Laurierboom-Gambiet 1 (K)	7	10	38
2.	Caissa 6	7	10	32½
3.	Tal/DCG 2	7	10	29
4.	Zukertort Amstelveen 4	7	8	28½
5.	Probleem 1	7	6	29½
6.	VAS 3	7	6	22½
7.	Caissa 7 (D)	7	4	21
8.	Caissa 8 (D)	7	2	23

1	2	3	4	5	6	7	8
	5	6½	3½	3	7½	7	5½
3		4½	3½	4½	6	6	5
1½	3½		5	4½	4½	5½	4½
4½	4½	3		4½	3	3½	5½
5	3½	3½	3½		3½	6	4½
½	2	3½	5	4½		2	5
1	2	2½	4½	2	6		3
2½	3	3½	2½	3½	3	5	

Tal/DCG 3 (SGA, 1e klasse B)

		Gesp	Mp	Bp
1.	Raadsheer 1 (K)	7	12	37½
2.	Boven IJ 2 (P)	7	12	35½
3.	Amstel 1	7	8	28½
4.	Almere 3	7	7	25½
5.	Wachter 1	7	6	28½
6.	Tal/DCG 3	7	6	23½
7.	Probleem 2 (D)	7	3	21
8.	ENPS 2 (D)	7	2	24

1	2	3	4	5	6	7	8
	5½	3½	5½	4½	7	6	5½
2½		5	6½	5	6	6	4½
4½	3		6	4½	3	2½	5
2½	1½	2		4	5½	5½	4½
3½	3	3½	4		4	6	4½
1	2	5	2½	4		5	4
2	2	5½	2½	2	3		4
2½	3½	3	3½	3½	4	4	

Tal/DCG 4 (SGA, 2e klasse A)

		Gesp	Mp	Bp
1.	Amstel 2 (K)	6	12	36
2.	VAS 6	6	7	25½
3.	ODI 1	6	7	23
4.	Volewijkers 2	6	4	21½
5.	Zukertort Amstelveen 5	5	4	19
6.	Tal/DCG 4	6	4	19
7.	Almere 5 (D)	5	0*	16

1	2	3	4	5	6	7
	4½	7	5½	6½	7	5½
3½		4½	3	6	4½	4
1	3½		5	4½	5	4
2½	5	3		3½	2½	5
1½	2	3½	4½		7½	0
1	3½	3	5½	½		5½
2½	4	4	3	0	2½	

* Twee matchpunten in mindering wegens niet opkomen in ronde 6 tegen Zukertort 5; wedstrijd is niet meer gespeeld.

Tal/DCG 5 (SGA, Viertallen)

		Gesp	Mp	Bp
1.	TOG 1 (K)	6	11	17
2.	Laurierboom-Gambiet 3	6	8	13½
3.	ENPS 5	6	6	11
4.	Tal/DCG 5	6	5	11½
5.	Chaturanga 2	6	5	11
6.	ZZ 2	6	4	10
7.	Amstel 4	6	3	10

1	2	3	4	5	6	7
	2	2½	2½	4	3½	2½
2		3	2½	2	1	3
1½	1		1	2½	2½	2½
1½	1½	3		2½	2	1
0	2	1½	1½		3	3
½	3	1½	2	1		2
1½	1	1½	3	1	2	

Externe mijmeringen

– door Dirk Goes –

Met nog één wedstrijd te gaan stond er voor Tal/DCG 1 niets meer op het spel. In de laatste wedstrijd van het seizoen oogde het team vermoeid en werd een tikje lamelijk verloren van het overigens sterke Santpoort 1, met in de gelederen onder andere IM Piet Peelen en een handvol talentvolle jeugdspelers. Tal/DCG 1 eindigde uiteindelijk met 9 matchpunten uit evenzovele wedstrijden op de zesde plaats, waarmee het team zich na het Groningse Sissa 1 (kunst, die maken gebruik van de betaalde diensten van de GM's Van Wely en Sokolov!) liet kronen tot op een na beste promovendus uit de regionale competitie 2010/2011. Met deze toch niet onaardige prestatie werd voor de SGA een extra promotieplek verdiend, zodat aan het eind van het seizoen 2012/2013 niet slechts de kampioen promoveert maar ook de *runner up*.

Hans Leeftang speelde niet tegen Santpoort en bleef daarmee op 6½ uit 7 met, het zij nog maar eens eerbiedig herhaald, een TPR van 2501. Johan Lubbers speelde en won wel en tilde daarmee zijn score naar 6½ uit 9 en een TPR van 2119. Het doet me deugd te constateren dat deze begenadigde schaker na een paar jaartjes kwakkelen, waarbij zijn rating daalde naar 1943, de weg naar boven weer heeft gevonden!

Tal/DCG 2 deed tegen het reeds zo goed als gedegradeerde Caissa 8 haar plicht, won met 4½-3½ en eindigde met 10 matchpunten uit 7 wedstrijden op een uitstekende derde plaats, met weliswaar een niet overdreven groot aantal bordpunten maar wel met evenveel matchpunten als de nummers 1 en 2, Laurierboom/Gambiet 2 en Caissa 6. De score van Rufael Mekuria (4 uit 6) mag worden gezien, maar het waren toch de beide Kooimannen die het team bij de hand namen en met in totaal 7½ uit 10 fors bijdroegen aan het resultaat. Tobi Kooiman toonde zich nauwelijks genaakbaar met een score van 4 uit 5 (alleen verloren van GM Stuart Conquest, kan gebeuren natuurlijk) en een vlamme TPR van 2285! Mede hierdoor kwam hij in de ratinglijst van augustus uit op een totaal van 2102, een ongekenne progressie van maar liefst 203 punten in slechts drie maanden tijd!

Tal/DCG 3 kon in haar laatste wedstrijd, uit tegen ENPS 2, vrijuit *freewheelen* vermits toen al bekend was dat zelfs bij een nederlaag het eersteklasseschap niet in gevaar zou komen. Met 6 matchpunten eindigde het team op de zesde plaats, ruim boven de degradatiegrens, en dat viel alleszins mee na een zorgelijke start van 0 uit 3. Zonder daarbij de overige spelers tekort te doen moet worden vastgesteld dat er slechts één man was die er met kop en schouders bovenuit stak: Chris Alberti! Met 5 uit 6 en een TPR van 2067 hield hij huis. Chris was de enige basisspeler die boven de 50% uitkwam.

Tja, Tal/DCG 4, wat daarvan te zeggen Aan het begin van het seizoen werden er twee wedstrijden gewonnen, en die matchpunten bleken aan het eind van de rit goud waard in de strijd tegen degradatie. De laatste wedstrijd ging om des keizers baard, zodat er niet al te lang werd getreurd om het onnodig verlies van deze wedstrijd. Van de basisspelers was Hilbrand Bruinsma de enige die met 3½ uit 6 mocht terugzien op een redelijk geslaagd seizoen, maar hij zal toch zelf ook niet hebben verwacht dat die score goed genoeg zou blijken te zijn om zich als topscorer van Tal/DCG 4 te laten kronen. Vermeldenswaard is nog de score van Thijs Loermans, die zich met 2½ uit 3 een meer dan waardig invaller toonde.

Voor Tal/DCG 5 was het dit seizoen helemaal relaxed spelen, want in deze viertallencompetitie kón niet eens worden gedegradéerd. Het seizoen werd afgesloten met een wedstrijd tegen onze dove vrienden van kampioen TOG 1, dat nipt met 2½-1½ won. Tal/DCG 5 eindigde daarmee in de middenmoot, meer zat er ook echt niet in. Thijs Loermans deed ook hier van zich spreken door met 3½ uit 5 topscorer te worden.

Schaken in de media

Uit 'De Telegraaf' van dinsdag 3 juli 2012

Politie verstoort online potje schaak

Lorräch – De politie heeft een potje online schaken in het Duitse Lorräch wreed verstoord, omdat ze dacht dat er iemand werd vastgehouden. Een gepassioneerde internetschaker leverde thuis luidkeels commentaar op het verloop van het spelletje. Hij riep onder meer "Jij komt hier niet uit!" De schaker verklaarde tegen toegesnelde agenten dat hij bij gebrek aan een echte tegenstander zijn emoties de vrije loop liet.

De politie kwam maandag op het lawaai af dat de man maakte, maar ontdekte al snel dat van een misdrijf geen sprake was. Toen de 60-jarige schaker had beloofd dat hij in het vervolg zachter zou schaken, lieten agenten de man alleen met zijn hobby.

Verslag interne competitie 2011/2012

- door Jaap Loeve -

Halverwege het seizoen heb ik de indeling van de 'interne' van Cees Flikweert overgenomen en dit verslagje gaat dus vooral over de tweede helft van de competitie.

In de einduitslag zijn de resultaten van de gezamenlijke competities met het Probleem (Kroongroep en B-groep) meegenomen. Daardoor wordt enigszins verhuld dat aan de interne door een zeer kleine groep Tal/DCG spelers met enige regelmaat werd deelgenomen. Door de slechte opkomst kon er op sommige avonden nauwelijks worden ingedeeld en hebben zij die wel kwamen vaak tegen dezelfde tegenstanders moeten spelen. Dit was dan ook één van de redenen waarom het bestuur heeft besloten samenwerking met Het Probleem en een competitie op een andere avond of dag te onderzoeken. Zie elders voor de voortgang hiervan.

Over de einduitslag kan ik kort zijn. Hans Looman is terecht de clubkampioen van Tal/DCG over het seizoen 2011/2012. Hij eindigde nipt boven Frans Schoffelman en bereikte dit resultaat o.a. door de toch sterker geachte Frans zelfs een keer te verslaan.

Eindstand

		Punten	Score					Punten	Score		
1.	H. Looman	913	14	uit	25	29.	J. Schuur	121	2	uit	3
2.	F. Schoffelmeer	911	13	uit	21	30.	J. Kooiker	119	1½	uit	8
3.	H. Balhuizen	702	10½	uit	13	31.	B. Lampe	115	2	uit	4
4.	J. Loeve	653	9½	uit	14	32.	T. Visser	111	2	uit	5
5.	G. Boellaard	644	9½	uit	17	33.	J.P. Streef	107	2	uit	4
6.	H. Bruinsma	584	9	uit	17	34.	R. Mekuria	97	1½	uit	4
7.	H. Sorgdrager	531	8½	uit	17	35.	H. de Jonge	95	1½	uit	2
8.	J. Croomsigt	526	8	uit	13	36.	J. Jaarsveld	86	2	uit	4
9.	T. Kooiman	516	9	uit	11	37.	K. Abma	84	1	uit	4
10.	C. Flikweert	465	7½	uit	16	38.	Chr. Alberti	83	1	uit	2
11.	D. Goes	420	6½	uit	7	39.	B. van den Berg	80	1	uit	3
12.	F. Veenstra	411	6	uit	13	40.	C. Findhammer	77	1	uit	4
13.	H. Tulleken	365	5½	uit	11	41.	M. Manshanden	73	1	uit	3
14.	B. Dreef	288	4½	uit	12	42.	H. van Roekel	72	1	uit	3
15.	P. Kooiman	254	3½	uit	7	43.	M. Coolen	66	1	uit	2
16.	T. Vos	252	4	uit	6	44.	Th. Loermans	66	1½	uit	3
17.	R. Mehra	250	4	uit	6	45.	J. van den Berg	53	1	uit	4
18.	J. Lubbers	234	3½	uit	5	46.	R. van Haastere	52	1	uit	2
19.	R. Scheermeijer	230	3	uit	7	47.	H.T. Lai	51	1	uit	1
20.	Y. Nagel	225	3½	uit	8	48.	R. Thijssing	41	1	uit	4
21.	P. Scheermeijer	197	3	uit	5	49.	F. van de Pavoordt	20	½	uit	1
22.	C. Groen	175	3½	uit	7	50.	W. Visser	0	0	uit	1
23.	E. Swagerman	160	3½	uit	11	51.	C. Heijnis	0	0	uit	3
24.	Chr. Vos	156	2½	uit	4	52.	J. van Kuijk	0	0	uit	1
25.	I. Bonoo	141	2	uit	2	53.	L. Luyker	0	0	uit	1
26.	M. Albers Spierings	136	2	uit	15	54.	J. Singels	0	0	uit	2
27.	A. Gerritsen	135	2	uit	5	55.	K. Schaafsma	0	0	uit	1
28.	W. Hensbergen	134	2½	uit	7	56.	M. Roos	0	0	uit	1

Goede prestaties jeugd tijdens NK!

– door Dirk Goes –

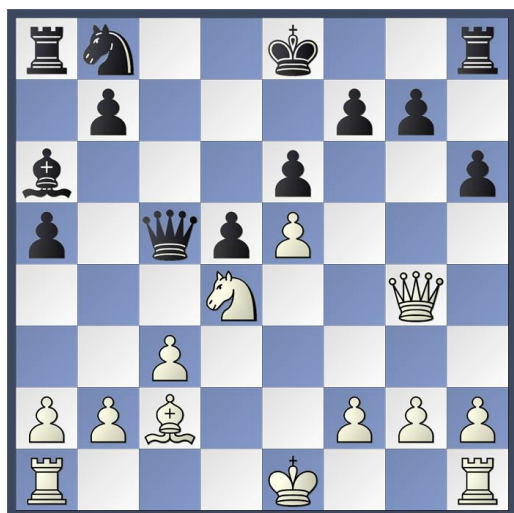
Drie Tal/DCG'ers deden mee aan het NK Jeugdschaak, dat van 28 april tot en met 6 mei te Haarlem werd georganiseerd. Tjark Vos plaatste zich rechtstreeks door in februari de SGA-titel te veroveren, terwijl Hing Ting Lai en Roger Mehra op grond van hun rating met wildcards tot het deelnemersveld werden toegelaten.



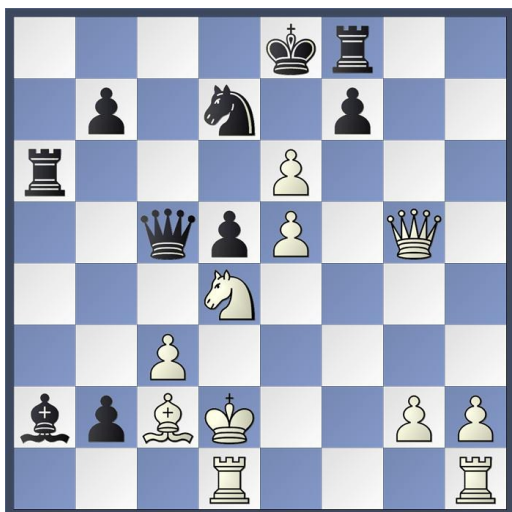
Na een makkie in de eerste ronde won Hing Ting van de sterke Ruud van Meegen (2074). In de derde ronde moest hij met zwart tegen supertalent Stefan Beukema (2245), en de verwachting was vanzelfsprekend dat onze kleine grote man het moeilijk zou krijgen. Natuurlijk, we weten allemaal waartoe hij in staat is, en dat is niet weinig, maar het winnen van een serieuze partij van iemand met een rating van 2245 leek nog wat te hoog gegrepen, te meer omdat Hing Ting de avond ervoor meedeed aan het Oranje-toernooi van Het Probleem en pas diep in de nacht thuiskwam. Niet de meest ideale voorbereiding

□	Stefan Beukema	(2245)
■	Hing Ting Lai	(1975)

Stelling na 16. Dg4:



Pion g7 staat in, een bekend thema in het Frans. In sommige varianten kun je die dekken met het standaardzetje Kf8, maar in dit geval gaat dat niet vanwege 17. Dxe6!, terwijl Stefan op 16. g6 waarschijnlijk à tempo 17. Lxg6! had gespeeld. Blijft over 16. 0-0, maar kennelijk vertrouwde Hing Ting die stelling niet want hij speelde **16. Pd7; 17. Dxd7 Tf8** en ging met **18. 0-0-0 Lc4** in de tegenaanval. Fritz gelooft er helemaal niets van en waardeert de stelling met +2,43 voor wit, op voorwaarde van 19. Kb1. Stefan besloot echter tot het minder sterke **19. Dxd6**, en dat gaf Hing Ting de gelegenheid terug te vechten met **19. Lxa2; 20. Dg5 Ta6; 21. f4 a4; 22. f5 a3; 23. fxe6 axb2+; 24. Kd2**, waarna de volgende stelling is bereikt.

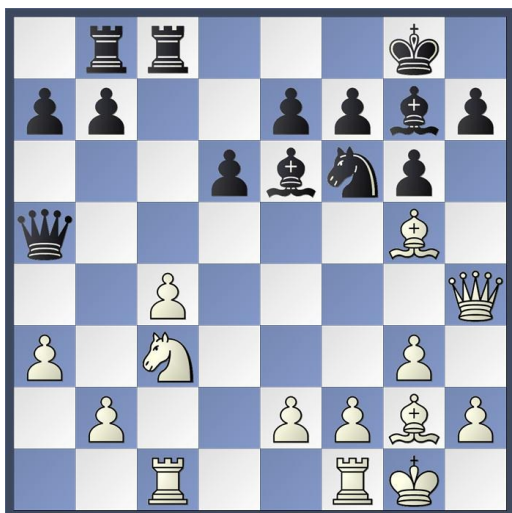


Hier vond Hing Ting de krachtzet **24. Txe6!**, mogelijk omdat 25. Pxe6 faalt op 25. Df2+; 26. Kd3 Lc4 mat. Ineens zijn de bordjes verhangen en is het zwart die aan winst kan gaan denken. Dat lukte uiteindelijk: 0-1 na 45 zetten. Met deze partij verdiende Hing Ting een spektakelprijs in de vorm van een schaakboek naar keuze.

Volgende sterke tegenstander, Tjark Vos! Altijd lastig om tegen iemand te spelen die je zo goed kent.

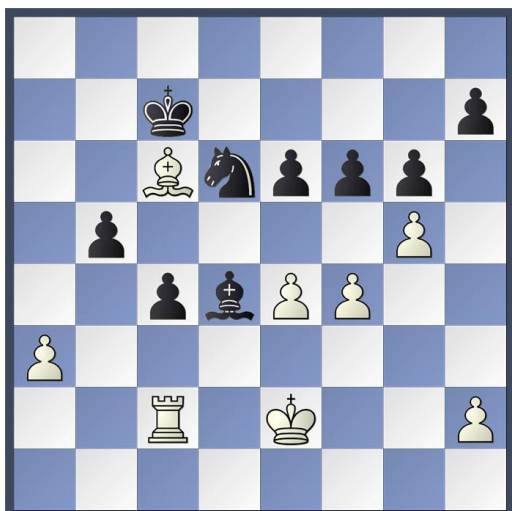
	Hing Ting Lai	(1975)
	Tjark Vos	(2012)

Stelling na 13. Tfc8:



Hing Ting kwam hier met het verrassende **14. c5!** Die pion kan op drie manieren worden geslagen maar bij elke variant zit er wel een smerigheidje in de stelling. Op 14. Txc5 komt 15. b4, en 14. Dxc5 gaat niet vanwege 15. Pd5. Tjark koos voor de derde manier, maar die voldeed evenmin: **14. dxc5; 15. Lf4 Pg4** (15. Ta8; 16. Lxb7); **16. Pd5 Lxd5; 17. Lxd5 Pf6; 18. Lf3 Db6; 19. Lxb8 Txb8**. Kwaliteit buitgemaakt, rest een kwestie van techniek. Die bleek ruim aanwezig.

Stelling na 36. Kc7:

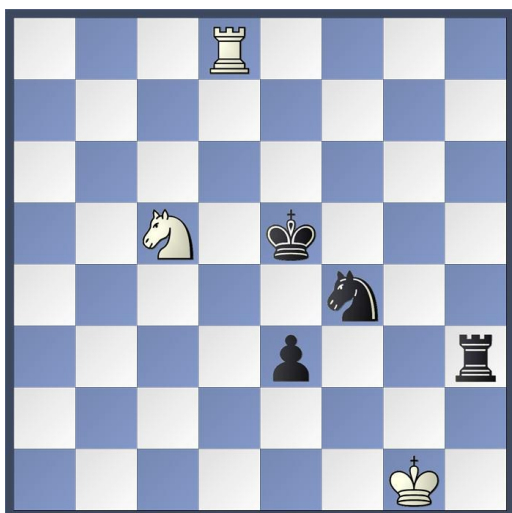


Hing Ting wikkelde hier met 37. Lxb5 Pxb5; 38. Txc4+ Kd7; 39. a4 Pc3+; 40. Kd3 e5; 41. Txc3 Lxc3; 42. Kxc3 af naar een gewonnen eindspel. Er volgde nog 42. exf4; 43. gxf6 g5; 44. Kd3 g4; 45. Ke2 h5; 46. a5 h4; 47. Kf2; 1-0.

In de vijfde ronde kwam Hing Ting er niet aan te pas tegen de grote favoriet Roger Meng (tja, 2333). Na wat benauwde halfjes in rondes 6 en 7 werd in ronde 8 Jasper Zwirs overwonnen, waarna in de slotronde de fameuze Lars Vereggen moest worden bestreden. Deze kwam vol goede moed de zaal binnengewandeld ("Hé, Dirk, ik moet tegen Tingeling, ik ga van hem winnen"), maar in de partij werd het evenwicht nergens verbroken. Integendeel, Hing Ting wurmde zich onder lichte stellingsdruk uit, veroverde een pion en maakte het geroutineerd af.

□	Lars Vereggen	(2069)
■	Hing Ting Lai	(1975)

Stelling na 87. dxe3:



Hier is het al mis. 88. Te8+ was nog het beste, maar Lars ging hier met 88. Pd7+ definitief de mist in. Er volgde 88. Kd6! en wat wit ook doet, het paard gaat óf verloren (89. Pf6 Ke7; 89. Pb6 Kc7), óf het wordt naar een veld gejaagd waar het buitenspel staat



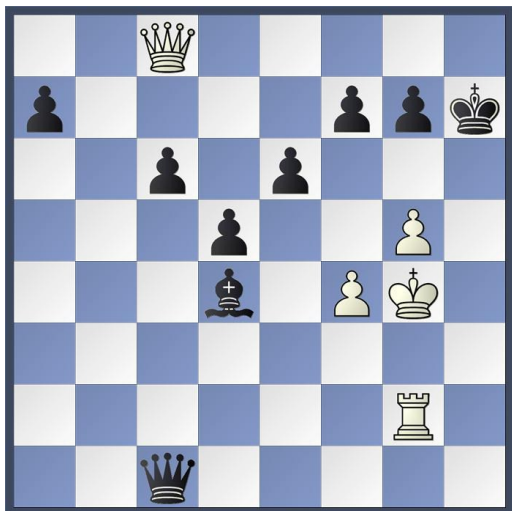
Beeld van de monitor in de hal. Hing Ting heeft zojuist met 75. f5-f4 de slotaanval ingezet.

Deze overwinning bracht Hing Tings score op 7 uit 9, goed voor een tweede plaats in de eindrangschikking, meer dan fantastisch! Vroeger, toen alles beter was, was een tweede plaats op een NK nog weleens goed voor een al dan niet geheel verzorgde uitzending naar een EK, maar in de B-categorie was die mazzel alleen voor de nummer één weggelegd. Roger Meng, veel succes in Praag!

Tjark en Roger werden door de prestaties van Hing Ting publicitair wat ondergesneeuwd. Neemt niet weg dat ook zij een uitstekend toernooi speelden. Zo hield Tjark zowel Roger Meng als Jan van Overdam op remise. Tegen Jan had hij daar overigens wel een mazzeltje voor nodig

□	Jan van Overdam	(2041)
■	Tjark Vos	(2012)

Stelling na 40. Kh7:

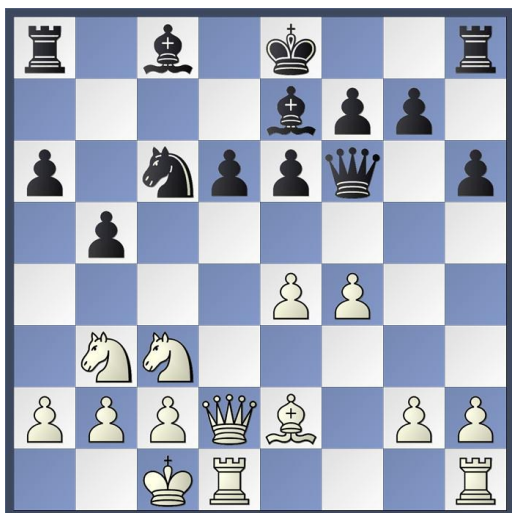


Jan had hier eenvoudig kunnen winnen met 41. Th2+ Kg6; 42. f5+ exf5+; 43. Dxf5 mat, maar hij zag het niet en ging voor de remise met 41. g6+ Kxg6; 42. Kf3+ Kh7; 43. Th2+ Kg6. *Narrow escape!*

Nog wat Tjark-materiaal:

□	Tjark Vos	(2012)
■	Jasper Zwirs	(1896)

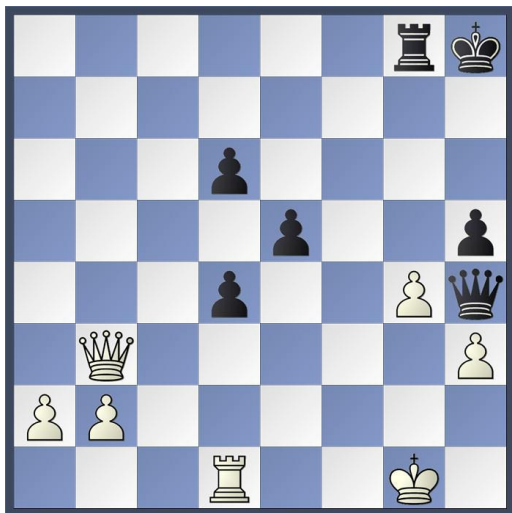
Stelling na 12. Le2:



Hier speelde Jasper argeloos 12. Lb7, waarmee hij de dekking van veld d7 in de steek liet. Daar kreeg hij snel spijt van: 13. Pc5! Lc8? 13. 0-0-0; 14. Pxb7 Kxb7 leverde nog een redelijk speelbare stelling op, nu gaat het hard: 15. e5! dxe5; 16. Lf3 en het paard op c6 is niet meer te dekken. 1-0 na 31 zetten.

□	Daniël Zevenhuizen	(1798)
■	Tjark Vos	(2012)

Stelling na 33. h5:



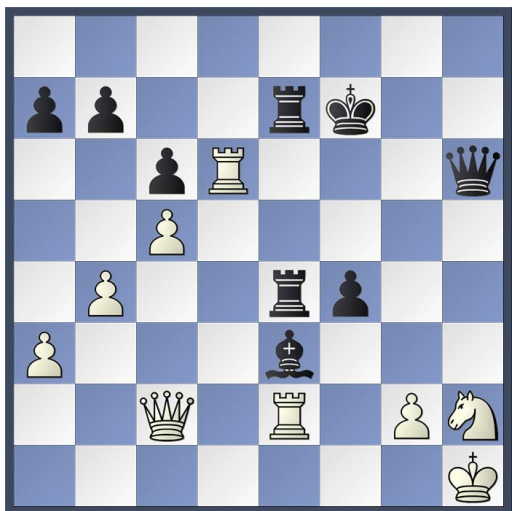
Tjark heeft een winnende aanval. Wit probeerde nog **34. Td3 hxc4**; **35. Tg3**, maar na het fraaie **35. Dxc3+!** hield hij het toch maar voor gezien in verband met **36. Dxc3 gxc3**. Mooi afgemaakt.

Uiteindelijk eindigde Tjark met een score van 6 uit 9 en een TPR van 2122 op de vijfde plaats.

Roger schoot flitsend uit de startblokken door in de eerste ronde Stijn Gieben te flessen:

□	Roger Mehra	(1856)
■	Stijn Gieben	(2081)

Stelling na 37. Td6:



Zwart heeft een sterke aanval. Na zetten als **37. Dh5** of **37. Dg5** houdt hij groot voordeel, maar in vliegende tijdnood rolde het vreselijke **37. T7e6?** uit zijn vingers, waarna **38. Dxe4!** als een mokerslag moet zijn aangekomen. Schaken is een hard spel

In de tweede ronde won Roger van Jouke Bakker (1864), maar na nederlagen tegen Tjark en Lars stond hij weer op aarde en hij besloot zijn toernooi met een serie halfjes. Uiteindelijk 4 uit 9 bij een TPR van 1870, waarmee hij ongeveer naar verwachting presteerde.



De vijfde en de tweede prijs naast elkaar. Goed hoor jongens!

Jan Koens Cup 2011/2012

* = door naar volgende ronde

Eerste ronde

I. Bonoo	-	D. Goes*	0 - 1
S. van der Wiel*	-	K. Abma	1 - 0 (R)
J. Kooiker	-	P. Scheermeijer*	0 - 1
J. Cromsigt	-	F. van de Pavoordt*	0 - 1
H. Balhuizen*	-	C. Heijnis	1 - 0
R. Scheermeijer	-	T. Vos*	½- ½ ²
R. Thijssing	-	P. Kooiman*	0 - 1
R. van Haastere	-	J. van den Berg*	0 - 1
R. Segers	-	F. Schoffelmeer*	0 - 1
W. Visser	-	G. Boellaard*	0 - 1
M. Meuwissen	-	A. Gerritsen	0 - 1
C. Flikweert	-	M. Manshanden*	0 - 1
Y. Nagel*	-	B. van den Berg	1 - 0
W. Hensbergen*	-	J.P. Streef	1 - 0 (R)
Th. Loermans	-	J. Loeve	0 - 1 (R)
C. Groen*	-	H.T. Lai	1 - 0 (R)
H. Bruinsma	-	F. Veenstra*	0 - 1
T. Visser*	-	B. Dreef	1 - 0

Tussenronde

W. Hensbergen	-	C. Groen	½- ½ ⁶
J. Schuur*	-	T. Visser	1 - 0 (R)
S. van der Wiel*	-	J. Loeve	½- ½ ⁷

Derde ronde

C. Groen	-	J. Schuur*	0 - 1
T. Vos*	-	S. van der Wiel	1 - 0
M. Manshanden	-	F. Schoffelmeer*	0 - 1
F. van de Pavoordt	-	J. van den Berg	½- ½ ¹
P. Scheermeijer	-	Y. Nagel*	0 - 1
F. Veenstra	-	D. Goes*	0 - 1
P. Kooiman*	-	G. Boellaard	1 - 0
H. Balhuizen	-	A. Gerritsen*	0 - 1

Kwartfinale

T. Vos*	-	P. Kooiman	½- ½ ³
A. Gerritsen	-	J. Schuur*	0 - 1
J. van den Berg*	-	D. Goes	1 - 0
Y. Nagel	-	F. Schoffelmeer*	0 - 1

Halve finale

F. Schoffelmeer*	-	J. Schuur	½- ½ ⁴
J. van den Berg	-	T. Vos	½- ½ ⁵

Finale

F. Schoffelmeer	-	T. Vos	0 - 1
-----------------	---	--------	-------

Tjark Vos wint Jan Koens Cup!

- door Jeroen Cromsigt -

De Jan Koens Cup werd dit seizoen gewonnen door Tjark Vos. In de finale won hij gedecideerd van Frans Schoffelmeer. Maar liefst drie barrages had Tjark nodig om de finale te halen, tegen Rob Scheermeijer, Piet Kooiman en Jeroen van den Berg. In de tien minuten-partijen liet Tjark zien heer en meester te zijn in deze discipline.

Ook dit jaar namen diverse leden van Het Probleem deel aan de knock-out bekercompetitie. Door speelachterstand van Willem Hensbergen en Cor Groen moest Probleem-lid Jan Schuur lang wachten op zijn eerste partij. Daarna won hij wel twee keer, om in de halve finale te worden gestuit door Frans Schoffelmeer.

¹ Na barrage 0-2

² Na barrage 0-2

³ Na barrage 1½-½

⁴ Na barrage 1½-½

⁵ Na barrage 0-2

⁶ Na barrage 0-2

⁷ Na barrage 2-0

Verslagen externe competitie 2011/2012

26 maart 2012	Tal/DCG 3	(1727)	-	De Wachter 1	(1890)	4 - 4
Uw verslaggever: Dirk Goes	C. Groen	(1726)	-	J. de Wind	(2180)	0 - 1
	T. Visser	(1813)	-	M. van Hengel		½ - ½
	A. Gerritsen	(1802)	-	C. Hopman		½ - ½
	M. Coolen	(1755)	-	I. Schrijvers	(1918)	½ - ½
	G. Boellaard	(1695)	-	S. Steinbusch	(1822)	½ - ½
	Chr. Alberti	(1697)	-	J. Eggelte	(1846)	½ - ½
	J. Loeve	(1733)	-	W. Wallekers	(1722)	½ - ½
	H. Balhuizen	(1592)	-	P. Hoopman	(1855)	1 - 0

Hans Balhuizen groots!

Het team van De Wachter is een verzameling spelers van uiteenlopende sterkte, die met elkaar gemeen hebben dat ze allen werkzaam zijn bij De Nederlandsche Bank. De topborden zouden in de KNSB-competitie beslist niet misstaan, maar ook de staartborden zijn van niet geringe sterkte. De stuurlui aan wal gaven dan ook geen eurocent voor de kansen van het derde, en al helemaal niet toen er op het allerlaatste moment een invaller bleek nodig te zijn. Alle ogen richtten zich smekend op clubmastodont Hans Balhuizen, die zichzelf juist een relaxte avond had beloofd. Hans bromde iets van "Heb ik dat?", maar een mastodont kent als geen ander zijn plicht en Hans nam plaats aan het achtste bord, vastberaden zijn huid zo duur mogelijk te verkopen. Hij straalde onverzettelijkheid uit, en dat had zijn weerslag op het gehele team. Tot dan toe had Tal/DCG 3 een wat krakemikkig seizoen gekend, maar als bij toverslag was daar ineens weer het geloof in eigen kunnen, dat in eerdere wedstrijden nog zo ver te zoeken was geweest. Het regende werkelijk remises, en hoe meer er vielen, hoe meer een verrassende 4-4 in zicht kwam. Op zoveel tegenstand hadden de bankiers niet gerekend!

Die 4-4 zou er komen. Cor Groen sneuvelde dan weliswaar aan het topbord (had overigens een puissant sterke tegenstander met, schrik niet, liefst 454 ratingpunten meer!), maar het was, o ironie, onze dappere invaller Hans Balhuizen die voor de gelijkmaker zou zorgen. Hij had zich als een terrier in de partij vastgebeten, een stuk buitgemaakt en zijn zenuwen in de tijdnoodfase onder controle gehouden, fantastisch! De 4-4 werd terecht gevierd als een overwinning.



Hans Balhuizen groots!

10 april 2012	Caissa 8	(1865)	-	Tal/DCG 2	3½ - 4½
Uw verslaggever: Dirk Goes	H. Trujillo	(2003)	-	R. Mekuria (2058)	½ - ½
	S. Nagel	(1948)	-	R. Pijlman (1967)	1 - 0
	C. Vennius	(1852)	-	J. van Kuijk (1954)	0 - 1
	L. Oldenhuis	(1888)	-	T. Joker (1901)	0 - 1
	J. van Veelen	(1839)	-	W. Hensbergen (2038)	1 - 0
	L. van der Vecht	(1858)	-	P. Kooiman (1942)	½ - ½
	M. Theunissen	(1753)	-	J. Kooiker (1858)	0 - 1
	N. de Rijk	(1780)	-	V. Jongkind (1933)	½ - ½

The Joker strikes again!

Deze wedstrijd had net zo goed schriftelijk kunnen worden afgedaan. Voor ons stond er niets meer op het spel terwijl onze tegenstanders met een nulletje of 8 hadden moeten winnen om degradatie te ontlopen, en dan nog afhankelijk waren van onwaarschijnlijke uitslagen bij de overige wedstrijden. Elders in de zaal streken de nummers 1 en 2, Caissa 6 en Laurierboom/Gambiet 1, om het kampioenschap, altijd aardig om mee te maken.

Het was Tobi Kooiman die letterlijk kleur gaf aan de wedstrijd Caissa 8 – Tal/DCG 2. Na afloop van de wedstrijd moest hij *linea recta* door naar een gekostumeerd feestje van zijn studentenvereniging, waarbij de leden waren opgeroepen zich te vermommen als superheld. Denk daarbij aan in strakke pakjes gehulde spierballencloons als Batman, Superman en Spiderman, zeg maar *the good guys*. Tobi bedacht een origineel alternatief: in plaats van zich te verkleden als superheld kroop hij in de huid van superboef en Batman-*sidekick* ‘The Joker’, die in de film ‘The Dark Knight’ op diabolische wijze werd gespeeld door de veelbetreunde Heath Ledger.

En zo kon het gebeuren dat een sinister uitziend figuur namens Tal/DCG plaatsnam aan bord 4. Tegenstander Lance Oldenhuis stond wel even raar te kijken maar verklaarde sportief geen bezwaar te hebben. Had hij dat wel gehad, en had hij zijn poot stijf gehouden, dan had hij kunnen weigeren te spelen op grond van het gestelde in artikel 12.6 van de FIDE-regels, dat als volgt luidt:

Het is verboden de tegenstander, op welke wijze dan ook, af te leiden of te hinderen. Hieronder vallen ook onredelijke claims of onredelijke remisevoorstellen, of het maken van lawaai of het anderszins laten klinken van geluiden in het spelersgebied.

Nu is ‘hinderen’ natuurlijk een rekbaar begrip. Ik kan me van jaren geleden herinneren dat Frans Schoffelman eens tegen iemand speelde die met de linkerhand de zetten uitvoerde en met rechts noteerde en zich daar mateloos aan stoorde. Mij persoonlijk interesseert dat niet, al gaan ze op hun kop staan en noteren ze met hun grote teen, maar laten we wel zijn: er is weinig fantasie voor nodig om een metamorfose van Tobi naar Joker uit te leggen als hinderen. Lance in ieder geval geen bezwaar, waarna alleen wedstrijdleider Tony Lith nog even moest worden overtuigd. Deze zag er de humor niet van in en eiste een subiet afschminken, waarop Tobi assertief antwoordde: “Nou, mijn tegenstander heeft er anders geen bezwaar tegen” en zich meteen omdraaide voordat Tony nog verder kon tegensputteren.



Tobi als Joker



De echte Joker, voorzover je bij fictieve film-personages van ‘echt’ kunt spreken natuurlijk

De match zelf dan. Ondanks dat er voor ons niets op het spel stond was het toch wel een spannende wedstrijd omdat de stand steeds rond 4-4 bleef schommelen. Jeroen van Kuijk boekte een supersnelle zege en ook onze joker kwam tot winst. Een halve tegenval was dat Rufael Mekuria zijn mooie stelling niet wist te winnen, maar er waren ook hele tegenval- lers in de vorm van nullen voor Willem Hensbergen en René Pijlman. Piet Kooiman *keep*te een lastig eindspel en Jos Kooiker zorgde met zijn winstpartij voor in ieder geval één matchpunt. Aan Vincent Jongkind de schone taak om er twee van te maken door in ieder geval remise te spelen, en toen dat eenmaal was gelukt kon aan de bar worden teruggeblikt op een uiterst succesvol seizoen.

Het vijfde revisited

– door Cees Flikweert –

Rond deze tijd twee jaar geleden was ik met een veteranenvoetbalelftal op toernee in Hull en omgeving en door puur toeval stuitten we op een vrije middag op Howard Castle, Yorkshire, England. Dit landgoed bleek bij nadere inspectie de locatie te zijn waar zowel het grootste gedeelte van de televisieserie uit de jaren tachtig als de film uit 2008 van het aristocratedrama 'Brideshead revisited' zich afspeelt. Schitterend drama, gebaseerd op het mooie boek van Evelyn Waugh, dat handelt over een aristocratische familie in verval in de jaren twintig, dertig en veertig van de vorige eeuw. De vertellende hoofdpersoon denkt aan zijn lotgevallen met deze familie terug bij een bezoek aan het familielandgoed, vele jaren na dato.

Aangespoord door een deadline van Dirk Goes moest ik geforceerd terugdenken aan de avonturen van het vijfde in het afgelopen jaar en onmiddellijk voelde ik verwantschap met het melancholische gevoel dat Charles Ryder, de hoofdpersoon uit 'Brideshead revisited', etaleert. Net als bij Charles bespringt de innerlijke drang tot evaluatie mij nu.

Aristocraten in verval, dat slaat met enige goede wil op alle spelers van het vijfde. In ieder geval op de ons net ontvalen Karel. Erudiet, vol humor, met een goed gevoel voor alcohol en de bar, en karakteristiek lui als speler. Maar het slaat net zo goed op Hans van Roekel, Thijs Loermans en Jos Jaarsveld. Helden zijn het, maar tragische helden. Voor Emile Swagerman geldt dit alles in mindere mate want die is jong en knap en kan nog een stuk sterker worden. Hij valt ook wat buiten de boot als enige bèta in een gezelschap van zwetsende alfa's. Toch hoort hij er ook bij. Ja hij hoort erbij, want een kenmerk van allen staat voorop: op het schaakbord doen we maar wat.

Hilarisch gewoon wat we af en toe lieten zien. Verbazingwekkend om als teamcaptain te mogen gadeslaan wat zich allemaal afspeelde. Gewonnen stellingen bestaan nauwelijks in ons schaakuniversum, want ze kunnen altijd nog met een of enkele grafzetten in remise verzanden of zelfs verloren gaan. Maar andersom kan dus ook, en dit gebeurde ook veelvuldig. Heerlijk gewoon dat niets zeker is en vier ruïnes van stellingen kunnen eindigen in een verpletterende overwinning, en overweldigend schaak kan worden gevolgd door de meest banale blunders.

Meteen in de eerste wedstrijd van het seizoen tegen De Amstel was Karel natuurlijk nog op vakantie en moest ik hem vervangen. Ik deed dat met verve en won, maar zoals ik op de avond zelf al aankondigde was het volgens de regels van de SGA een illegale winst want ik stond aangemeld bij het vierde, dus een reglementaire nul zorgde voor de eerste nederlaag van het team.

Vervolgens verloren we in november – dit keer wel met Karel – ook van het veel sterkere Laurierboom, alleen Hans wist wel knap te winnen. Ook in december tegen Chaturanga was Karel erbij en mochten we onze eerste matchpunten ophalen omdat bij drie remises van de anderen Emile wist te winnen van Van Dijk. Dit was het laatste schaakoptreden in de externe competitie van Karel, hij speelde – natuurlijk – remise tegen Egbert Hulsman.

Pas in maart traden we weer aan en ditmaal wonnen we gedediceerd van het sterker ingeschatte ENPS 5. Op deze avond gebeurden enkele onwaarschijnlijke omkeringen van waarden waardoor zowel Thijs als Jos en Hans wonnen. Emile had ook moeten winnen maar deed dat nou net weer niet. Na deze avond dacht ik dat we net zo goed kampioen hadden kunnen worden. Maar daarmee was de koek alweer op want in april konden we tegen ZZ 2 geen potten breken, hoewel het 2-2 resultaat niet slecht was, en in mei verloren we gewoon van het echt te sterke TOG 1, dat terecht kampioen werd.

Al met al een enerverend schaakjaar met het vijfde viertal, dat in de laatste samenstelling met een beetje meer doorzettingsvermogen ook eens voor het kampioenschap zou kunnen gaan.

Vluggerbeest prolongeert snelschaaktitel!

Groep A

Hing Ting Lai
Roger Mehra
Tobi Kooiman
Piet Kooiman
René Pijlman
Jeroen Croomsigt
Yvette Nagel
Dirk Goes
Frans Schoffelman
Frits Veenstra
Marlo Coolen
Jos Kooiker
Tom Visser

Hing Ting Lai
Roger Mehra
Tobi Kooiman
Piet Kooiman
René Pijlman
Jeroen Croomsigt
Yvette Nagel
Dirk Goes
Frans Schoffelman
Frits Veenstra
Marlo Coolen
Jos Kooiker
Tom Visser

	1/2	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	10 1/2
1/2		1/2	1	1	1/2	1	1	1	1	1/2	1	1	10
0	1/2		1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	9 1/2
0	0	0		0	1	1	1	1	1	1	1/2	1	7 1/2
1	0	0	1		1/2	1	1/2	1	0	1	0	1	7
0	1/2	0	0	1/2		1	0	1	0	1	1	1	6
0	0	1	0	0	0		1/2	0	1	1	1	1	5 1/2
0	0	0	0	1/2	1	1/2		1	1	1/2	1	0	5 1/2
0	0	0	0	0	0	1	0		1	1	1	1	5
0	0	0	0	1	1	0	0	0		1	1	1	5
0	1/2	0	0	0	0	0	1/2	0	0		1	1	3
0	0	0	1/2	1	0	0	0	0	0	0		1	2 1/2
0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0		1

Uw verslaggever:
Dirk Goes

Op maandag 18 juni, de laatste clubavond van het seizoen, werd gestreden om het Snel schaakkampioenschap van Tal/DCG. Hing Ting Lai verdedigde zijn titel met groot vertoon van macht, maar helemaal onbevlekt was zijn score toch niet. Na 10 uit 10 liep hij in de 11^e ronde tegen de ijzeren vuist van René Pijlman aan, waarna het nog spannend werd. Roger Mehra stond slechts een schamel halfje op hem achter, en driemaal raden welke partij er in de laatste ronde op het menu stond Na harde strijd eindigde deze partij in remise en had Hing Ting zijn titel voor een jaar verlengd.

In groep B leek Carl Findhammer op rating de te kloppen man, maar het was Jan Pieter Streef, van wie slechts weinigen wisten dat hij zo goed kan vluggeren, die er met de buit vandoor ging.

Groep B

Jan Pieter Streef
Carl Findhammer
Herbert Tulleken
Bert Dreef
Jaap Loeve
Martin Alb. Spierings

Jan Pieter Streef
Carl Findhammer
Herbert Tulleken
Bert Dreef
Jaap Loeve
Martin Alb. Spierings

	01	11	11	11	11	9
10		0 1/2	11	11	11	7 1/2
00	1 1/2		10	01	1/2 1	5
00	00	01		10	11	4
00	00	10	01		01	3
00	00	1/2 0	00	10		1 1/2

De Tobi Challenger Cup

– door Tobi Kooiman –

Zoals sommigen weten, ben ik een half jaar afwezig geweest in de schaakwereld. Ik had te veel partijen gespeeld en had de lust om te spelen verloren. Na de winterstop meldde ik me weer aan bij Tal/DCG, maar omdat de Kroongroep en de Jan Koens Cup al lang en breed bezig waren en de reguliere interne competitie niet zo interessant meer is, besloot ik een heleboel spelers van Tal/DCG te e-mailen die goed kunnen schaken en waar ik wel eens een potje mee wilde spelen (en later volgde ook nog een enkele Problemer). Enkele maanden en tien partijtjes verder bleek de door Dirk bedachte naam Tobi Challenger Cup nog bruikbaar ook. Ik had Dirks suggestie verworpen met de opmerking dat ik dan altijd zou winnen, omdat ik maar 1½ punt nodig zou hebben voor de ongedeelde eerste plaats, en gezien de op papier gelijkwaardige tegenstand was ook een aantal nederlagen te verwachten, maar uiteindelijk hebben de resultaten zich toch gevormd naar een soort van Challenger-toernooi waar een aantal uitdagers tevergeefs het stokje probeert over te nemen.

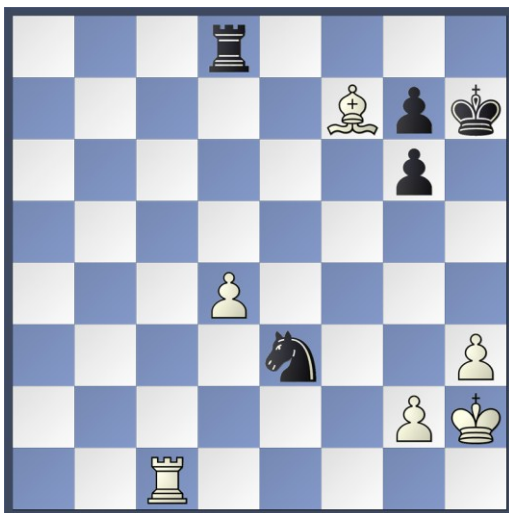
Eigenlijk ging het me op alle fronten erg succesvol af. Ik heb van verschillende mensen de vraag gekregen hoe het kwam dat na een half jaartje afwezigheid mijn resultaten zo omhoog waren geschoten. De Stappenmethode, het strategieboek van Herman Grooten, 'Secrets of Practical Chess' van John Nunn en veel sporten (een goede conditie verlaagt de kans op vermoeidheidsfouten in de slotfase van de partij) vormen het antwoord.

Nu dan wat fragmenten uit de Cup:

Tobi-Frans werd een van de saaiste partijen uit de schaakgeschiedenis. Het bierdrinken en snelschaken na afloop was een stuk interessanter.

In de slotfase van **Rufael-Tobi**, waar ik bijna de hele partij een overwicht had (voor de computeraars onder ons: steeds -0.5) kreeg Rufael in de slotfase, waar ik nog vrij weinig tijd had, een uitstekende kans op groot voordeel. In combinatie met tijdvoordeel is de winstkans dan vrij groot, maar hij zag het niet en verklaarde achteraf al lang blij te zijn met remise.

In **Tobi-Dirk** maakte ik me daar zelf zondig aan, hoewel in iets mindere mate. Redelijk groot voordeel in het vroege middenspel, grafzet, redelijk groot voordeel voor Dirk, toch weten te keepen en met <5 minuten remise aanbieden klinkt niet abnormaal, maar ik had het nog even kunnen proberen met een *sneaky* wending die ik niet zag, mede omdat ik al lang tevreden was met remise.



Hier bood ik remise aan en Dirk accepteerde. We hadden allebei niet gezien dat zwart in de knel komt na 45. Txd4; 46. Tc6 g5; 47. Te6. Na 47. Pd1? 48. Lg6+ Kh6 gaat zwart ten onder aan de vele dreigingen, en ook na het betere 47. Pf1+; 48. Kg1 Pg3; 49. Lg6+ Kh6; 50. Le8+ moet zwart zijn g-pion al geven omdat wit na 50. Kh7; 51. Kf2 Ph1+ (51. Pe4; 52. Ke3); 52. Ke3! Td8; 53. Lg6+ Kg8; 54. g4! op zijn dooie gemak het paard ophaalt met de koning, bijvoorbeeld 54. Tf8; 55. Te8 Txe8; 56. Lxe8 Pg3; 57. Lg6 Pf1+; 58. Ke2 Pg3+; 59. Kf2 en het paard is niet meer te redden. Allemaal niet gezien.

Cor-Tobi werd het schoolvoorbeeld van waarom ik geen gambieten speel. Wit offerde een pion, die uiteindelijk de doorslag gaf in het eindspel.

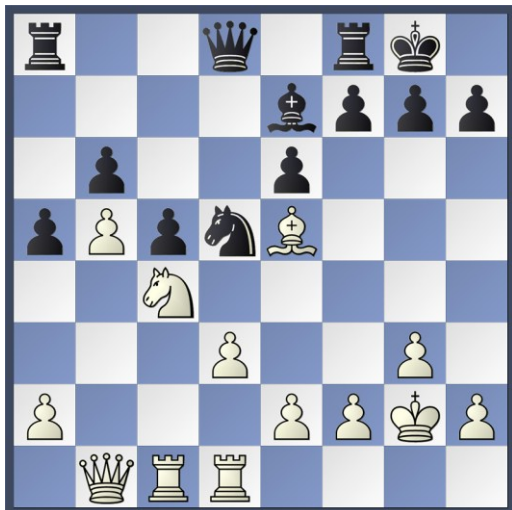
Tobi-Jos kende een maf begin:

1. Pf3 Pf6; 2. c4 b6; 3. b4 e6; 4.Db3

Ik speel natuurlijk complete onzinzetten, maar het was gebaseerd op de meest logisch ogende zet voor zwart, waarvan ik hoopte dat hij die zou doen:

4. a5?

Nu speelde ik 5. b5 en de pion op c7 is onprettig, zal later worden opgespeeld, waarna pion b6 zwak wordt. Deze strategie betaalde zich uit volgens het boekje, want even later won ik b6:

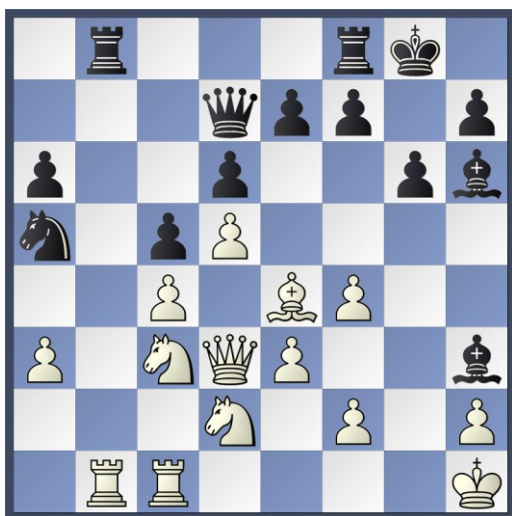


21. e4 Pf6; 22. d4 Pd7 (merk op dat na 22. cxd4; 23. Lxd4 de pion op b6 al niet meer te redden is); 23. dxc5 Lxc5; 24. Ld6 Lxd6; 25. Txd6 De7; 26. Txd7 Dxd7 27. Pxb6 en de rest was eenvoudig.

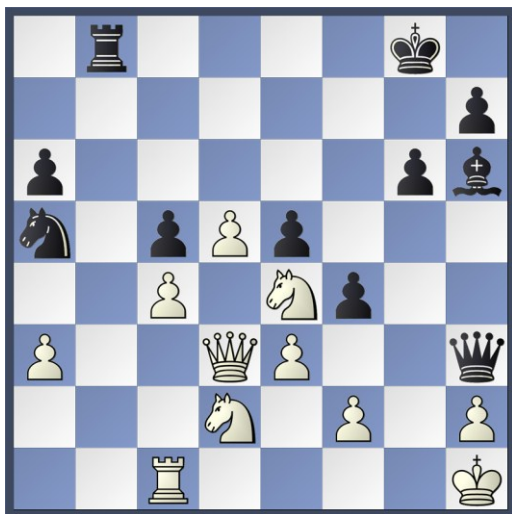
Bij **Jeroen K.-Tobi** dachten we allebei de opening, die eigenlijk meteen overging in een eindspel, met voordeel af te sluiten. Mijn actieve toren was door Jeroen onderschat en was uiteindelijk beslissend.

Bij **Tobi-Roger** verwachtte ik een positionele partij, en terecht. Ik kreeg voordeel, wat me aangenaam verraste: ik vind Roger een bekwame schuiver. Trucjes kan hij ook en met een vuile nam het voordeel over, zij het niet voldoende voor een vol punt.

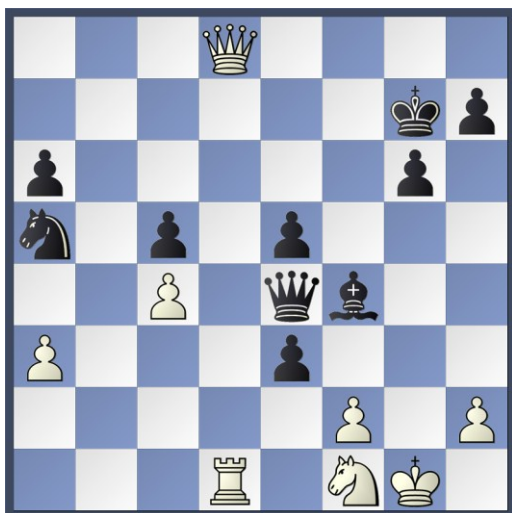
Tobi-Jeroen B. was de boeiendste partij:



Ik speelde met wit weer eens een opening die ik totaal niet kende, en Jeroen op zijn duimpje (niet toevallig, gezien Jeroens ruime openingskennis), hetgeen hem een mooie stelling opleverde. Helaas voor hem ging hij in de diagramstelling de fout in. De stelling opengooien als je het loperpaar hebt is vaak slim, maar de omstandigheden moeten het wel toelaten. Hier was het pragmatische Lg7 het beste, want op h6 doet die loper niet zo veel. In plaats daarvan volgde 21. e5?; 22. fxe5 dxe5; 23. Lg2! (zwart gaat f5 doen, dus de loper moet toch weg en dan kun je het net zo goed meteen doen); 23. Lxg2+; 24. Kxg2 f5; 25. Kh1 f4; 26. Txb8 Txb8; 27. Pce4 Dh3



28. d6! Deze had Jeroen onderschat. 28. fxe3; 29. Dd5+ Kh8; 30. d7 Lf4; 31. d8D+ Txd8; 32. Dxd8+ Kg7; 33. Pf1 Df3+; 34. Kg1 Dxe4; 35. Td1



De rook begint enigszins op te trekken, maar er zijn nog mogelijkheden voor beide kanten.

35... e2??

Tja, dat is een beetje een anticlimax.

36. Td7+ Kh6; 27. Dh4#.

Voorafgaand aan **Tjark-Tobi** vroeg Tjark naar de kleurverdeling. Dat liet ik aan hem over omdat hij kort daarna het NK tot en met 16 ging spelen.

Tobi: "Doe maar waar je nog de meeste oefening in nodig hebt."

Tjark: "Doe dan maar wit, want ik ken jouw opening niet zo goed."

Dat klopte, en ik kwam met voordeel uit de opening. Uiteindelijk wist ik dat uit te bouwen tot winst.

Rob S. ten slotte kon familiewraak nemen (tijdens de wedstrijd Tal/DCG 2 - Het Probleem 1 fopte ik zijn broer Paul met een eenvoudige matwending) maar speelde een onnauwkeurige zet in het vroege middenspel, of misschien was het de late opening. Ik won een pion, en niet zomaar een: het betrof een vrijpion die goed verdedigd was. De impliciete dreigingen waren voldoende om een zetje of vijftien later, terwijl de pion al die tijd fier op d3 had stilgestaan, capitulatie af te dwingen.

Score: 8 uit 10. Volgend jaar misschien weer Kroongroep, maar dit was ook wel eens leuk.

Tegenstander	Kleur	Score
Frans Schoffelman	Wit	½
Rufael Mekuria	Zwart	½
Dirk Goes	Wit	½
Cor Groen	Zwart	1
Jos Kooiker	Wit	1

Tegenstander	Kleur	Score
Jeroen van Kuijk	Zwart	1
Roger Mehra	Wit	½
Jeroen van den Berg	Wit	1
Tjark Vos	Zwart	1
Rob Scheermeijer	Zwart	1

25 jaar Tal Nieuws

– door Dirk Goes –

In augustus van het Jaar des Heren 1987 trad ik toe tot de redactie van het Tal Nieuws. “Nou en?” zult u zeggen, en ik zal de eerste zijn om toe te geven dat er schokkender wereldnieuws denkbaar is, maar het feit dat dat precies 25 jaar geleden is maakt het voor mij toch een moment om even bij stil te staan. Ger Meijer was destijds hoofdredacteur, terwijl ook Bob Erbrink zich met hand-enspandiensten nuttig maakte. Al spoedig ontstond zich een richtingenstrijd. Ger wilde het Tal Nieuws houden zoals het was (een mededelingenblad), terwijl ik het wilde doen opstoten in de journalistieke vaart der volkeren onder het nog steeds geldende adagium ‘Alleen het beste is goed genoeg’. Een jaar later werd Ger lid van de S.C. Aalsmeer (om zich ook daar met het clubblad te bemoeien) en was de richtingenstrijd in mijn voordeel beslist. Toen Bob in oktober 1989 overleed stond ik er alleen voor, maar de behoefte om op zoek te gaan naar een vervanger voor hem heb ik nooit gevoeld. Ik ben een *einzelgänger*



In 1987 was het Tal Nieuws nog niet te vergelijken met het lay-out-technisch hoogstaande clubblad waaraan de trouwe lezer inmiddels is gewend geraakt. Het formaat was A5, wat erg onhandig was omdat je dan altijd een veelvoud van vier pagina's moest vullen. Koppen werden met wrijfletters in elkaar geknutseld en ook de diagrammen werden gemaakt met van die vreselijke sjablonen. Maar ja, in die tijd was er niets anders. Een diagrammetje maken is tegenwoordig kinderspel met Fritz, maar die moest in 1987 nog worden uitgevonden. Niet alles was vroeger beter In januari 1996 besloot ik over te schakelen naar A4 en dat bleek een uitstekend idee.

Bij de huidige frequentie van het Tal Nieuws lijkt het nauwelijks voor te stellen, maar destijds was het een maandblad. van gemiddeld 32 pagina's A5. Die verplichting ging op een gegeven moment te zwaar wegen en heb ik daarom laten varen. In de loop der jaren ging het aantal pagina's omhoog en de frequentie omlaag. Stiekem droom ik van één nummer per jaar, maar dan wel meteen een *glossy* van 150 bladzijden, verkrijgbaar bij de betere boekhandel

Tot nu toe ben ik verantwoordelijk geweest voor in totaal 105 clubbladen (61x A5 en 42x A4). Over het aantal uren dat ik eraan heb besteed durf ik niet eens te denken Toen ik er in 1987 mee begon nam ik me voor dit werk 25 jaar te doen en er daarna mee te stoppen, maar ik heb besloten om er voorlopig nog even mee door te gaan. Ik vind het te leuk om er-mee op te houden en ik zie het als een voorrecht dit zware maar mooie en dankbare werk te mogen doen.

Ik mag dan een *einzelgänger* zijn, helemaal alleen kan ik het nou ook weer niet. Het Tal Nieuws is nadrukkelijk voor de leden en door de leden. Ik maak van de gelegenheid gebruik mijn dank en waardering uit te spreken jegens de diverse kopijleveranciers voor hun bijdragen door de jaren heen en spreek de hoop en het vertrouwen uit ook in de toekomst een beroep op hen te mogen doen.

De schoonheid van het spel

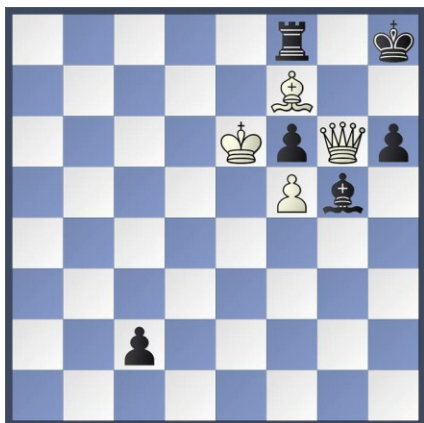
(oplossingen op de volgende bladzijde)

Opgave 1



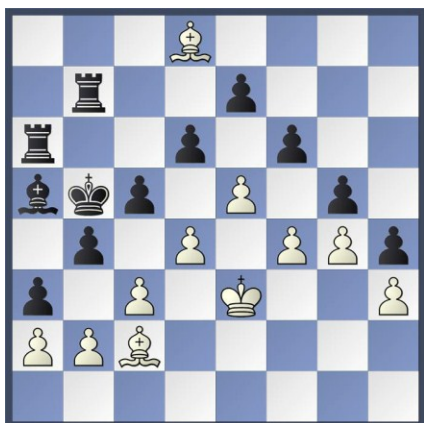
Wit aan zet wint.

Opgave 2



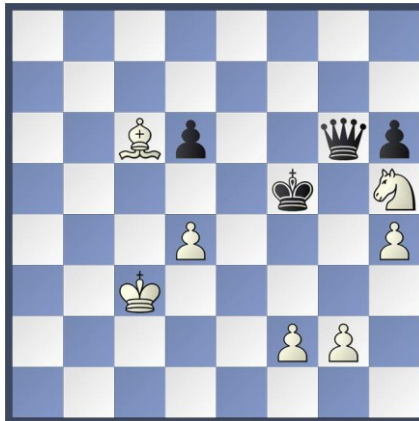
Wit aan zet geeft mat in 5.

Opgave 3



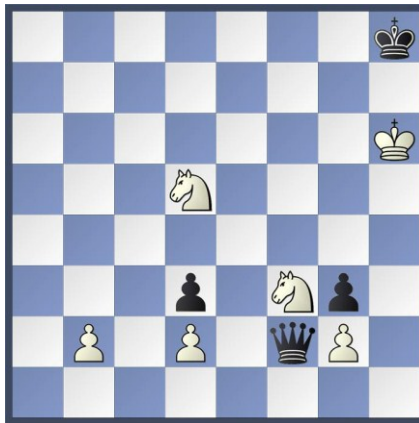
Wit aan zet houdt remise.

Opgave 4



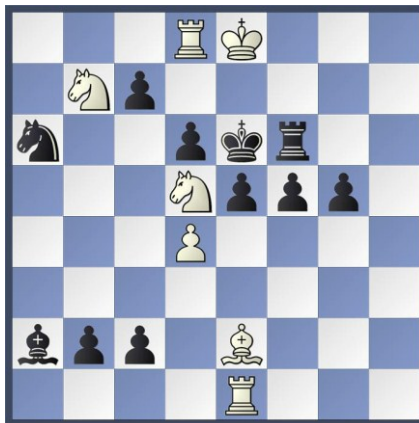
Wit aan zet wint.

Opgave 5



Wit aan zet wint.

Opgave 6



Wit aan zet geeft mat in 6.

Oplossingen van de vorige bladzijde

– door Dirk Goes –

Opgave 1

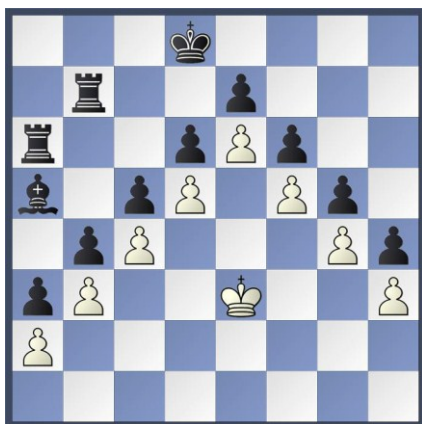
Deze opgave is een eerbetoon aan de grote Svetozar Gligoric, die op 14 augustus 2012 overleed aan de gevolgen van een hersenbloeding. In de diagramstelling heeft hij wit tegen de Amerikaan Julius Rosenstein en Gligoric beslist de partij, die werd gespeeld tijdens de US Open 1963, op charmante wijze met de mokerslagen **19. Dxe7+ Dxe7; 20. Ld6 Dxd6** en **21. Te8 mat**. Gligoric was 12 maal kampioen van Joegoslavië toen dat nog, na de Sovjet-Unie, het sterkste schaakland ter wereld was.

Opgave 2

Deze studie, uit 1895, is van de vermaarde Emanuel Lasker. Wit begint met **1. Lg8**. Dreigt 2. Dh7 mat, dus **1. Txxg8** is verplicht, maar na **2. Kf7 Txxg6; 3. fxxg6** is het over en sluiten.

Opgave 3

Veel humor in deze studie van de Amerikaan W.E. Rudolph, die in 1912 werd gepubliceerd in het Franse tijdschrift *La Stratégie*. Zwart heeft natuurlijk een overvloed aan materiaal, maar wit is aan zet en gooit de boel op slot met de geniale zettenreeks **1. La4+ Kxa4; 2. b3+ Kb5; 3. c4+ Kc6; 4. d5+ Kd7; 5. e6+ Kxd8; 6. f5**, waarna de volgende stelling is ontstaan:



Voor iedere schaker is het zonneklaar dat deze stelling potremise is, maar Fritz wordt helemaal krankjorum en waardeert de stelling op +17.84 voor zwart! Het komt niet zo vaak voor dat ik computers kan uitlachen, dus sta mij toe: ha ha ha ha ha

Opgave 4

In deze studie van de Italiaanse componist Aristide Dall'Ava uit 1929 is de materiaalverhouding twee lichte stukken plus twee pionnen tegen de dame. Goede winstkansen voor de dame normaal gesproken, maar hier ligt dat even anders: **1. Ld7+ Ke4; 2. Le8 Dxxg2**. Op 2. De6 beslist 3. Lc6+ d5; 4. Lxd5+ Kxd5 (4. Dxd5; 5. Pf6+); 5. Pf4+. **3. Lc6+ d5; 4. Lxd5+ Kxd5; 5. Pf4+** en wit wint eenvoudig.

Opgave 5

Het fraaie aan deze studie van de Slowaak Lubos Kekely vind ik de prachtige symmetrie. Wit speelt **1. Pe3**, de beide paarden houden gezamenlijk een hele dame in het gareel en de vrije b-pion brengt de belissing. Kijk maar: **1. Kg8; 2. Kg6 Kf8; 3. Kf6 Ke8; 4. Ke6 Kd8; 5. Kd6 Kc8; 6. Kc6 Kb8; 7. b3**. Subtiel. Na 7. b4 Kc8; 8. b5 Kb8; 9. b6 Kc8; 10. b7+ Kb8; 11. Kb6 Df1; 12. Pxf1 is het remise! 7. Ka8; 8. Kb6 Kb8; 9. b4 De2; 10. b5 Df2; 11. Kc6 De2; 12. b6 Df2; 13. b7 De2; 14. Pe5; 1-0.

Opgave 6

Een aardig werkje van de Rus Viktor Kitsigin. Normaal gesproken hou ik niet zo van probleemstellingen die niet uit een normale partij kunnen zijn ontstaan, maar deze is wel mooi. **1. Pf4+ gxf4** (1. exf4; 2. Lc4 mat); **2. Lc4+ Lxc4; 3. Txe5+ dxe5; 4. d5+ Lxd5; 5. Td6+ cxd6**. En dan nu, als *coup de grace*: **6. Pd8 mat**. Zeer fraai!

Scoretabel kroongroep seizoen 2011/2012

Bonoo, I.
Cromsigt, J.
Gerritsen, A.
Goes, D.
Hensbergen, W.
Kooiker, J.
Kooiman, P.
Lai, H.T.
Lubbers, J.
Manshanden, M.
Mehra, R.
Mekuria, R.
Nagel, Y.
Scheermeijer, P.
Scheermeijer, R.
Schoffelmeer, F.
Veenstra, F.
Visser, T.
Vos, Chr.
Vos, T.

Bonoo, I.			1	0		1		0	0			1			1				1
Cromsigt, J.			½		½	1	½		1		0			0	0				
Gerritsen, A.	0	½					1	1		½		0	½					1	
Goes, D.	1				1		1		0				½	½			1		0
Hensbergen, W.		½		0		1					0	½	0				1	0	
Kooiker, J.	0	0			0					½						0	½	0	
Kooiman, P.		½	0	0							½			½		0	1	½	
Lai, H.T.	1		0						1	½	1				1			½	0
Lubbers, J.	1	0		1						1		1	1	½					0
Manshanden, M.							0						0		0		0		
Mehra, R.		1			1	½		½	0			1				0	1		
Mekuria, R.	0		½		½		½	0			0								
Nagel, Y.			1		1				0					1	0	½		1	0
Scheermeijer, P.		1	½	½					0	1						1	0		0
Scheermeijer, R.		1		½			½	½				0			1	½			0
Schoffelmeer, F.	0							0		1			1		0		1	½	
Veenstra, F.						1	1				1		½	0	½	0		½	
Visser, T.				0	0	½	0			1	0			1		½			
Vos, Chr.			0		1	1	½						0			½			
Vos, T.	0			1				1	1				1	1	1			½	

Eindstand

1.	Vos, T.	6½		Scheermeijer, R.	4	
2.	Lubbers, J.	5½		Vos, Chr.	4	
3.	Bonoo, I.	5		13.	Schoffelmeer, F.	3½
	Goes, D.	5			Cromsigt, J.	3½
	Lai, H.T.	5		15.	Kooiman, P.	3
	Mehra, R.	5			Hensbergen, W.	3
7.	Nagel, Y.	4½			Visser, T.	3
	Gerritsen, A.	4½		18.	Kooiker, J.	2
	Veenstra, F.	4½		19.	Mekuria, R.	1½
10.	Scheermeijer, P.	4		20.	Manshanden, M.	0

Scoretabel B-groep seizoen 2011/2012

Abma, K.
Balhuizen, H.
Berg, B. van den
Boellaard, G.
Bruinsma, H.
Dreef, B.
Flikweert, C.
Groen, C.
Haastere, R. van
Heijnis, C.
Jaarsveld, J.
Jonge, H. de
Lampe, B.
Loermans, Th.
Loeve, J.
Roos, M.
Streef, J.P.
Thijssing, R.
Visser, W.

Abma, K.					0			0										
Balhuizen, H.			0	1				½			½	½				½	1	
Berg, B. van den				1			0		1			½			1			½
Boellaard, G.		1	1					1	1		½	1		1		½		
Bruinsma, H.		0	0					½			0	½			½		1	1
Dreef, B.	1					½					0		½					
Flikweert, C.					½			0	1					½	½			0
Groen, C.			1							1			½		½	½	½	½
Haastere, R. van	1	½		0	½		1									1		
Heijnis, C.			0	0			0			1		0	0	0				
Jaarsveld, J.							0		0		0			0	1		0	
Jonge, H. de		½		½	1	1				1		1		1		0		
Lampe, B.		½	½	0	½				1		0							
Loermans, Th.					½		½		1					0	½	0	½	0
Loeve, J.			0			½			1	1	0		1				1	
Roos, M.			0		½		½	½		0								½
Streef, J.P.		½		½				½	0			1		1			½	1
Thijssing, R.		0			0			½			1			½	0		½	
Visser, W.			½		0		1	½					1		½	0		

Eindstand

1.	Boellaard, G.	7	Flikweert, C.	3½
2.	Jonge, H. de	6	Lampe, B.	3½
3.	Groen, C.	5½	Loermans, Th.	3½
4.	Balhuizen, H.	5	Thijssing, R.	3½
	Berg, B. van den	5	15. Jaarsveld, J.	3
	Streef, J.P.	5	Roos, M.	3
7.	Loeve, J.	4½	17. Dreef, B.	2
	Visser, W.	4½	Heijnis, C.	2
9.	Haastere, R. van	4	19. Abma, K.	0
10.	Bruinsma, H.	3½		

Tjark pakt titel in kroongroep!

– door Jeroen Cromsigt –

Na jarenlang aanschuiven tegen de top is het Tjark Vos uiteindelijk toch gelukt de Kroongroep te winnen. Met 6 uit 7 en één ongespeelde partij bleef hij de rest van het veld minstens een halfje voor. Halverwege leek Iwan Bonoo de kroon te grijpen met 5 uit 5, waaronder een winst op Tjark, maar daarna haperde de motor en werden drie nullen genoteerd. Tweede werd Johan Lubbers, die na een trage start een zegetocht begon die slechts door Tjark werd onderbroken, om met 5½ uit 8 te eindigen. Topratingconcurrenten Willem Hensbergen, Rufael Mekuria en Frans Schoffelmeeer konden in de praktijk geen enkele rol van betekenis spelen in de top en eindigden allen in de onderste helft!

Speciale vermelding verdient Andy Gerritsen, die ondanks de één-na-laagste rating er al jaren in slaagt om met een positieve score te eindigen. Dit jaar was met 4½ uit 8 geen uitzondering. Ook fraai was de 4½ uit 8 van Frits Veenstra, die als op papier minst sterke speler toch in de bovenste helft wist te eindigen.

SGA-cupteam hard onderuit in finale



26 april 2012	Tal/DCG	(1970)	–	Zukertort	(1995)	½	- 3½
<i>Uw verslaggever:</i> <i>Dirk Goes</i>	R. Mekuria	(2058)	–	M. Laarhoven	(2066)	0	- 1
	T. Kooiman	(1901)	–	M. Harmsen	(2022)	0	- 1
	R. Pijlman	(1967)	–	R. Bolhuis	(1944)	0	- 1
	J. van Kuijk	(1954)	–	H. de Boer	(1947)	½	- ½

Het SGA-cupteam dat op 26 april in het Woestduincentrum de finale verloor van Zukertort was geen schim van zichzelf. Vaste eerstebordspeler Willem Hensbergen ontbrak, maar er was een sterke invaller gevonden in de persoon van man-in-vorm Tobi Kooiman. De teams waren ongeveer aan elkaar gelijkwaardig en de algemene verwachting was dat het een spannende strijd zou worden.

Niets van dat alles! Reeds in de openingsfase werd Tobi in de Grünfeld verrast door de Tb1-variant. Hij meende ten onrechte er goed aan te doen de zwartveldige lopers te ruilen en raakte in grote problemen, die al snel onoplosbaar bleken: 1-0 achter.

Inmiddels had de tegenstander van Rufael Mekuria, Marcel Laarhoven, bij volle bewustzijn zijn dame geofferd tegen twee stukken en twee pionnen. Je moet maar durven in zo'n belangrijke wedstrijd! Lang bleef de stelling onduidelijk. Jeroen van Kuijk had er in ieder geval wel vertrouwen in want hij bood in iets betere stelling remise aan met de achteraf bijzonder ongelukkige gedachte "Rufael wint, dan hoeft René Pijlman alleen nog maar remise te houden". Remise met zes handen aangenomen, 1½-½ achter.

De belissing viel in de tijdnoodfase toen Rufael op d1 mat achter de paaltjes ging. Wedstrijd daarmee verloren, en de fans dromden belangstellend samen om het bord van René Pijlman, die al een tijdje vergeefs bezig was de Aljechin van Ridens Bolhuis te kraken. René dacht 20 minuten na over een positioneel pionoffer en zag, naar eigen zeggen tot zijn verbijstering, zijn rechterhand de zet uitvoeren. Het offer werd (waarschijnlijk terecht) geweigerd. Als gevolg van al dat gepeins en gepieker begon de klok zijn verlamme werk te doen. Onder druk daarvan raakte René het spoor bijster, en het einde van de partij was hard maar onherroepelijk. Gevraagd om een reactie direct na afloop van de partij verklaarde René "Garg", en dat lijkt me een heldere diagnose

Jammer van de gemiste titel, het was een mooi jaar.

Jeugd vult zakgeld aan in Leiden!

– door Dirk Goes –

In februari dit jaar speelde ik samen met Hing Ting Lai en Roger Mehra het jaarlijkse Noteboom-toernooi, georganiseerd door het Leidse LSG. Met onze ratings konden we nog net in de B-groep, waarbij ik als eerste was geplaatst, Hing Ting als tweede en Roger ook ergens hoog bovenin. De eerste prijs in de B-groep was met 600 euro behoorlijk uit de kluiten gewassen. “Die is voor mij” dacht ik nog

Mijn tegenstander in de eerste ronde joeg mij flink de stuipen op het lijf met een zet die zowel verrassend als incorrect was:

□	Dirk Goes	(1978)
■	David van Heusden	(1613)

1. d4 Pf6; 2. Lg5 Pe4; 3. Lh4 d5; 4. f3 Pf6; 5. Pc3 e6; 6. e4 Le7; 7. Dd2 dxe4; 8. fxe4



Hier schrok ik me wezenloos toen mijn tegenstander vrijwel à tempo

8. Pxe4?!

speelde. *What the f***?* Gelukkig was het niet goed.

9. Lxe7 Pxd2; 10. Lxd8 Pxf1

Wellicht speculeerde mijn tegenstander hier op het slappe 11. Lxc7, maar wit heeft veel beter.

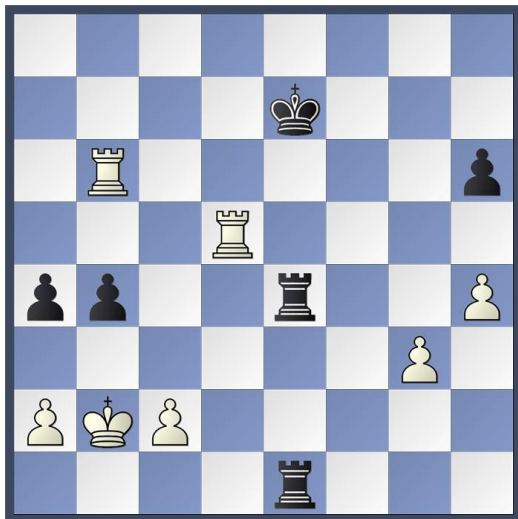
11. Lg5! f6; 12. Lc1

Paard gevangen. Zwart heeft al een pion voor het stuk, kreeg er later nog een, maar dat was te weinig, 1-0 na 24 zetten.

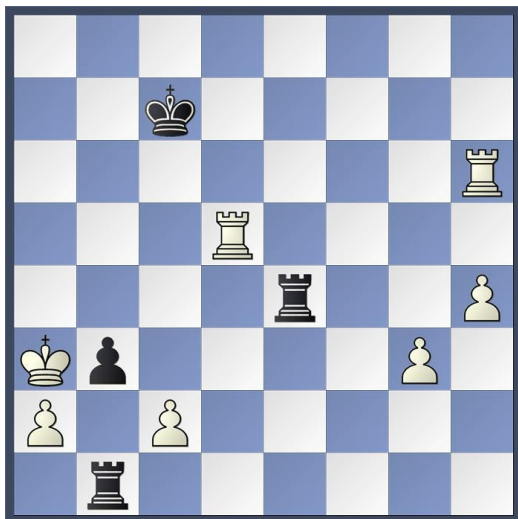
In de volgende ronde kwam ik niet verder dan remise, maar in ronde 3 was er weer winst, zij het moeizaam. Ronde 4 een bye (het spelen van drie partijen op één dag is me door mijn huisarts verboden), zodat ik de slotdag inging met een score van 3 uit 4. ‘Gewoon’ nog even twee keer winnen en de eerste prijs was binnen. Zoals te doen gebruikelijk zou het weer eens heel anders lopen

□	Gerrie Bloothoofd	(1899)
■	Dirk Goes	(1978)

Stelling na 45. a4:



Wit moet hier 46. a3 doen, waarna de remisemarge voor beide partijen te groot is om met goed fatsoen een winstpoging te wagen. De witspeler besloot echter tot het rampzalige **46. Ta5** en dat had slecht voor hem moeten aflopen. Na het daadwerkelijk gespeelde **46. a3+; 47. Kb3** had ik immers kunnen en moeten winnen met **47. Tb1+; 48. Ka4 b3+; 49. Kxa3 bxc2**. Dat had ik nota bene gezien, maar om duistere redenen besloot ik om eerst even met **47. Kd7??** de vijandelijke matdreiging eruit te halen. Dat gaf wit de kans het initiatief over te nemen, en na **48. Td5+ Kc7; 49. Txb6 Tb1+; 50. Ka4 b3+; 51. Kxa3** is de volgende diagramstelling bereikt:



Hier produceerde ik met **51. bxa2??** de ultieme bananenschil. Betweter Fritz declameert **51. Ta4+!!; 52. Kxa4 bxa2** met mat in 13, en natuurlijk heeft hij gelijk, maar ik was al totaal van de wereld omdat ik me inmiddels donders goed realiseerde dat ik zoëven een enorme kans had gemist. Na de tekstzet is het snel gedaan: **52. Kxa2 Tb8; 53. Tc5+ Kd7; 54. Ta5 Te2; 55. Ta7** en er ging een natte handdoek over tafel. Vol punt weggegooid, kans op een geldprijs daarmee verkeken, en in de slotronde permitteerde ik me een bloedeloze remise, wat mijn totaal op 3½ uit 6 bracht.

Inmiddels was het de jongens veel beter vergaan. Na vier rondes stond Hing Ting op 4 en Roger op 3½. En leuke partijen!

☐	Jorick Laan	(1832)
☒	Roger Mehra	(1856)

Commentaar van Roger

1. c4 c6; 2. Pc3 d5; 3. d4 Pf6; 4. Pf3 e6; 5. Lg5 h6; 6. Lf4

Dit is eigenlijk gewoon tempoverlies voor wit. Normaal is 6. Lxf6 of 6. Lh4. Hier staat het al zowat gelijk of heeft zwart zelfs een licht plusje.

6. dxc4

Ik win eigenlijk gewoon een pion.

7. e4 b5; 8. Le2 Lb4; 9. Dc2

Verdedigt e4.

9. Lb7; 10. 0-0 0-0; 11. Tad1 De7; 12. Pe5 a6

Je wilt natuurlijk zetten als d4-d5 onmogelijk maken.

13. Le3

Curieuze zet. Wat wil wit daarmee? Allicht f2-f4, dat moeten we dus voorkomen.

13. c5; 14. dxc5 Lxc5; 15. Lf4

De loper gaat weer terug. Dit werkt alleen in mijn voordeel.

15. Pc6; 16. Pf3

Het paard gaat ook weer terug.

16. Tfd8

16. e5; 17. Pd5 (17. Lg3 Pd4) Pxd5; 18. exd5 Pb4 -/+.

17. e5 Pd5; 18. Lg3 Pcb4

We willen de dame natuurlijk een terugkick geven.

19. Db1 Pxc3; 20. bxc3

Gewonnen eindspel voor zwart.

20. Pd5; 21. Dc2 Dc7

Het plan is simpel: ophalen van een pion op c3 of a2, met een rooskleurig uitzicht.

22. Pd2

Wit wil via e4 zijn paard centraliseren en dat willen we niet met zwart, ook al kost het het loperpaar.

22. Pe7; 23. Pe4 Lxe4; 24. Dxe4 Pd5

Dominant paard.

25. Tc1 Da5

Missie voltooid.



26. Lh5

Ziet er allemaal leuk en aardig uit.

26. Ta7; 27. Lh4 Tdd7; 28. Dg4 Dxa2

Wit heeft echt niks.

29. Kh1

Bluffen met het loperpaar en de dame had geen zin. Op 29. Lf6 doet zwart gewoon 29. Lf8 en niks aan het handje. Zwart ondertussen haalt pionnen op en gaat rennen met de a-pion.

29. Dd2

Leek me een mooie zet. In deze stelling wil ik graag de dames ruilen. Mijn intentie was dan ook om Df4 te spelen. Dit zag de witspeler en hij voorkwam dit.

30. Lg3 Dg5; 31. Df3?

31. De2? Pf4 en ik sta straal gewonnen: 32. Lxf4 Dxf4 (dreigt Td2); 33. g3 Dd2 (wederom het plan om dames af te ruilen); 34. Tc2 Dxe2; 35. Lxe2 en ik heb een gewonnen eindspel.

31. g6!

Verliest gewoon een stuk.

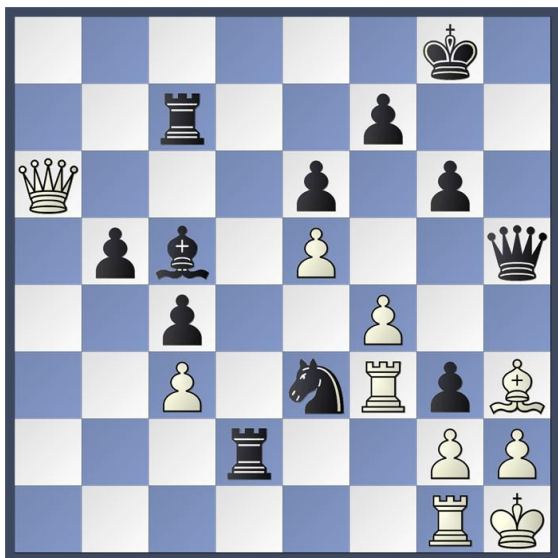
32. Lg4 h5; 33. Lh3 h4; 34. De4 hxg3; 35. f4 Dh5

Dreigt 36. Pe3.

36. Tf3 Pe3

36. Pxc3 ziet er interessant uit.

37. Dc6 Tac7; 38. Dxa6 Td2; 39. Tg1



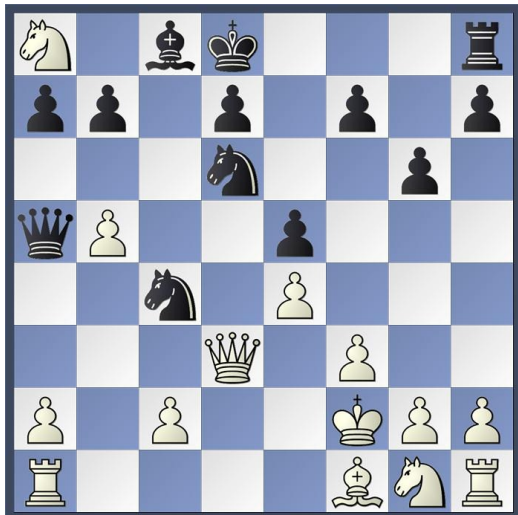
39. Dxb3

Nog sterker is 39. Dxf3; 40. gxf3 Txb2 mat.

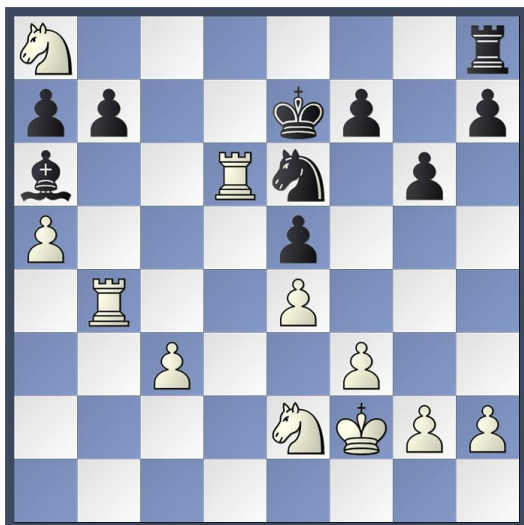
40. Txb3 Dh6; 41. Da8+ Df8; 42. De4 Pf5; 0-1.

□	Hing Ting Lai	(1975)
■	Tjerk Tinga	(1810)

1. d4 Pf6; 2. Lg5 Pe4; 3. Lh4 c5; 4. f3 Pd6; 5. dxc5 Da5+; 6. Dd2 Dxc5; 7. e4 Pc6; 8. Pc3 g6; 9. Pd5! Pe5; 10. b4 Dc6; 11. b5 Dc5; 12. Lf2 Da3; 13. Ld4 Lg7; 14. Pc7+ Kd8; 15. Pxa8 Pec4; 16. Df2 Lxd4; 17. Dxd4 e5; 18. Dd3 Da5+; 19. Kf2



19. Dxb5; 20. Dxd6! Pxd6; 21. Lxb5 Pxb5; 22. a4 Pd4; 23. c3 Pe6; 24. a5 Ke7; 25. Ta4 d6; 26. Tc4 Kd8; 27. Pe2 Ld7; 28. Td1 Lb5; 29. Tb4 La6; 30. Txd6+ Ke7



31. Txe6+! fxe6; 32. Pc7 1-0.

In de vijfde ronde speelden de jongens tegen elkaar. De uitslag werd remise, waarbij ze mij er iets te nadrukkelijk van probeerden te overtuigen dat het beslist geen vriendenremise was. Roger: "We hebben er echt voor gevochten". Ik zou het bijna geloven Hoe dan ook, bij het ingaan van de laatste ronde stond Hing Ting fier bovenaan met 4½ uit 5, terwijl Roger op een halve volgde. In deze slotronde stelde Hing Ting zijn eindoverwinning veilig middels een nogal tamme remise tegen veteraan Joop Bakker, die daar zichtbaar heel erg blij mee was. Daarmee liep hij wel het risico dat hij de eerste prijs moest delen met een meute achtervolgers, maar op wonderbaarlijke wijze pakten de overige uitslagen gunstig voor hem uit. Roger greep zijn kans door van Bloothoofd te winnen en zo eindigden de jongens met 5 uit 6 samen bovenaan. Bij de prijsuitreiking incasseerden ze baggervette geldprijzen van liefst 450 euro, de man! Als ze er maar geen aandelen van gaan kopen

Pinksteren in Maastricht

– door Dirk Goes –

In het Pinksterweekend (25 tot en met 28 mei) stond voor René Pijlman, Jeroen Cromsigt en bovengetekende weer het jaarlijkse uitje naar het ENCI Limburg Open te Maastricht op het programma. Vroeger gingen we weleens met de auto, maar daar hebben we van geleerd. Met de Pinksterdagen trekt half Nederland erop uit en staan de snelwegen richting zuiden bommetje vol vakantiegangers. Gelukkig is de trein een goed alternatief.

Jeroen had me al verteld dat de NS was gestopt met de verkoop van de aantrekkelijke Lentetoer, waarbij je met fikse korting eerste klas door het hele land kon reizen. Toen ik Station Sloterdijk kwam binnengewandeld toch maar even geprobeerd bij de informatiebalie, waar twee meisjes zich stierlijk zaten te vervelen. Bij het aanhoren van het woord 'Lentetoer' keken ze me aan of ik ze zojuist een oneerbaar voorstel had gedaan, maar ineens viel bij één van de meisjes het kwartje. "O ja, dat hadden we vroeger. Nee, die bestaat niet meer, maar we hebben nog wel de Tienertoer"! Nee dáár heb ik wat aan

Even later was Jeroen er ook, en toen René op Centraal instapte kon de reis beginnen. Kort werd gediscussieerd over de vraag in welke coupé we zouden plaatsnemen, waarbij de keuze uiteindelijk viel op de stiltecoupé. Dat doen we dus ook nooit meer In mijn perceptie is een stiltecoupé een ruimte waar gesprekken op luide toon en dito muziek uiteraard volstrekt uit den boze zijn, waar echter een beschaafde conversatie op niveau tussen *gentlemen of leisure* onder elkaar nadrukkelijk mogelijk zou moeten zijn, maar één van de mede-inzittenden, een wijfje van non-descripte leeftijd, had daar hele andere ideeën over. In gebarentaal (het was per slot van rekening een stiltecoupé) maakte ze haar misnoegen kenbaar, wees met een air van 'I rest my case' vernietigend op het stiltevignet op het raam en ging de rest van de reis mokkend zitten zwelgen in haar gelijk. Nou ja zeg! Maar toegegeven, misschien waren we ook wel iets te luid. Op dat moment zaten we in een levendig debat over misstanden in de maatschappij, en die willen, zeker bij mij, nog weleens ontspreken in heilige verontwaardiging. De maatschappij heeft me zo gemaakt

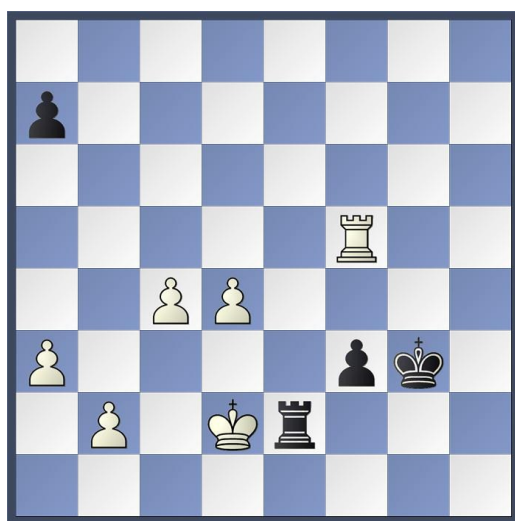


Overigens had de goede René wel een aanzienlijk risico genomen door met twee onderbuiken op stap te gaan. René is de vleesgeworden politieke correctheid die vrijwel elk maatschappelijke problematiek weet suf te nuanceren, terwijl Jeroen en ik aan een snelle raadpleging van de *embonpoint* genoeg hebben om te weten hoe de vork in de steel zit. Volgens de spelregels van de democratie verloor René op deze wijze elk debat (immers, twee tegen één) maar het scheen hem niet te deren.

Te Maastricht aangekomen hadden we nog ruim de tijd om op ons gemak een hapje te eten in het hotel en de speelaccommodatie te inspecteren, waarna om 19.30 uur werd aangetreden voor de eerste ronde. Vorig jaar produceerde ik zeven uitgebluste remises op rij en ditmaal was ik vastbesloten zeven overwinningen te scoren teneinde het hoongelach van met name de broertjes Senders te doen verstommen.

☐	Dirk Goes	(1954)
☒	John Cörvers	(1787)

Stelling na 44. Te2+:



Na een partij tjokvol gemiste kansen, vooral door de witspeler, heb ik de zwarte f-pion wat te ver laten doorwandelen. Winnen gaat niet meer, maar verliezen nog wel, laat dat maar aan mij over!

45. Kc3?!

Niet de beste (dat was 45. Kd3), maar de stelling is nog net remise.

45. f2

Natuurlijk, het was een lange dag geweest, ik was moe en ik had de eerste pintjes alweer achter de kiezen, allemaal waar, maar dat is nog geen excuus om dan maar met

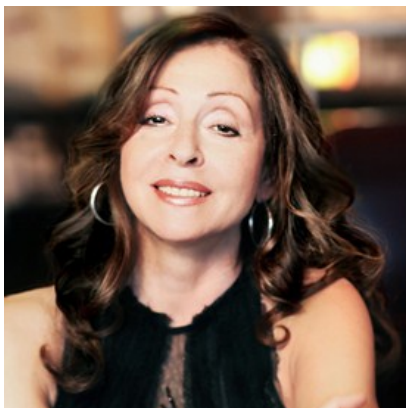
46. d5 (vul zelf het aantal vraagtekens in)

een half punt weg te gooien. De zwartspeler moet zijn ogen niet hebben geloofd.

46. Te3+

En hoofdschuddend opgegeven. Op de volgende zet speelt zwart Te3-f3 en de pion is niet meer te stoppen.

Door zelfhaat overmand liep ik de trap op naar het bargedeelte om daar eens flink te gaan zitten jammeren om het leed dat ik mezelf had aangedaan. Jeroen haakte af om, niet onverstandig, wat extra uurtjes slaap te pakken, maar René toonde zich een trouwe metgezel die als geen ander weet waar de schaker die net heeft verloren om zit te springen: troosten-de woorden, veel begrip, "neem nog een biertje", "het is maar een spelletje", dat soort relativerende teksten. En waarachtig, mijn humeur knapte zienderogen op en even later swingde ik alweer vrolijk mee op de muziek van Vicky Leandros, die ons via de geluidsinstallatie wilde doen geloven dat op de maan geen rozen bloeien:



*Auf dem Mond da blühen keine Rosen,
auf dem Mond gibt's keinen Mondenschein.
Darum fahr ich nicht hin,
denn das hat keinen Sinn,
da gibt's nur Wüste und Stein.
Nein, ich bleib lieber hier
auf der Erde bei dir,
denn nur hier können wir glücklich sein.
La la la*

Zie <http://www.youtube.com/watch?v=926kvWoWWAY>
voor de melodie.

Vicky

Dit is het moment om Klaas Been bij u te introduceren. Klaas speelt bij het Bussumse BSG en is, behalve een echte toernooitijger (ik kom hem werkelijk overal tegen!), ook een groot Bourgondiër die de techniek van het kantelen der glazen letterlijk tot in de vingertoppen beheerst. Wat een souplesse! Laten we eerlijk zijn, René en ik zijn op dat gebied toch bepaald geen kleine jongens, maar het moet gezegd: in Klaas hebben we onze meester gevonden. En dat hij dan af en toe eens omvalt is *all in the game*, kan gebeuren Grappig was dat hij bij elke barvrouw die er een beetje appetijtelijk uitzag ongevraagd een bierviltje met zijn telefoonnummer achterliet, onder het motto 'niet geschoten is altijd mis', maar om de een of andere reden wilden ze maar niet toehappen

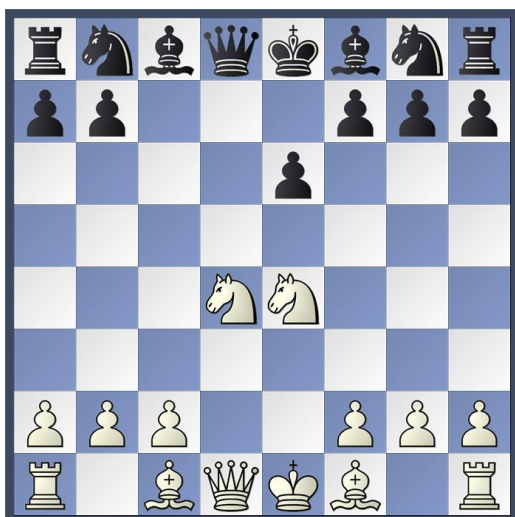


Klaas

Het moge duidelijk zijn, de stemming zat er prima in. Graag zou ik willen zeggen dat hierdoor mijn prestaties op het schaakbord in positieve zin werden beïnvloed, maar in de eerste vier rondes wilde het maar niet lukken. Tweemaal verloren, tweemaal remise, het hield allemaal niet over en ik begon me ernstig zorgen te maken over mijn zo zorgvuldig opgebouwde rating, die ik als zand door mijn vingers voelde wegglijpen. Maar in de vijfde ronde kwam dan eindelijk, eindelijk, de overwinning waar ik al zo lang op had zitten wachten.

☐	Dirk Goes	(1954)
☒	Huub Blom	(1846)

1. d4 d5; 2. Pc3 e6; 3. Pf3 c5; 4. e4 dxe4; 5. Pxe4 cxd4; 6. Pxd4



So far, so good. Wit heeft een kleine voorsprong in ontwikkeling, maar veel zou het niet om het lijf moeten hebben. Echter:

6. e5?

Vraagt teveel van de stelling.

7. Pb5! Dxd1+; 8. Kxd1 Pa6; 9. Lc4

Dreigt nogal opzichtig 10. Pd6+ Lxd6; 11. Pxd6+ en 12. inslaan op f7, maar wat daaraan te doen?

9. f5

Dat helpt in ieder geval niet. Fritz geeft de door een mens niet te verzinnen computerzet 9. Ke7, maar ook de dan ontstane stelling doet pijn aan de ogen.

10. Ped6+ Lxd6; 11. Pxd6+ Ke7; 12. Pf7 Le6; 13. Lxe6 Kxe6; 14. Pxb8

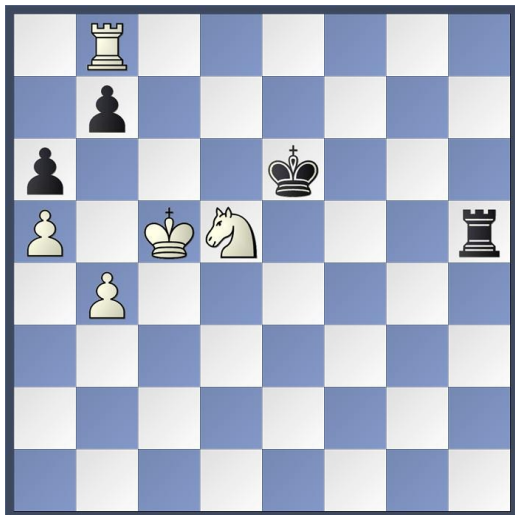
En 1-0 na 32 zetten.



Dit inspireerde me tot een finish van 2 uit 2. In de zesde ronde won ik van een jeugdspeler die zich geen raad wist met de weelde van een uitstekende stelling, en in de slotronde overwon ik de jonge Duitser Begri.

☐	Dirk Goes	(1954)
☒	Felix Begri	(1893)

Stelling na 74. Ke6:



75. Td8 zal hier wel de beste zijn, maar ik zag wat anders:

75. Txb7 Txd5+; 76. Kb6 Td6+; 77. Ka7 Kd5; 78. Tb6 Td7+; 79. Kxa6 Kc4; 20. Tb7; 1-0.

En zo eindigde ik op 4 uit 7. Toch nog een plusscore, al vertelt de TPR van 1899 een heel ander verhaal. Volgend jaar maar bij de veteranen inschrijven René en Jeroen eindigden op respectievelijk 4½ en 4 uit 7, met TPR's die ongeveer gelijk waren aan de eigen rating, en dan heb je, zoals dat zo mooi heet, naar vermogen gepresteerd. Op de vraag of ze iets clubbladwaardigs hadden gepresteerd antwoordden beiden ontkennend, al mompelde René iets over een verdwaalde Canadees die hij aardig te grazen had genomen.

Een triple-A schaakzomer!

– door Tobi Kooiman –

Afgelopen zomer heb ik een paar toernooitjes gespeeld. Er zaten een paar leuke partijen tussen, en de resultaten vielen alleszins mee.

Utrecht Open (OKU)

In juni deed ik mee met OKU 2012, dat met een gelukje begon. Ik was met mijn rating van 1898 1e geplaats in de B-groep (<1900), en dan moet je in een Zwitsers indeelsysteem tegen de persoon die qua rating nét onder de helft zit (vb.: 60 spelers: 1-31, 32-2, 3-33, ..., 60-30). Ik zocht een dag van tevoren op wie dat zou zijn, zag dat het B-junior Raimond Vastenhout betrof, en bekeek wat partijtjes die hij een paar weken daarvoor op het NK jeugd had gespeeld. Ik zag dat hij 1. d4 beantwoordde met 1...e6 2. c4 c5, en de stelling na 3. d5 leek me wel prima, dus heb ik me daarop voorbereid. Op de dag van het toernooi was er toch nog een aantal last-minute aanmeldingen, waardoor ik verwachtte dat mijn voorbereiding niet nuttig zou zijn, maar er waren precies zoveel last-minute afzeggingen en byes (aan byes had ik helemaal niet gedacht, anders had ik überhaupt niet voorbereid) dat ik toch, en ook nog met wit, tegen Raimond kwam te spelen. De partij was spannend. Ik heb drie remise-aanboden afgewezen: een keer in een overwegende stelling, een keer in een schijnbare remisestelling, maar dan moest hij wel nog goede zetten doen, en later in gewonnen stelling. Het ging als volgt.

☐	Tobi Kooiman	(1898)
☒	Raimond Vastenhout	(1704)

1. d4 e6; 2. c4 c5; 3. d5 Pf6; 4. Pf3 exd5; 5. cxd5 d6; 6. e4 g6; 7. Ld3 Lg7; 8. 0-0 0-0; 9. Pc3 a6

De eerste zet die afwijkt van mijn voorbereiding. Ik vervolgde goed met

10. a4 Pbd7; 11. Lf4 De7; 12. Dc2

Maar hier had ik even 12. h3 moeten doen om 12. Pg4 te voorkomen.

12. Pg4; 13. Tae1 Pde5; 14. Pxe5 Lxe5; 15. Lxe5 Dxe5; 16. g3

Vooraf niet het logischer ogende maar verliezende 16. f4?? Dd4+; 17. Kh1 c4; 18. Le2 Pe3.

16. Ph6?

Zwart dreigt weliswaar 17. Lh3, maar nu krijg ik voordeel.

17. Dd2 Kg7; 18. f3!

Ook weer niet 18.f4? Dd4+ 19. De3 Lh3 en weg is het voordeel.

18. Dd4+; 19. De3 Dxe3+; 20. Txe3 f5?

Op deze fout hoopte ik. Het lijkt een logische poging om het paard te activeren, maar nu creëer ik een centrale vrijpion.

21. e5!

Ik heb nog gekeken naar 21. exf5, maar vermoedde dat hij het juiste 21. Lxf5; 22. Lxf5 Pxf5; 23. Te6 Tae8 wel zou vinden.

21. dxe5; 22. Txe5 Ld7; 23. d6?

Dat is dan weer jammer. Nadat ik deze zet had gespeeld zag ik dat na bijvoorbeeld 23. Lc6; 24. Txc5 Tfd8 mijn eigen pion er ook afaat, met remise. Gelukkig deed hij

23. Tf6?; 24. Te7+ Tf7

en bood remise aan, maar onterecht, want ik sta goed.

25. Tfe1 Pg8; 26. Txf7+ Kxf7; 27. Lc4+ Kf8; 28. Lxg8

Ik wilde 28. Te8 voorkomen omdat die zet me belangrijk leek in de verwezenlijking van remise. Het pragmatische 28. a5! was beter. Na 28. Te8; 29. Txe8+ Lxe8 wint 30. Ld5.

28. Kxg8; 29. Pd5 Lc6; 30. Te5 Lxd5

Opnieuw een remiseaanbod, en ik vermoedde ook wel dat de stelling in hogere zin remise was, maar ik zag niet hoe ik ooit kon verliezen, terwijl hij het nog makkelijk fout kon doen, dus speelde ik door.

31. Txd5 b6; 32. a5 bxa5; 33. Txc5 Td8; 34. Tc6 Kf8?

Waarom hij niet naar f7 gaat, snap ik niet.

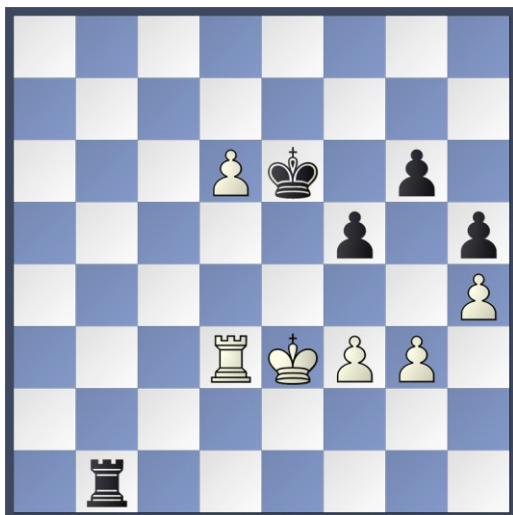
35. Txa6 h5?

Onnodige verzwakking.

36. Kf2 Tb8; 37. Ke3 Kf7?

Een beter veld was e8 geweest. Van zijn vier laatste zetten waren er drie minder. Dit breekt hem op.

38. Txa5 Tb3+; 39. Kf4 Kf6; 40. h4 Tb4+; 41. Ke3 Tb3+; 42. Kd4 Txb2; 43. Ta3 Ke6; 44. Td3 Tb1; 45. Ke3



45. Tb7?

Dit verliest op slag. Ik had ook gezien dat na 45. Kd7; 46. Kf4 Tg1; 47. Td2 Tf1; 48. Ta2 wit wint. Hij bood nu weer remise aan, maar ik sta compleet gewonnen. Ik moest hier nog wel even zien dat in het gespeelde ook 50. f4 wint voor mij, en ik zag het ook.

46. d7 Txd7; 47. Txd7 Kxd7; 48. Kf4 Ke6; 49. Kg5 Kf7; 50. Kh6 Kf6 (50. f4; 51. gxf4 Kf6; 52. Kh7 Kf5 (52. Kf7; 53. f5 gxf5; 54. Kh6); 53. Kg7 Kxf4; 54. Kxg6) 51. Kh7 Kf7; 52. f4 Kf6; 53. Kg8 g5; 54. hxg5+ Kg6; 55. Kf8 Kh7; 56. Kf7; 1-0.

Deze partij duurde van ruim 19:30 uur tot ongeveer 23:30 uur. Ik liep naar Utrecht Centraal, miste net een trein en moest in Amsterdam ook nog meer dan een half uur op een nachtbus wachten. Resultaat: 2:00 uur thuis, terwijl ik de volgende ochtend om 7:15 uur weer moest vertrekken! Niet ideaal

Toch ging zaterdag goed. In ronde 2 kreeg ik met zwart de beginzet 1. g4 tegen me, waar Dirk ooit een artikeltje over schreef met de titel "De Gruwelijke Grob." Tegen openingen als de Grob speel ik meestal solide systeempjes, maar ik was nu iets te opportunistisch, waardoor ik slecht uit de opening kwam. Uiteindelijk wist ik met een trucje de partij in mijn voordeel te beslissen.

Ik speelde een positionele partij. Dit doe ik bijna altijd tegen jonge spelers, omdat ik zowel positionele als tactische partijen wel leuk vind, maar jonge spelers vaak het geduld of gewoon het strategisch inzicht ontberen om positionele stellingen goed te spelen. Ik creëerde een geïsoleerde pion bij hem, was van plan daar op te gaan spelen, en toen gaf hij een pion weg. Het pleit was beslecht nadat ik een paar keer stukkenruil kon afdwingen en later de nog steeds geïsoleerde pion buit maakte.

Nu was mijn score dus 3 uit 3, en er was slechts één andere speler met dezelfde score. Blijkbaar ligt die situatie me wel, want vorig jaar speelde ik de B-groep van HSG open, kwam in ronde 4 tegen de enige andere speler met 3 uit 3 en won toen in mijn beste partij van het toernooi. Nu idem dito. Ik had trouwens een kwartiertje tijdvoordeel omdat mijn tegenstander nog even het slot van Denemarken-Nederland (wit won) wilde zien. Hij zette het supersolide op, maar ik speelde strategisch een sterke partij.

- ☐ **Robert Krouwel** (1834)
- ☒ **Tobi Kooiman** (1898)

Ik stuur aan op een pionnenstructuur op de witte velden en afruil van mijn witveldige looper.

Dit is raar. Als je toch 16. Ld3 gaat doen, doe dan 15. Ld3 met nog een mogelijke verdubbeling van de torens op de e-lijn.

Niet bepaald efficiënt gespeeld dus.



Nu ga ik mijn goede loper mee laten doen door de pionnen waar die op wijst aan te tasten.

20. b5!; 21. Pe5?

Ik had 21. a3 verwacht, en dat was ook beter geweest. Nu begint mijn voordeel.

21. b4; 22. Pxc6?

Ja joh, laat me lekker met tempo mijn torens verdubbelen. Dank u. Hier bood hij trouwens remise aan. Geen haar op mijn hoofd!

22. Txc6; 23. f4?

OK, het wordt me ook niet heel moeilijk gemaakt. Hij wil vast met zijn loper naar e1 kunnen om c3 te dekken, maar er is op f4 een aanvalsdooel bij gekomen. Sowieso is het niet handig om pionnen op zwart te zetten met een zwartveldige loper. 23. f3 was logischer.

23. bxc3; 24. bxc3 Dc7!; 25. Tc2

Merk op dat 25. f5 Txc3 minstens een pion wint. Misschien had hij bij 23. f4 niet op de mogelijkheid 24. Dc7 gerekend in verband met 25. f5, en dacht hij dus wel Le1 en daarna g3 te kunnen doen.

25. Tc8; 26. Tac1 f5

En hij kan geen kant op. Ik dreig via c4 pion d4 op te halen en zie niet zo gauw een verdediging. Het is zeker niet

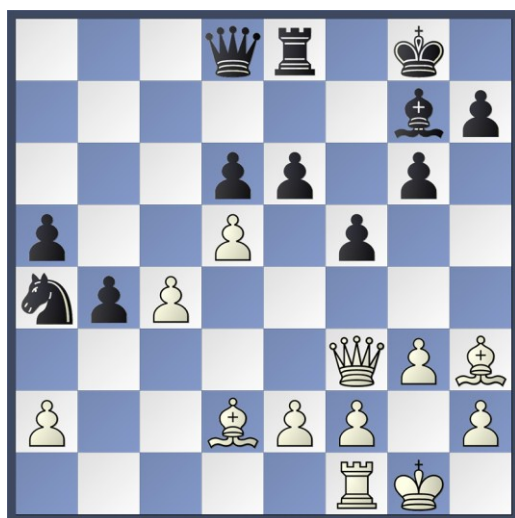
27. Kf2? Tc4; 28. De2 Lxd4+; 29. Kf1 Kf7; 30. Te1 Dd6; 31. Tec1 Lxc3; 32. Dd3 Lb4; 33. Txc4 dxc4; 34. Df3 Dd5; 35. Df2 Tc7; 36. Db2 c3; 37. Dxb4 Dd3+; 0-1.

De computer gaf mat in 55 aan

Nu was mijn vader zo vriendelijk om met de auto naar Utrecht te komen om me op te halen, waardoor ik 35 minuten onderweg was in plaats van de 150 van gisteren. Hierdoor kon ik nog een uurtje of 7 slaap pakken.

Zondagochtend bleek er nog een speler met 100%, maar die had op vrijdagavond in de eerste ronde een bye gehad, en had dus een halve achterstand. Het betrof een jongen van een jaar of 17, waar ik weer positioneel tegen speelde, maar nu stak de vermoeidheid toch wel de kop op, en ik kwam minder uit de opening. Gelukkig koos hij niet de juiste voortzetting.

	Tobi Kooiman	(1898)
	Thomas Slijper	(1766)



26. e5?

en zijn loper is slecht. Tenzij hij 27...e4 kan spelen, dus

27. e4! fxe4; 28. Dxe4 Pc5; 29. De2 Lf6; 30. Le3 Dc7; 31. Kh1 a4; 32. Lxc5 Dxc5; 33. f4 Kg7; 34. Ld7 Ta8; 35. fxe5 Lxe5; 36. Le6 Tf8

Ik dacht hier eigenlijk dat ik ging winnen, maar ik had 41. g5 gemist.

37. Txf8 Kxf8; 38. Df3+ Kg7; 39. Df7+ Kh6; 40. Df8+ Lg7; 41. Df4+ g5; 42. Df1 Dd4; 1/2-1/2.

Nu had ik bij het ingaan van de laatste ronde een half punt voorsprong op vier spelers, waaronder de ratingloze meneer, waarover ik van Henk Enserink (die was er ook) hoorde dat hij vroeger heel goed was, en die behalve zijn nederlaag tegen de slechte verliezer alles had gewonnen. Ik had tegen hem enorme mazzel.

□ **Frank Swagemakers**
■ **Tobi Kooiman** (1898)



18. Lxc5

en naar de meest logische zet,

19. Pd2

had ik helemaal niet gekeken! Dat het goed is, is geluk. Je kunt het goedpraten met verhalen over stukken die strategisch goed staan, zodat zoiets niet zien te veroorloven is, maar het blijft geluk.

19. Dh4; 20. Txc5

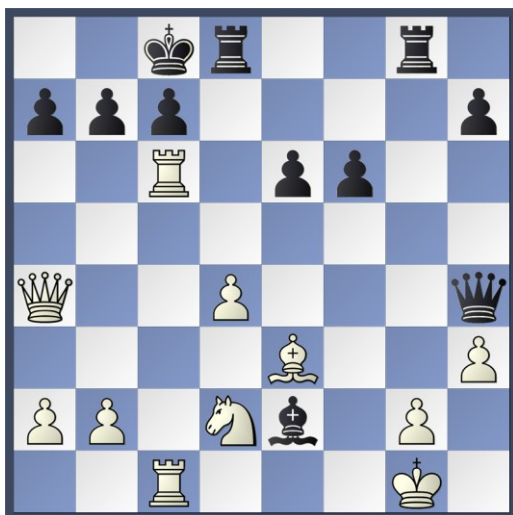
Niet verwonderlijk is dat we allebei in de berekening misten dat na 20. Lxh5 Lxd4 (niet 20. Pxd4 en 21. Dd1 dekt de loper op h5: 1-0); 21. Lxd4 Txd4; 22. Tc4 Txc4; 23. Dxc4 Dxh5; 24. Dxe6+ beide pionnen worden terugverdiend: 1/2-1/2.

20. Lxe2; 21. Tfc1??

De enige zet is 21. Tf2, een zet die ook logisch oogt. Nu gaat het hard.

21. Thg8; 22. Txc6

Hij had mijn volgende zet wel gezien, maar tegen de combinatie van die dreiging en de dreiging 22. Dxh3 is niks meer te doen.



22. T_{xg2}+

En met deze slotzet schreef ik de B-groep op mijn naam. De concurrenten speelden remise, zodat ik een vol punt los stond.

Haarlem Open (ROC Nova College Toernooi)

Voor begin juli had ik me ingeschreven voor groep B (<2000) van een weekendtoernooitje in Haarlem. Ik heb getwijfeld of ik mee ging doen, want ik was een beetje ziek, maar het waren de eerste dagen van een lange zomervakantie. Hoe die beter in te leiden dan met een schaaktoernooi?

Dat ik niet fit was merkte ik meteen in ronde 1, op vrijdagavond. Ik speelde eigenlijk wel prima, tot ik op zet 31 een stuk weggaf en met dame, toren en twee pionnen tegen dame, toren en vier pionnen kwam te staan en de schwindelmodus dus aan kon. Die bleek niet nodig, want zijn stukwinst overviel mijn Belgische opponent kennelijk zo dat hij onmiddellijk de bijna enige verliezende variant (voor hem) op het bord toverde.

	Rudi Pauwels	(1709)
	Tobi Kooiman	(1898)



11. L_xe6?

Wit geeft twee goed ontwikkelde stukken voor twee pionnen en een toren die alle drie niets staan te doen. Niet handig.

11. f_xe6; 12. D_xe6+ K_h8; 13. P_f7+ T_xf7; 14. D_xf7 b5; 15. D_b3

15. Pxb5 Ld5! met damevangst.

15. a6; 16. a4 Tb8; 17. axb5 axb5; 18. Ld2 De7; 19. Pe2 Ld5; 20. Db4 Df7; 21. Pf4 Lc4; 22. Ta7 Tf8; 23. Le1 g5; 24. Pd3 Pg4; 25. Dd2?

Na 25. h3 Pxe3; 26. fxe3 Df1+; 27. Kh2 Lxd3; 28. Txc7 is er niets aan de hand.

25. Lxd3; 26. Dxd3 Pxf2; 27. Lxf2 Dxf2+; 28. Kh1 Pf6!

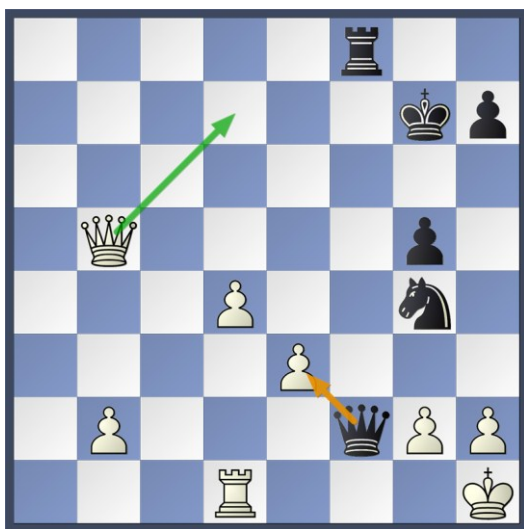
Een paard met een missie!

29. Txc7 Pg4; 30. Tg7?!

Ook 30. h3 Pxe3; 31. Tg1 is onaangenaam voor zwart, maar een stuk stugger.

30. Kxg7; 31. Dxb5

Soms geeft Fritz nog pijltjes weer in de diagrammen, die ik in verslagen weghaal, maar in dit geval zijn ze wel toepasselijk:

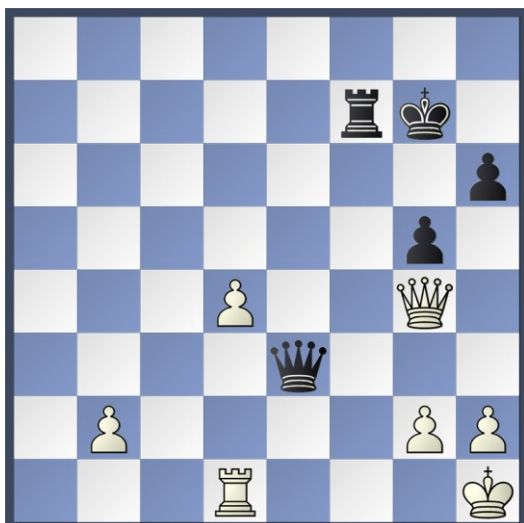


31. Dxe3??

Een ongelooflijke blunder! Het eenvoudige 31...Dh4 zou ongetwijfeld in opgave hebben geresulteerd.

32. Dd7+ Tf7; 33. Dxc4 h6

Pionnetje dekken en dan maar met mijn dame gaan storen



34. h4??

Of gewoon de partij alsnog winnen natuurlijk.

34. Tf4; 35. Dd7+ Kg6; 36. h5+ Kxh5; 37. g4+ Txg4; 38. Df7+ Kh4; 39. Df1 Tg3; 0-1.

Dirk Goes kwam even kijken en was zo vriendelijk me thuis af te zetten met de auto, zodat ik niet met het vermoeiende OV hoefde en wat langer kon slapen. Slaap is normaal al schaars bij weekendtoernooien, maar als je een beetje ziek bent is het nog belangrijker. Eervolle vermelding voor Dirk.

In ronde 2 speelde ik zoals ik me voelde: zwak. Opnieuw had ik zelfs moeten verliezen, maar zo ver kwam het gelukkig niet: ½-½.

Ronde 3 bracht een veel zwakkere tegenstander, die ik met weinig moeite versloeg, maar wel in een goede partij en dat is een *boost* voor het zelfvertrouwen. Daarna ben ik even gaan liggen en viel ik als een blok in slaap. Gelukkig had ik voor ronde 4 een alarm gezet op mijn telefoon.

Er waren nog drie spelers met 3 uit 3, waarvan er twee een bye namen. De derde moest tegen mij. Hij speelde Hollands, en daar heb ik een absurd goede score tegen. Met een Dirk-achtig systeemje en lange rokade, en als hij dan kort gaat, gaan we allebei beuken, en anders, zoals nu in de partij (hij ging lang) maken we er een positionele strijd van. Die ging me prima af. Het was wel spannend, maar uiteindelijk trok ik aan het langste eind. Eerst kreeg ik een dame voor een stuk en een toren, waarna ik een paard voor drie pionnen gaf, en hoewel ik niet zag dat ik het stuk eenvoudig terug kon winnen en het dan uit was geweest, kon ik uiteindelijk toch winnen.

□	Tobi Kooiman	(1898)
■	Frank van der Werff	(1950)



20. Kb8?

Slecht, want

21. b5 Pa5; 22. Pe5! Le8; 23. Da4 b6; 24. Tg6! Dxe5

Na 24. Dh4; 25. Txe6 Dxf2 had ik 26. Lf3 in gedachten, maar misschien had ik het veel betere 26. Txe7 Dxe2; 27. Da3 De1+; 28. Kc2 Lxb5; 29. Dd6+ Ka8; 30. Dxd5+ Kb8; 31. Pd7+ ook nog wel gevonden.

25. dxe5 Lxg6; 26. Pf3 Tc8; 27. Kd2 Le8; 28. Pd4 Ld7; 29. Dd1 Tg8; 30. Dh1 Lc5; 31. Pxf5 exf5; 32. Dxd5 Td8; 33. Kc2?

Ik had 33. e6 Kc7; 34. De5+ Ld6; 35. Dg7 wel even mogen zien! Nu maak ik het mezelf onnodig lastig.

33. Kc7; 34. e6 Lc8; 35. Dxf5 Te8; 36. Dh7+ Te7

Hier bood hij remise aan. Zelden een stelling gezien waarin remise zo onwaarschijnlijk was. Ik had ook nog meer tijd. En als ik niet win, wint hij. Krijg de hik met je remise.

37. Dxb6 Lxe6; 38. Lg4 Ld5; 39. Dh8! Pc4??

Onderschat de dreiging.

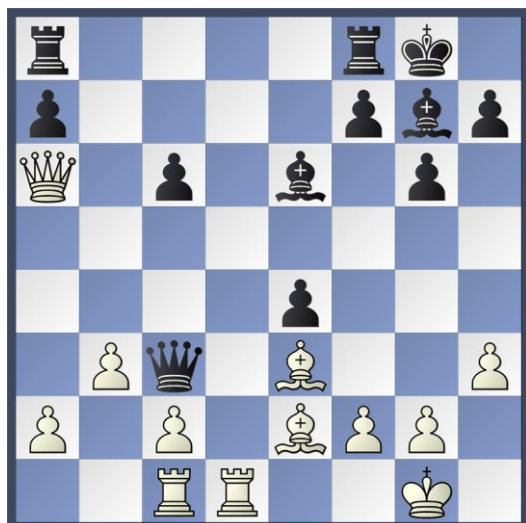
40. Dc8+ Kd6; 41. Db8+ Tc7; 42. Dd8+; 1-0.

En toen was Dirk er ineens weer, en reed hij me weer naar huis. Eervolle vermelding 2. En de volgende ochtend kwam hij me ophalen, om me met de auto naar de speelzaal te brengen. Eervolle vermelding 3.

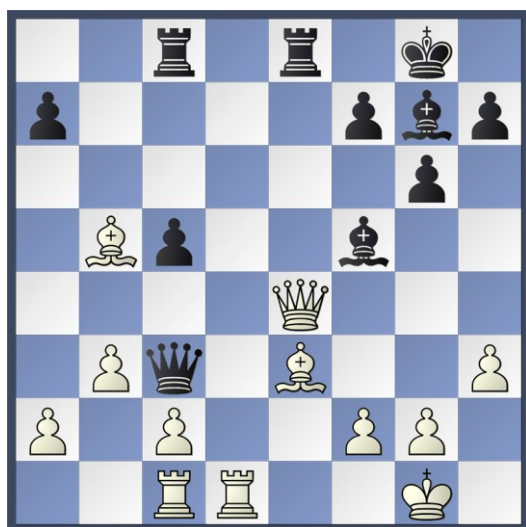
Gedeeld 1e met drie anderen, en nu kwam ik tegen een Belgische medekoploper met wit in een Siciliaan door een fout van hem een gezonde pion voor. Afronden van dit soort kansen is meestal wel aan mij besteed, maar een onverwacht kwaliteitsoffer kon door mij alleen worden geneutraliseerd door teruggave van de kwaliteit. Ondertussen was de pion bij het kwaliteitsoffer door hem terugbuitgemaakt, en de lopers waren van ongelijke kleur. Ook hier speelde ik schaamteloos door, ondanks een remiseachtige stelling, maar dit keer had ik onverwacht nog kunnen winnen! Niet gedaan

	Tobi Kooiman	(1898)
	Piet van der Cruyssen	(1810)

1. e4 c5; 2. Pf3 d6; 3. d4 cxd4; 4. Pxd4 Pf6; 5. Pc3 g6; 6. Le3 Lg7; 7. Le2 0-0; 8. 0-0 Pc6; 9. h3 d5; 10. exd5 Pxd5; 11. Pxd5 Dxd5; 12. Lf3 Dc4; 13. Pxc6 bxc6; 14. b3 Dc3; 15. Tc1 Lf5; 16. De2 e5; 17. Da6 e4; 18. Le2 Le6; 19. Tfd1



19. c5?; 20. Dc6 Tac8; 21. Dxe4 Tfe8; 22. Lb5 Lf5



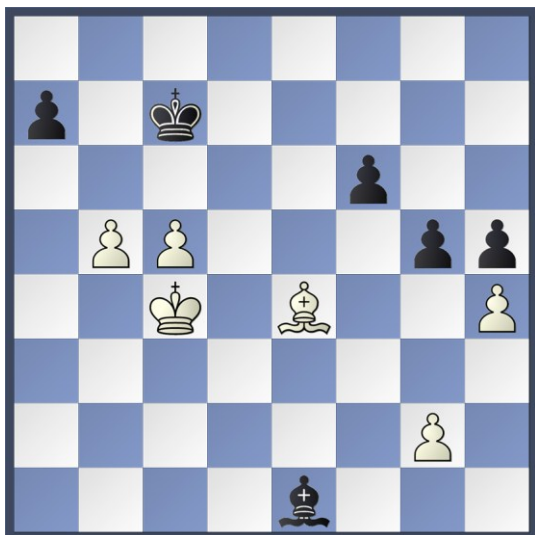
23. Dc4? Txe3! 24. fxe3 Dxe3+; 25. Kh1

Na 25. Kf1 Ld4; 26. Txd4 Dxc1+ staat c8 gedekt door de loper en is het 0-1.

25. Dg3; 26. Td3 Lxd3; 27. Dxd3 Dxd3

Met remiseaanbod. Ik schatte de stelling als volledig remise in, maar als er iemand verliest is hij het (geïsoleerde pionnen), dus doorspelen maar!

28. Lxd3 Te8; 29. Td1 Lc3; 30. Kg1 Te1+; 31. Txe1 Lxe1; 32. Kf1 Lh4; 33. Ke2 Kf8; 34. Le4 Ke7; 35. Kd3 Kd6; 36. Kc4 Lf2; 37. Kb5 Kc7; 38. a3 h6; 39. b4 cxb4; 40. axb4 g5; 41. c4 f6; 42. c5 Le1; 43. Kc4 Ld2; 44. b5 h5; 45. h4 Le1?



46. hxg5?

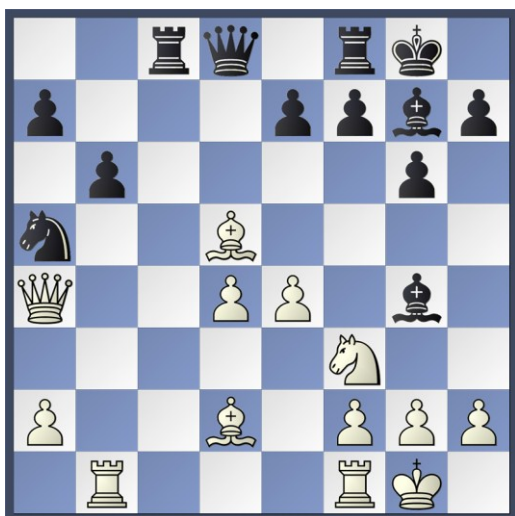
Plotseling winnend is 46.g4!! gxh4 (46. hxg4; 47. h5 is meteen uit); 47. gxh5 Ld2; 48. Lf5. Niet gezien

46. fxg5; 47. Kd5 Lf2; 48. c6 h4; 49. Lf5 1/2-1/2.

Overigens kreeg ik ergens tijdens deze partij spontaan een bloedneus. En dat terwijl ik ongeslagen was

Nu was er één speler met 4½ uit 5 en waren er vijf met 4. Voor mijn laatste partij sliep ik weer eventjes en speelde vervolgens best stijlvol:

□	Rik van Ingen	(1768)
■	Tobi Kooiman	(1898)



Wit heeft net 15. Le3-d2 gespeeld en dacht waarschijnlijk dat hij nu druk kreeg, maar hij komt van een ijskoude kermis thuis.

15. e6!

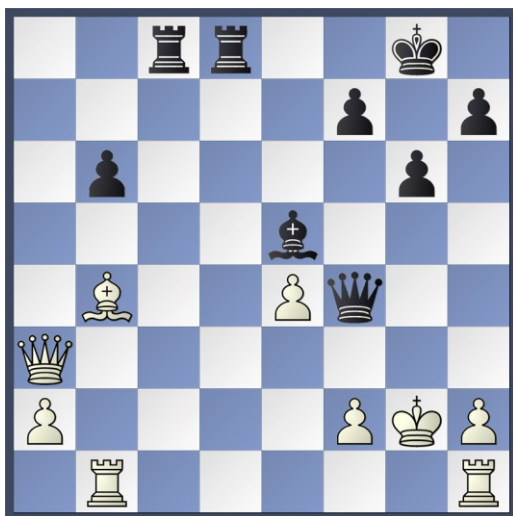
Of eerst 15. Lxf3, maar na

16. Lxa5 exd5; 17. Lb4 Lxf3

kan hij de blunder 18. Lxf8 Dg5; 19. g3 Dg4; 20. Tb3 dxe4 maken, en dat wilde ik nog wel even toelaten ;-).

18. gxf3 Dg5+; 19. Kh1 Tfd8; 20. Dxa7 Df4; 21. Da3 Lxd4; 22. Kg2 Le5; 23. Th1 dxe4; 24. fxe4?

De stelling was al niet best voor wit, maar dit verliest op slag. Hij zal wel op 24. Dxe4+; 25. Df3 hebben gerekend, maar ik was iets anders van plan.



24. Dg4+; 25. Kf1 Dxe4; 0-1.

De koploper speelde remise, zodat hij, de Belg uit ronde 5 en ik gedrieën aan kop eindigden met 5 uit 6. Toch nog resultaat, ondanks het gestuntel af en toe. Mede mogelijk gemaakt door Dirk.

Amsterdam Chess

Ten slotte deed ik halverwege juli mee aan groep B (<2100) van Science Park Amsterdam, een toernooi van 9 ronden. Het hadden van mij ook 90 ronden mogen zijn, want ik kwam moeilijk op gang en won daarna een heleboel. De dag vóór ronde 1 was mijn broer jarig en heb ik tot vrij laat aardig wat alcoholische versnaperingen tot mij genomen. Of het daarvoor kwam weet ik niet, maar in ronde 1 blunderde ik in gewonnen stelling een kwaliteit weg tegen Angelo Spiler van Caïssa, waarna remise het teleurstellende maar onoverkomelijke resultaat was, en in ronde 2 verloor ik vrij kansloos van een oude Brit. Gelukkig had ik in mijn hoofd dat 7½ uit 9 de score is waarmee je een groep wint, zodat ik wist dat ik me geen puntverlies meer kon veroorloven. Ronde 3 was een vrij gemakkelijke overwinning, maar in ronde 4 deed René Pijlman mij in wederzijdse tijdnood een remiseaanbod dat ik onder normale omstandigheden dankbaar zou hebben geaccepteerd, maar vanwege bovengenoemde redenen speelde ik door en won ik nog.

☐	René Pijlman	(1967)
☒	Tobi Kooiman	(1898)

1. d4 Pf6; 2. Pf3 g6; 3. h3 Lg7; 4. Lf4 0-0; 5. e3 d6; 6. c4 c5; 7. Pc3 cxd4; 8. exd4 d5; 9. c5 b6; 10. b4 bxc5; 11. bxc5 Lf5; 12. Le2 Pc6; 13. 0-0 Pe4; 14. Tc1 Da5?; 15. Pxd5 e6

15. Tad8 was het plan, maar dan heeft wit gewoon Lc7. Niet gezien

16. Lc7 Dxa2? 17. Pe3?

17. Lc4 Db2; 18. Tb1 Pxf2; 19. Txb2 Pxd1; 20. Txd1 exd5 had ik uitgerekend, maar wit zou gewoon prachtig hebben gestaan. Vandaar het vraagteken bij 16. Dxa2 (16. Da3 is veel beter).

17. Pf6?

17. Tac8; 18. Lf4 Tfd8; 19. g4 Lxd4! was de enige remedie tegen g4. Had ik wel mogen zien. Ook wel naar gekeken, maar verkeerd beoordeeld blijktbaar.

18. Pxf5 gxf5; 19. Lc4 Da3; 20. Te1 Pe4; 21. Te3?

Nu kan de dame ontsnappen uit haar benarde positie.

21. Db2

Valt f2 aan. Vermoedelijk had René dat gemist en op damewinst gerekend.

22. Tc2 Db7; 23. Lf4 Tfd8; 24. Td3 Pb4; 25. Tb2 a5; 26. Le5?

Weinig tijd meer, dan komen de fouten vanzelf

26. Lxe5; 27. Pxe5 Dc7!

Ik win een kwaliteit.

28. Tbd2 Pxd3!

28. Pxd2?? 29. Tg3+! gaat mis: 29. Kf8 (29. Kh8; 30. Dh5 Tf8; 31. Dh6 Tg8; 32. Df6+); 30. Dxd2 Pd5; 31. Lxd5 Txd5; 32. Dh6+ Ke7; 33. Dg5+ f6; 34. Dg7+ Kd8; 35. Df8#.

29. Txd3

Nu ging ik met nog weinig tijd prutsen:

29. Pf6?; 30. Dd2 Kf8?; 31. Dg5 Pd7; 32. Dh6+ Ke7; 33. Dg5+ Kf8; 34. Dh6+

Hier bood René remise aan. Slaan op f7 wint, maar dat zagen we allebei niet (ik had Pxf7 wel gezien, maar gokte dat ik met Pxc5 zou kunnen verdedigen).

34. Ke8?; 35. Lb5!

Dit is zelfs nog beter dan Pxf7. Ook dat wint trouwens: het door mij in tijdnood gegokte 35. Pxf7 Pxc5; faalt op 36. Pxd8 Pxd3; 37. Lb5+ Ke7; 38. Dg7+ Kd6; 39. Pb7+

35. Tab8; 36. Tg3??

Geeft het allemaal weer weg. 36. Lxd7+ Txd7; 37. Tg3; 1-0.

36. Txb5; 37. Tg8+?

37. Pxf7 Tb1+; 38. Kh2 Kxf7; 39. Dxh7+ is nog remise.

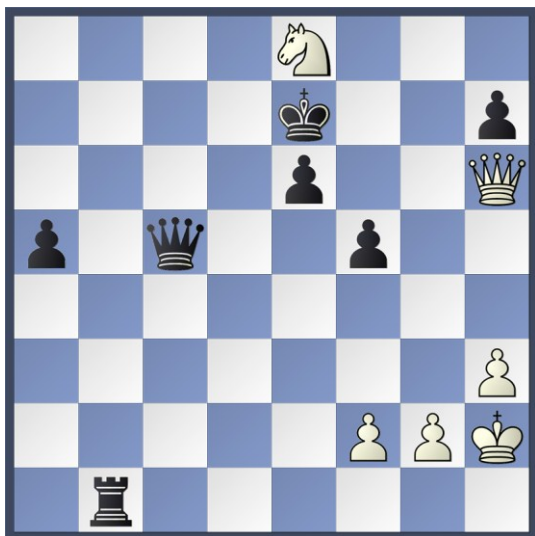
37. Ke7; 38. Txd8?

38. Dg5+ Pf6; 39. Txd8 Tb1+; 40. Kh2 Kxd8; 41. Dxf6+ Kc8; 42. c6 biedt nog kansen, hoewel zwart beter staat. Na het gespeelde is het uit en maak ik het mooi af, al zeg ik het zelf.

38. Kxd8; 39. Pxf7+ Ke7; 40. Pd6 Tb1+; 41. Kh2 Pxc5!

De enige.

42. dxc5 Dxc5; 43. Pe8



43. De5+!

43. Kxe8; 44. Dxe6+ was nog oppassen geblazen geworden.

44. f4 Da1!

De pointe van 43. De5+. De dreiging is 45. Th1+; 46. Kg3 De1+; 47. Kf3 Tf1#, en de zwarte dame verhindert onder-tussen eeuwig schaak.

45. Dxe6+ Kxe8; 46. Dg8+ Ke7; 47. Dg5+ Kd7; 0-1.

Ook in ronde 5 zat het me mee, want Ben de Leur had zeven pionnen, een toren, een loper en een paard tegen vijf pionnen, twee torens en een loper, en stond heel goed. Loper op zwart en pionnenstructuur h7-g6-f7-e6-d5-b5-a6; d5 was een vrijpion (mijn e-pion stond op e5) en op de damevleugel was het 2 tegen 1 qua pionnen. Zijn toren had op c4 de c-lijn in handen, ik kon daar geen toren ruilen want dan had hij met bxc4 een tweede verbonden vrijpion gekregen, en zijn paard stond prachtig op c5. Helaas voor hem speelde hij te vroeg d4, waarna niet alleen die pion verloren ging maar mijn torens ook konden uitbreken, waardoor ik won.

Hierna begon ik goed te spelen. In ronde 6 moest ik tegen Anna-Maja Kazarian, een meisje van 12 dat bij het NK t/m 20 nog ratingfavoriet was geweest (1970) en later gedeeld 1e zou worden op het EK meisjes t/m 12. Ze had op één moment in de partij waarschijnlijk kunnen winnen, maar ze was (zoals elke ronde) in tijdnood en zag het niet, waarna ik won in het eindspel.

Hierna speelde ik twee hele goede partijen, die ik allebei de moeite van het publiceren waard vind.

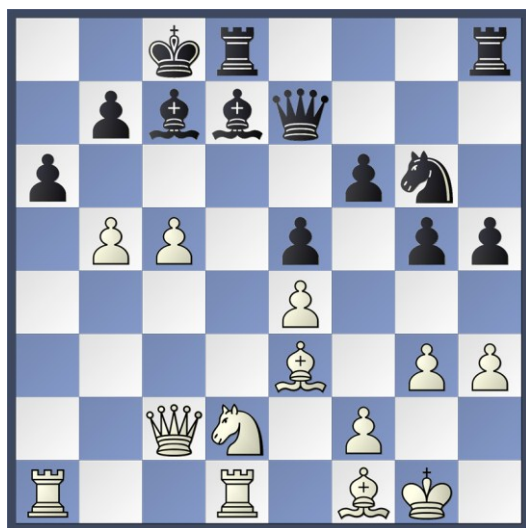
Eerst kwam ik jeugdspeler Colin Stolwijk tegen op een voor mij gunstig moment, want hij was met 4½ uit 5 koploper geweest, maar had toen een voordeel laten verzanden tot een remisestelling, die hij ook nog eens verloor. Een mentale klap dus, die tegen mij een vervolg kreeg in een vloeiende aanvalspartij.

□	Tobi Kooiman	(1898)
■	Colin Stolwijk	(1971)

1. Pf3 Pf6; 2. g3 d5; 3. Lg2 c6; 4. 0-0 Lg4; 5. d3 Pbd7; 6. Pbd2 e5; 7. c4 Lc5; 8. Dc2 De7; 9. e4 dxe4; 10. dxe4 0-0-0

Dit lijkt me te optimistisch.

11. a3 Lb6; 12. b4 h5; 13. c5 Lc7; 14. h3 Le6; 15. Pg5 Pf8; 16. Pdf3 Ld7; 17. a4 P6h7; 18. Td1 Pxc5; 19. Lxc5 f6; 20. Le3 a6; 21. Lf1 g5; 22. Pd2 Pg6; 23. b5 cxb5; 24. axb5



24. Lxb5

24. axb5; 25. Ta8+ Lb8; 26. c6 Lxc6; 27. Lxb5 Kc7; 28. Lb6+ Kxb6; 29. Ta6+ Kc7; 30. Txc6+ bxc6; 31. Dxc6# is een mooie finish.

25. Lxb5 axb5; 26. c6! Lb8; 27. Tdc1

27. cxb7+ Kxb7; 28. Tdb1 Dd7; 29. Ta5 is ook soepel.

27. Dc7; 28. cxb7+ Kd7

Na 28. Kxb7 had 29. Ta7+ me wel een aardige geleen. Hij zag het, jammer genoeg.

29. Dd3+

29. Db3 Dxb7; 30. Df7+ Pe7; 31. Pb3 Ld6; 32. Pc5+ Lxc5; 33. Txc5 gevolgd door Td1 was directer geweest, maar stukwinst is gemakkelijker te zien.

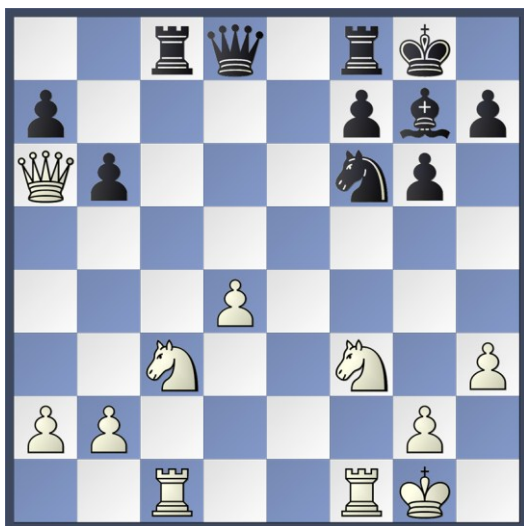
29. Ke8; 30. Txc7 Txd3; 31. Ta8 Td8; 32. Tc8 Kd7; 33. Taxb8 Txc8; 34. bxc8D+ Txc8; 35. Txb5 Pe7; 36. Tb6 Tf8; 37. Tb7+ 0-1

Ik sla hierna op e7 en dan doe ik Lc5+.

Net als in ronde 6 won ik in ronde 8 in een uitstekende partij van iemand die verder geen partij verloor.

□	Max Kerkvliet	(1969)
■	Tobi Kooiman	(1898)

1. d4 Pf6; 2. c4 g6; 3. Pc3 d5; 4. Pf3 Lg7; 5. e3 0-0; 6. Le2 c5; 7. 0-0 cxd4; 8. exd4 Pc6; 9. h3 b6; 10. Le3 dxc4; 11. Lxc4 Lb7; 12. De2 Tc8; 13. Tac1 Pb4; 14. Pd2 Pbd5; 15. La6 Lxa6; 16. Dxa6 Pxe3; 17. fxe3 e5; 18. Pf3 exd4; 19. exd4



19. Ph5!; 20. Tcd1 Dc7!; 21. Pb5? Dg3!; 22. Tf2 Lh6; 23. Kf1 Le3; 24. Te2 Pf4!; 25. Pc3

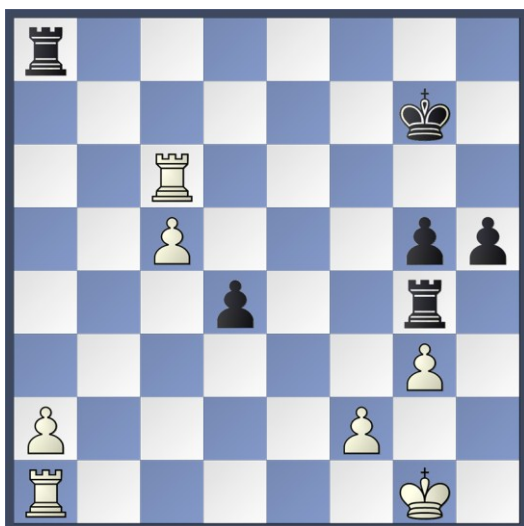
Op 25. Txe3 had ik 25. Tc2 0-1 gepland.

25. Pxe2; 26. Dxe2 Tce8; 27. Dc2 Dc7; 28. Db3 Lh6; 29. Kg1 Dg3; 30. Tf1 Te7; 31. Pe5 Le3+; 32. Kh1 Lxd4

En toen viel ook zijn vlag nog; 0-1.

Ik sloot het toernooi af tegen Walt Schagen van Zukertort. Die had mij in de rapidcompetitie snoeihard van het bord gehakt en speelde dit toernooi ook weer ver boven het door zijn rating gesuggereerde niveau. In ronde 8 had hij echter de ongedeelde koppositie (hij begon met 6½ uit 7) verloren met een nederlaag. Ik speelde een iets minder goede partij dan de voorgaande drie, maar ik was niet ontevreden. Het einde was vuil.

□	Tobi Kooiman	(1898)
■	Walt Schagen	(1796)



38. Kg2 Ta3??; 39. f3

En zes zetten later was het klaar.

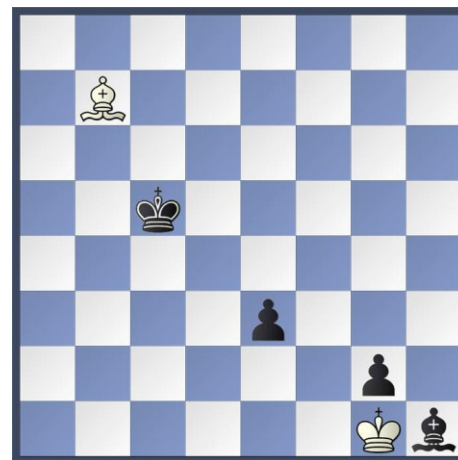
Hiermee eindigde ik op 7½ uit 9, goed voor de ratingprijs tot 1900 en de met Avni Sula, een Albanese oude schuiver van Caïssa, gedeelde toernooiwinst.

Op tijd

– door onze correspondent in Londen, Thomas Kuilman –

De Engelse schaakcompetitie kent een behoorlijk lange *cucumber time* in de zomer en ik probeer mijn schaken dan op niveau te houden in de enige competitie die dan plaatsvindt, namelijk de rapidplaycompetitie.

De afgelopen week was een van mijn teamgenoten betrokken bij een ruzie. Deze grootmeester (laten we hem voor het gemak de heer Crick noemen) heeft het typische trekje om stelselmatig te laat aan te schuiven aan het bord. Of dit is om de 'training' wat lastiger te maken (zijn tegenstanders zijn meestal geen meesters) is niet helemaal duidelijk. De tijd lijkt de man verder ook niet de deren, want hij denkt rustig na en wint uiteraard meestal zijn partijen. Zo niet deze keer, waar hij in ernstige tijdnood kwam en de volgende stelling op het bord verscheen (zie diagram hiernaast).



De heer Crick had zwart en stond totaal gewonnen, maar terwijl hij zijn volgende zet uitvoerde (e3-e2) viel zijn vlag en claimde zijn tegenstander de winst. Hij zag de bui waarschijnlijk al hangen en verdween achter zijn krantje, terwijl onze teamcaptain de tegenstander probeerde te overtuigen dat dit remise was met het argument dat een looper geen matpotentieel heeft. Dit is helaas alleen het geval als er geen andere stukken op het bord staan, anders kan de looper wel degelijk worden gebruikt om mat te zetten. Hierop liet de heer Crick zich ietwat on-Engels gaan en zei dat het belachelijk was dat zijn tegenstander niet al eerder had opgegeven en dat het bijzonder onsportief was om de winst te claimen. Toegegeven, het is misschien niet helemaal volgens de schaaketiquette, maar het getuigt ook niet van veel sportiviteit om consequent te laat aan te schuiven en ik kan me voorstellen dat dat de reden was om de winst te claimen. Bovendien maakte de heer Crick dan misschien geen blunder door een stuk weg te geven, maar wel door geen remise te claimen voor hij door zijn vlag ging. Ook als grootmeester moet je gehaaid te werk gaan.

Dit voorval paste niet helemaal in de Olympische gedachte die hier als een warme deken over de stad hangt. Even zijn mensen wat socialer, wordt er in de metro niet 'door je heen gekeken' en zijn er zowaar mensen die spontaan een praatje aanknopen met een wildvreemde. De Londenaren zijn bijna net zo trots op de Spelen als op hun koningin, en dat wil wat zeggen. De sfeer was heel erg goed en het enthousiasme van de duizenden vrijwilligers die overal aanwezig waren werkte bijzonder aanstekelijk.

Dit brengt mij bij een andere evaluatie van de Olympische Spelen, namelijk hoe het daar nu op schaakgebied zit. Een tijd geleden was er nogal wat publiciteit toen schaken officieel werd erkend door het Internationaal Olympisch Comité. Het ging toen voornamelijk over de dopingregels die voor deze erkenning door de FIDE werden overgenomen. De regels houden in dat schakers sinds 1999 niet alleen urine en bloed moeten afstaan, maar ook hun *whereabouts* moeten opgeven als zij willen meedoen aan officiële FIDE-evenementen. Ook in Nederland werd er flink met het dopingbijltje gehakt. Staatssecretaris Vliegthart liet in 2000 door het Nederlands Centrum voor Dopingvraagstukken (NeCeDo) een onderzoek instellen naar het effect van doping op denksporten. Dit gebeurde nadat verschillende denksportbonden hadden geklaagd over de invoering van dopingregels. De NeCeDo raadde een verbod op doping voor denksporters aan. Zo werd een kopje koffie of een glaasje bier nuttigen toegestaan, maar moet u wel van die bètablokkers, amfetaminen, efedrine, cocaïne en EPO afblijven. De staatssecretaris dreigde denksportbonden zonder dopingreglementen zowaar te korten op hun subsidie en daarop ging onder andere de KNSB overstag. Nu hoor je niet veel protest meer onder schakers omtrent doping; toch vreemd aangezien nooit is bewezen dat er daadwerkelijk prestatiebevorderende middelen voor schakers bestaan.

De link tussen schaken en de Olympische Spelen is er al lange tijd. De FIDE werd opgericht in 1924 in Parijs ten tijde van de Olympische Spelen in die stad. Ons geliefde spel was al een aantal keer een demonstratiesport bij de Spelen, namelijk in 1924 (Parijs), 1928 (Amsterdam) en 1936 (Berlijn). Vooral Kirsan Ilyumzhinov, de huidige president van de FIDE, heeft hard gestreden voor Olympische erkenning. Hij heeft ervoor gezorgd dat tijdens de Spelen in 2000 (Sydney) Anand en Shirov twee demonstratiepartijen mochten spelen. Daarna is er lange tijd stilte geweest, maar de laatste tijd is Ilyumzhinov weer bezig met zijn charmeoffensief. Hij heeft aangeboden om schaken als demonstratiesport te presenteren bij de Winterspelen van 2014 (Sochi). Of dit gaat gebeuren is niet helemaal duidelijk maar we moeten Ilyumzhinovs argumenten hiervoor niet onderschatten. Alhoewel alle onderdelen op ijs of in de sneeuw dienen te worden gehouden, kan daar creatief mee worden omgegaan: "Many companies are ready to make plastic chess sets with ice inside. The pieces can be colored black and white. I am 90% confident that chess will be played during winter Olympics in the near future," aldus Ilyumzhinov. Bovendien zei hij "Curling is essentially chess on ice". Ga daar maar eens tegen in.

KNSB Ratinglijst per 1 augustus 2012

Op naam

	1 aug. 2012	1 mei 2012	1 febr. 2012	1 nov. 2011	1 aug. 2011	1 mei 2011
Albers Spierings, M.	1400	1400	1400	1400	1400	1400
Alberti, Chr.	1744	1703	1723	1697	1697	1656
Balhuizen, H.	1589	1565	1565	1592	1592	1601
Berg, B. v.d.	1622	1635	1635	1639	1639	1646
Berg, J. v.d.	2053	2053	2035	2054	2057	2007
Bockel, Chr. van	1864	1864	1864	1864	1864	1864
Boellaard, G.	1722	1636	1636	1695	1695	1722
Bruinsma, H.	1643	1622	1622	1652	1652	1659
Coolen, M.	1731	1722	1722	1755	1755	1747
Cromsigt, J.	1933	1913	1928	1925	1925	1902
Dreef, A.	1508	1668	1668	1664	1664	1712
Findhammer, C.	1772	1795	1795	1794	1794	1794
Flikweert, C.	1540	1550	1550	1533	1533	1539
Gerritsen, A.	1803	1809	1809	1802	1802	1788
Goes, D.	1921	1967	1978	1934	1956	1963
Groen, C.	1733	1729	1729	1726	1726	1726
Helmers, W.	2041	2041	2040	2085	2064	2061
Hoekstra, E.	1714	1724	1724	1702	1702	1709
Jaarsveld, J.	1333	1338	1338	1333	1333	1345
Jongkind, V.	1908	1908	1894	1933	1933	1933
Klein, R.	2022	2049	2095	2100	2096	2035
Kooiker, J.	1861	1863	1863	1858	1858	1863
Kooiman, P.	1946	1937	1937	1942	1942	1936
Kooiman, T.	2102	1898	1889	1901	1901	1866
Kuijk, J. van	1980	1958	1958	1958	1954	1948
Lai, H.T.	2094	2017	1975	1928	1941	1892
Lampe, B.	1719	1724	1724	1715	1715	1696
Leeflang, H.	2177	2177	2160	2148	2138	2138
Loermans, M.	1552	1528	1528	1532	1532	1529
Loeve, J.	1756	1731	1721	1733	1733	1772
Looman, H.	1559	1520	1482	1480	1480	1497
Lubbers, J.	2031	2031	2040	2000	2012	2012
Mehra, R.	1934	1934	1856	1848	1835	1841
Mekuria, R.	2055	2031	2031	2058	2058	2058
Nagel, Y.	1966	1966	1959	1943	1943	1954
Oosten, F. van	1307	1307	1307	1307	1307	1307
Pijlman, R.	1914	1967	1975	1946	1967	1881
Roekel, H. van	1263	1281	1281	1265	1265	1265
Schoffelmeer, F.	1994	2032	2026	2043	2041	2036
Sorgdrager, H.	1481	1481	1481	1481	1481	1481
Streef, J.	1564	1584	1584	1586	1586	1602
Swaagman, C.	1564	1564	1564	1564	1564	1564
Tulleken, H.	1511	1519	1519	1531	1531	1525
Veenstra, F.	1698	1758	1781	1761	1787	1795
Visser, T.	1820	1809	1809	1813	1813	1815
Vos, Chr.	1918	1918	1922	1893	1945	1952
Vos, T.	2039	2013	2012	2051	2030	2016

Op sterkte

Leeflang, H.	2177	Vos, Chr.	1918	Bruinsma, H.	1643
Kooiman, T.	2102	Pijlman, R.	1914	Berg, B. v.d.	1622
Lai, H.T.	2094	Jongkind, V.	1908	Balhuizen, H.	1589
Mekuria, R.	2055	Bockel, Chr. van	1864	Streef, J.	1564
Berg, J. v.d.	2053	Kooiker, J.	1861	Swaagman, C.	1564
Helmers, W.	2041	Visser, T.	1820	Looman, H.	1559
Vos, T.	2039	Gerritsen, A.	1803	Loermans, M.	1552
Lubbers, J.	2031	Findhammer, C.	1772	Flikweert, C.	1540
Klein, R.	2022	Loeve, J.	1756	Tulleken, H.	1511
Schoffelman, F.	1994	Alberti, Chr.	1744	Dreef, A.	1508
Kuijk, J. van	1980	Groen, C.	1733	Sorgdrager, H.	1481
Nagel, Y.	1966	Coolen, M.	1731	Albers Spierings, M.	1400
Kooiman, P.	1946	Boellaard, G.	1722	Jaarsveld, J.	1333
Mehra, R.	1934	Lampe, B.	1719	Oosten, F. van	1307
Cromsigt, J.	1933	Hoekstra, E.	1714	Roekel, H. van	1263
Goes, D.	1921	Veenstra, F.	1698		

FIDE Ratinglijst per 1 augustus 2012

Op naam

	1 aug. 2012	1 juli 2012	1 mei 2012	1 maart 2012	1 jan. 2012	1 nov. 2011
Alberti, Chr.	1896	1896	1896	1896	1912	1912
Berg, J. v.d.	2039	2039	2039	2015	2025	2034
Coolen, M.	1873	1873	1873	1873	-	-
Cromsigt, J.	1926	1926	1934	1934	1934	1934
Goes, D.	1940	1956	1954	1954	1942	1948
Helmers, W.	2119	2119	2119	2115	2115	2124
Hensbergen, W.	2077	2077	2077	2077	2104	2104
Klein, R.	2074	2093	2093	2103	2115	2112
Lai, H.T.	2102	2102	2011	1974	1915	1908
Leeflang, H.	2193	2193	2193	2182	2185	2163
Lubbers, J.	2073	2073	2073	2076	2071	2058
Luberti, W.	2233	2233	2233	2242	2242	2245
Mehra, R.	1980	1980	2020	-	-	-
Mekuria, R.	1981	1981	1981	1981	1981	1981
Nagel, Y.	1985	1985	1985	1980	1973	1981
Pijlman, R.	2014	1993	1990	1998	1958	1958
Schoffelman, F.	2064	2093	2093	2093	2102	2102
Veenstra, F.	1845	1845	1845	1845	1852	1852
Vos, Chr.	2045	2045	2045	2053	2053	2046
Vos, T.	1959	1958	1939	1943	1943	1945

Op sterkte

Luberti, W.	2233	Schoffelman, F.	2064	Vos, T.	1959
Leeflang, H.	2193	Vos, Chr.	2045	Goes, D.	1940
Helmers, W.	2119	Berg, J. v.d.	2039	Cromsigt, J.	1926
Lai, H.T.	2102	Pijlman, R.	2014	Alberti, Chr.	1896
Hensbergen, W.	2077	Nagel, Y.	1985	Coolen, M.	1873
Klein, R.	2074	Mekuria, R.	1981	Veenstra, F.	1845
Lubbers, J.	2073	Mehra, R.	1980		

Kort nieuws

Amsterdam, februari 2012

Wim Luberti hield in groep A van het Wil Haggenburg-toernooi GM Karel van der Weide op remise en legde daarmee de basis voor een prachtig kampioenschap. Met zijn score van 5½ uit 7 (TPR 2408!) bleef hij iedereen voor. Het was overigens niet de eerste keer dat hij zich kampioen van Amsterdam mag noemen, eerder gebeurde dat in 2003. Nog drie Tal/DCG'ers in de A-groep: Frans Schoffelman (3½), René Pijlman (3) en Tjark Vos (2). In groep B begon Frits Veenstra nog wel aardig met twee remises maar daarna kwam er alleen nog maar een *bye* bij. Jaap Loeve deed het in de C-groep niet slecht met 4½ punt en in groep D zaten er voor Hans Looman 3 punten in het vat.

Uitgeest, 16 en 17 maart 2012

De Schaakvereniging Lasker organiseerde alweer voor de 60^e maal haar jaarlijkse toernooi, waar de spelers zich in 16 vierkampen lieten opdelen. Onder de deelnemers drie Tal/DCG'ers: Willem Hensbergen, René Pijlman en Frits Veenstra. Willem speelde uitstekend, won groep 1, en daarmee het toernooi. Ook over René goed nieuws, want met een score van 2½ uit 3 schreef hij groep 3 op zijn naam. Frits Veenstra, de laatste tijd opvallend actief in het toernooicircuit, werd met 1½ uit 3 tweede in groep 4. Opvallend was de aanwezigheid van Cor Groen, niet als deelnemer maar als wedstrijd-leider. Cor heeft in Uitgeest zijn *roots* liggen.

Amsterdam, diverse data

Voor de vierde keer in successie organiseerde De Raadsheer het jaarlijkse Kattenburger Open, dat gedurende het seizoen 2011/2012 werd gespeeld op zeven zondagmiddagen. Willem Hensbergen presteerde met 6 uit 7 en een TPR van 2275 voortreffelijk en deelde de eerste prijs met Sten Goes, de sterkste aller Gozen. Bij de prijsuitreiking, waarbij Willem er niet in slaagde de huisfotograaf te ontlopen, werd hij door de organisatie beloond met twee onbehoorlijk grote bakers en een envelop met inhoud. Ook René Pijlman kon terugzien op een geslaagd evenement, dat hij besloot met 5 uit 7 en een TPR van 2036. Frits Veenstra en Chris Alberti eindigden allebei op 3½ uit 7, waarbij Frits iets boven zijn rating presteerde en Chris iets eronder.

Amstelveen, 6 april 2012

Tijdens het snelschaaktoernooi van Zukertort was Tjark Vos de best presterende Tal/DCG'er. In de finalegroep B scoorde hij 4 uit 7. De overige clubgenoten eindigden in lagere finalegroepen: Roger Mehra en Hing Ting Lai in groep C (respectievelijk 4½ en 3½ uit 7) en Tobi Kooiman in groep D (5 uit 7). Dirk Goes, die vroeger nog weleens aardig presteerde op snelschaakgebied maar de laatste tijd volstrekt de draad kwijt is in deze discipline, kwam in de kneuzengroep F met 4 uit 7 nog net boven de 50% uit. Het toernooi werd een prooi voor kersvers GM Maarten Solleveld, die met zijn score van 5½ uit 7 veelvraat Manuel Bosboom (die het toernooi al 18 keer won!) een halfje voorbleef.

Amsterdam, 29/30 april 2012

Onder de 70 deelnemers aan het jaarlijkse Oranje-toernooi van Het Probleem negen Tal/DCG'ers, die geen kans zagen zich te mengen in de titelstrijd, al werden in de subgroepen nog wel wat geldprijsjes meegesnackt. Tobi Kooiman scoorde 6½ uit 9 in de finalegroep B en werd daarmee gedeeld derde. Frans Schoffelman eindigde in deze groep op 3 punten. In groep C toonde Hing Ting Lai zich onverzadigbaar: 9 uit 9! In dezelfde groep deed Dirk Goes het niet slecht met 6 uit 9, dezelfde score die Roger Mehra in groep D een tweede plaats opleverde. In deze groep deed Piet Kooiman het met 5 uit 9 maar weinig minder goed en Chris Alberti moest het doen met toch nog twee puntjes. In groep G ten slotte nog twee clubgenoten, van wie Frits Veenstra het met 7 uit 9 erg goed deed en Herbert Tulleken met 2½ uit 9, euhhh, nou ja, ietsje minder goed

Hoorn, 12 mei 2012

Hing Ting Lai, Roger Mehra en Dirk Goes namen deel aan het knettersterk bezette Open Snelschaakkampioenschap van de NHSB. Op Hing Ting stond weer eens geen maat. Met een score van 11½ uit 15 en een TPR van 2277 eindigde hij op de vierde plaats, met onder andere overwinningen op de IM's Manuel Bosboom (2381) en Erik Hoeksema (2371). De score van Roger Mehra (8½ uit 15) leverde hem een fraaie ratingprijs op, en ook Dirk Goes eindigde op 8½ punt. De GM's Reinderman en Van den Doel eindigden bovenaan met een score van 14 uit 15, waarbij de titel op Sonnema Beerenburg naar Dimitri ging.

Amsterdam, 26 mei 2012

Op deze snikhete zaterdag organiseerde Schaakvereniging Oosten Toren haar jaarlijkse Pinkster Rapidtoernooi. Willem Hensbergen presteerde met 4½ uit 7 niet onaardig, terwijl Vincent Jongkind en Frits Veenstra met 2 uit 7 in de achterhoede eindigden. Toernooiwinnaar werd Floris van Assendelft met 6½ uit 7.

Amsterdam, 27 mei 2012

Veel titelhouders bij het Open NK Fischer Random Chess 2012: 4 grootmeesters, 4 meesters en 5 FIDE-meesters. In dit geweld wist Ron Klein zich aardig staande te houden. In de laatste ronde hield hij GM Dimitri Reinderman op remise en eindigde op 4½ uit 7. Winnaar, met 6 uit 7, werd verrassend Aran Köhler. Dennis de Vreugt en Stefan Kuipers behaalden dezelfde score maar minder weerstandspunten.

Amsterdam, 1 juli 2012

Vier Tal/DCG'ers bij het jaarlijkse Kroegloperstoernooi, dat zich met meer dan 200 deelnemers één van de grootste eendaagse schaakevenementen in Amsterdam mag noemen. Het koppel Pijlman/Goes kwam tot een score van 7½ uit 14 en eindigde daarmee op een gedeelde 45^e plaats. Yvette Nagel speelde samen met mede-Schaakgodin Cora van der Zanden, eveneens 7½ punt. Herbert Tulleken en Harrie Boom belandden op de 107^e (en laatste) plaats met een score van 2½ uit 14, en dat was toch wel een beetje teleurstellend, temeer omdat ze er vorig jaar nog met een ratingprijs vandoor gingen. Toernooiwinnaar werd het paar Edwin van Haastert en Jan Willem de Jong met 12 uit 14, een halfje voor Jan Willem van de Griendt en Ivo Timmermans. Het koppel Bosboom/Köhler viel met 10½ uit 14 verrassend net buiten de prijzen.

Oosterbeek, 7-13 juli 2012

Vorig jaar werd Ron Klein in Oosterbeek Nederlands Seniorenkampioen. Dat kunstje wilde hij graag herhalen, maar de vorm bleek ver te zoeken en meer dan een score van 3 uit 7 en een voor zijn doen te lage TPR van 1918 zat er ditmaal niet in. Winnaar werd Ad van den Berg (2206), die iets meer weerstandspunten sprokkelde dan Nico Schouten (2094).



Bovenstaande zeer fraaie pentekening is van de Haarlemse schilder Jan de Bray (1627-1697). De Bray maakte de tekening speciaal voor het *Album Amicorum* (letterlijk: vriendenboek, ook wel *Liber Amicorum* genoemd) van Jacobus Heyblocq, rector van de Latijnse School te Amsterdam. De Bray schreef er ook een versje bij:

Wat is den mens alleen?
Daar valt niet om te schaacken
Dies vindt ik geen pertuur*
Zoo moet ick 't schaacken staacken

* tegenstander

Twintig vragen aan Frits Veenstra



Geboren?

Jawel, zekers, op 10 december 1954 te Gouda. Tussen Sinterklaas en Kerstmis, voor mij als kind niet echt een goede timing.

Wie is je favoriete schaker?

Hedendaagse schakers die ik in levenden lijve kan bewonderen. En daarin wisselt mijn voorkeur/bewondering: ik hou van tactiek, mooie offers. De eerste die ik met meer dan gewone belangstelling volgde was Shirov, daarna Kasparov natuurlijk en toen Topalov met zijn mooie kwaliteitsoffers.

Beste film?

Favoriete films van mij zijn meestal sociaal geëngageerde films, zoals 'Erin Brockovich' en recentelijk 'The Help', soms met een traan erin – Films kunnen behoorlijk wat emotie bij mij losmaken. Of films met één of twee grote helden erin, zoals 'The Sting' met Robert Redford en Paul Newman, en 'The Good, the Bad and the Ugly'.

Favoriete acteur?

Robert de Niro vanwege zijn ongelooflijk goede voorbereiding en inlevingsvermogen. Misschien wel de beste *method actor* ooit.

Favoriete actrice?

Julia Roberts, lekker ding.

Favoriete schrijver?

Heb ik niet echt. Ik lees meestal moderne Nederlandse schrijvers, zoals Tommy Wieringa, Ronald Giphart, Saskia Noort, Heleen van Rooyen en Herman Brusselmans. Niet al te hoogdravend dus, en dan (bijna) alleen in mijn vakanties.

Voor welk TV-programma blijf je thuis?

Als het mogelijk is Studio Sport, zondagavond 19:00 uur, soms zelfs met het bord op schoot. Verder kijk ik naar andere sportprogramma's en talkshows zoals DWDD en Nederlandse series zoals Flikken Maastricht voor wat actie en onbenullige spanning, en Dokter Deen voor wat zich op Vlieland afspeelt, heerlijk zo op een eiland. Maar ik blijf er niet per sé voor thuis; er is toch uitzendinggemist.nl?

Op welke partij stem je?

Als ZZP'er, voor mijn portemonnee, zou ik rechts liberaal moeten stemmen, maar meestal kleurt het potlood links en rood bij mij.

Naar welke muziek luister je het liefst?

Roots, Americano en singer-songwriter.

Wat is je favoriete sport naast schaken?

In mijn middelbare schooltijd heb ik op regionaal niveau gevoetbald totdat een blessure (hoe cliché) me noopte te stoppen. Heb voetballen (net als atletiek) altijd gevolgd in het stadion en op de TV. Nu zwem ik regelmatig voor de broodnodige beweging en tourfiets ik een paar keer per maand. Ben wel een mooi-weer-fietser!

Welke hobbies beoefen je in je vrije tijd?

Reizen, zwemmen, fietsen. Soms naar de bioscoop of het theater.

Welke krant lees je serieus?

De Volkskrant.

Op welke leeftijd speelde je je eerste serieuze partij?

Op mijn 12de.

Bij wie zou je graag vergif in de thee willen doen?

Vergif, vergif heb wel een gruwelijke hekel aan al die lui die waanzinnig hoge bonussen opstrijken, waarvan velen dan ook nog in hun management hebben gefaald.

Ben je gelovig c.q. bijgelovig?

Bijgeloof is me bijgebleven uit mijn voetbaltijd, waarin ik altijd met dezelfde witte veters mijn kniekousen moest vastbinden. Nu heb ik zoiets van: (op weg naar de schaakclub bijvoorbeeld) als ik op een groen stoplicht afrijd en 't blijft groen, dan schaak ik een mooie partij! ☺

Wat is je favoriete vakantieland?

Er is zoveel te zien en te beleven! Maar tot nu toe: Spanje, Bali, Suriname. Bulgarije is ook mooi trouwens.

Wat eet je het liefst?

Simpel Indonesisch of Thais, kip.

Wat drink je het liefst?

Koffie met een dingetje, liefst sambuca en (kraan)water.

Wat mis je op de club?

Grotere opkomst bij de interne competitie.

Wat is je wens voor de toekomst?

Wat betreft schaken: toch eens de 1900-grens overschrijden (met mijn schaakprestaties van het afgelopen half jaar kan ik misschien beter aan terugkomen op 1800 denken ☺) en dan misschien de 2000. Kan het nog?

In het algemeen: 't is een cliché. Waarden en normen zouden in deze multi-culti-samenleving wel wat meer op één lijn mogen komen te staan; en dat daar dan ook naar wordt geleefd. Ben het zat op mijn rug te worden gespuwd als ik er wat van zeg dat een fiets die omgegooid is weer rechtop gezet zou kunnen worden. Diefstal en vernieling vind ik ook *not done*; moet ik doorgaan?

Geschiedenis van de schaakklok

– door Dirk Goes –

Zo'n 150 jaar geleden hadden schakers geen last van tijdnood, om de eenvoudige reden dat er destijds bij schaakpartijen nog geen sprake was van tijdmeting. Een speler aan zet mocht net zo lang nadenken als hij wenselijk achtte (ja Jeroen Cromsigt, je leest het goed). Wanneer de spelers te vermoeid raakten werd de partij afgebroken en indien mogelijk de volgende dag verder gespeeld. Sommige schakers maakten het echter wel erg bont, en de Ier Alexander McDonnell was er zo eentje. In 1834 speelde hij in Londen een match tegen Louis Charles Mahé De La Bourdonnais. Deze Fransman stond bekend om zijn snelle spel, waarbij hij niet zelden een zet à tempo beantwoordde terwijl McDonnell rustig de tijd nam en soms wel anderhalf uur over een zet nadacht. Maar ook de match die Howard Staunton en Pierre Saint Amant in 1843 speelden moet voor de toeschouwers een ware uitputtingsslag zijn geweest want de heren vervielen met enige regelmaat in diep gepeins, met als uitschieter de 21^e matchpartij, die 66 zetten en 14½ uur in beslag nam. Sommige toeschouwers verlieten boos de speelzaal en eisten hun entreegeld terug!

Na afloop van deze match was het met name de Fransman Deschappes die pleitte voor een gelimiteerde bedenktijd, en hij werd hierin gesteund door de invloedrijke Staunton. In zijn column in de krant 'The Illustrated London News' bekritiseerde hij met name Elijah Williams, die het concept van de *Sitzkrieg* introduceerde en ongegeneerd tweeëneenhalf uur voor een zet uittrok. In het toernooi van Londen 1851⁸ speelde deze Williams tegen James Mucklow, ook al zo'n slak. Eén van hun partijen duurde 20 uur (!), waarop de dienstdoend secretaris, die de zetten bijhield, droogjes noteerde: "Both players nearly asleep". Hijzelf waarschijnlijk ook Later in hetzelfde toernooi speelden Staunton en Williams tegen elkaar in de strijd om de derde en vierde plaats. Staunton ergerde zich mateloos aan het lange nadenken van zijn tegenstander en beet hem tijdens één van de partijen toe: "*Elijah, you're not just supposed to sit there – you're supposed to sit there and think!*" Einduitslag 4½-3½ voor Williams, waarbij moet worden aangetekend dat Staunton de laatste partij opgaf toen Williams een remiseaanbod weigerde In het door hem geschreven toernooiboek 'The Chess Tournament', uitgegeven in maart 1852, maakte Staunton, berucht om zijn vileine karakter, met ingehouden woede gehakt van zijn tegenstander.

"It is clear that black could have made a drawn battle if he chose, but it having been long quite evident that his opponent would protract the sitting until he (black) could no longer support the fatigue (the present game lasted above twenty hours!), he preferred resigning the contest, although two games ahead, to undergoing the torture of another game".

Nog wat citaten. Na 16. Pxc2 in de derde partij:

"This move, although the result of some two hours deliberation, is founded on a miscalculation so transparent, that one would suppose it obvious after two minutes inspection."

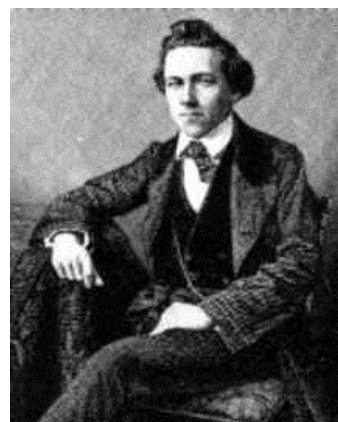
En Stauntons commentaar na 33. Ta7 in de zevende partij:

"Black has now a winning game, but, through the excessive slowness of his opponent, this point was not reached before many hours had elapsed, and then what chance could a player in enfeebled health stand against one who would patiently devote an hour and a half, and even two hours, to a single move?"



Louis Paulsen

Een andere schaker die berucht was om zijn tijd-misbruik was Louis Paulsen, een notoire langdenker die in Paul Morphy zijn tegenpool kende. In 1857 speelden ze een match over 8 partijen in het kader van de strijd om de First US Chess Congress. Morphy speelde snel, zoals gewoonlijk, en maakte er een gewoonte van de krant te lezen terwijl Paulsen weer eens diep in de denktank zat. Tijdens een van hun partijen, toen Paulsen na twee uur naar het bord te hebben gestaard nog steeds niet had gezet, werd het Morphy toch werkelijk te gortig en hij vroeg: "Wordt het niet eens tijd om te zetten?", waarop Paulsen hem ontzet aankeek en stamelde: "Ben ik werkelijk aan zet?"⁹ Geen wonder dat Morphy is gestopt met schaken



Paul Morphy

⁸ Dit was een knock-out-toernooi, bestaande uit minimatches.

⁹ De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat bovenstaand verhaal apocrief is, maar het is te mooi om niet gebeurd te zijn!



De match Morphy - Paulsen. Veel privacy hadden de spelers blijkbaar niet, en de toeschouwers gedroegen zich ook niet altijd even correct. Applaus bij een goede zet en gegrom bij een blunder was destijds eerder regel dan uitzondering. Onder dergelijke omstandigheden had Fischer nooit gespeeld

Het was duidelijk: zo ging het niet langer, en in de loop der jaren werd er driftig geëxperimenteerd met uiteenlopende vormen van tijdmeting. Tijdens een match Anderssen - Von Kolisch (Londen 1861) speelde men voor het eerst met zandlopers die horizontaal konden worden gelegd als een speler niet aan zet was, maar die bleken nogal onbetrouwbaar omdat temperatuur en vochtigheidsgraad in de speelzaal het proces teveel naar willekeur beïnvloedden. Bovendien kon een warrige schaker de verkeerde kant van zijn zandloper op zijn kop zetten waardoor hij er juist tijd bijkreeg, en dat was nou ook weer niet de bedoeling

Het voorstel van de Duitse meester Von der Lasa om twee aparte uurwerken te gebruiken was al een verbetering en tijdens de match Anderssen-Steinitz (Londen 1866) werd gespeeld met door de scheidsrechters bediende stopwatches. Het toernooireglement van Parijs 1867 stipuleerde dat er minimaal tien zetten per uur moesten worden gedaan en dat spelers een boete van 5 franc werd opgelegd, te betalen aan de wedstrijdleiding, voor ieder kwartier overschrijding. Werd er remise overeengekomen, dan werd de partij overgespeeld, net zo lang tot er een beslissing was gevallen.

Het toernooi van Baden Baden (1870) was het eerste grote internationale evenement waarbij de spelers aan tijdmeting werden onderworpen. De tijdlimiet was 20 zetten per uur en er werd gespeeld met de Yale Clock New Haven Chess Timer (zie foto rechts), destijds het nieuwste van het nieuwste. Partijen begonnen 's morgens vroeg om 09.00 uur, dat zie ik tegenwoordig niet meer zo snel gebeuren



De Yale Clock New Haven Chess Timer

Baden Baden 1870 was overigens om nog een andere reden bijzonder, want op 19 juli 1870, enkele dagen voor aanvang van het toernooi, brak de Frans-Duitse oorlog uit, waarbij het Franse leger het opnam tegen de verenigde Duitse staten Pruisen, Baden, Beieren en Württemberg. Eén van de spelers, Johannes von Minckwitz, hoofdredacteur van de Deutsche Schachzeitung, stelde voor om het toernooi een jaar uit te stellen maar het organisatiecomité verklaarde het volste vertrouwen te hebben in een Duitse overwinning en er werd gewoon gespeeld. Voor één van de spelers, Adolf Stern, betekende het uitbreken van de oorlog dat hij zich uit het toernooi moest terugtrekken omdat hij in het dagelijks leven soldaat was in het Beierse leger, en tja, hij moest nu eenmaal naar zijn werk

De oorlog verliep voorspoedig voor de Duitse staten, die meer manschappen op de been konden brengen en bovendien de beschikking hadden over voor die tijd moderne Krupp-kanonnen. Eind augustus verloren de Fransen de slag bij Sedan, waarop Stern een ansichtkaart naar het thuisfront stuurde met de opgetogen tekst "Emperor Napoleon has been mated!"¹⁰. Na de val van Parijs in januari 1871 was het duidelijk dat de Duitse legers als winnaar uit de strijd zouden komen, maar het duurde nog tot 10 mei 1871 voor er dan echt een eind kwam aan de oorlog.

Het toernooi van Londen 1883 zag het debuut van de mechanische schaakklok in de speelzaal. Het apparaat was op basis van advies van Blackburne bedacht door Thomas Bright Wilson (1843-1915), die behalve uitvinder ook secretaris van de Manchester Chess Club was, en geproduceerd door de in het Engelse Bradford gevestigde firma Fattorini & Sons. Honderd procent nauwkeurig was het nog niet, want een vlag ontbrak. Die kwam pas in 1899 en was een idee van ene H.D.B. Meijer, destijds secretaris van de Nederlandse Schaakbond. De vlag is dus een Nederlandse uitvinding!

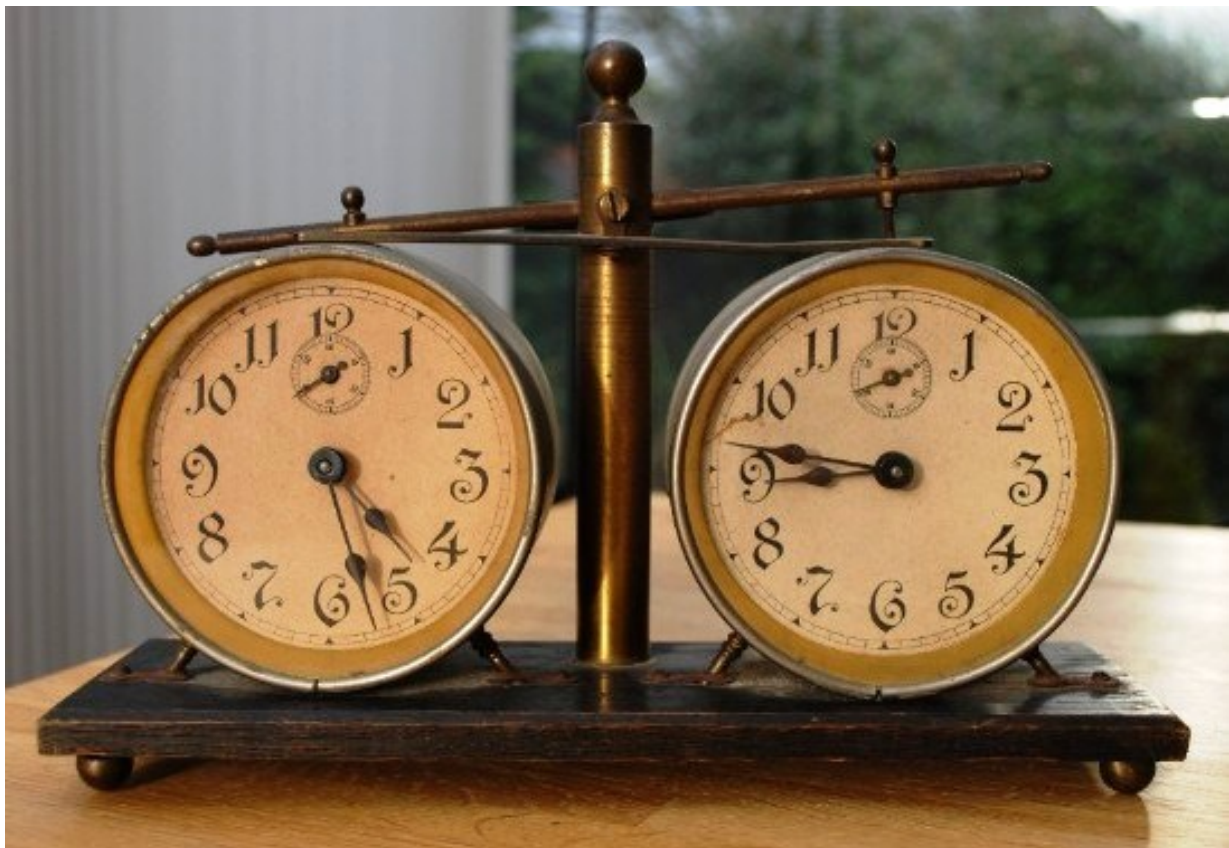


De Fattorini. Wat een feest moet het zijn geweest om met zulke prachtige klokken te mogen spelen!

Tijdens het toernooi van Londen 1883 werd er ook een eind gemaakt aan het probleem van de remises. Vóór die tijd was het nog gebruikelijk dat remises tot Sint Juttemis werden overgespeeld, en om daaraan een eind te maken werd besloten dat te beperken tot maximaal tweemaal overspelen (op woensdagen en zaterdag). Was het dan nog remise, dan kreeg ieder een half punt.

In de loop der jaren veranderde het uiterlijk van de schaakklok, mede onder invloed van stromingen in de kunst, maar het concept bleef hetzelfde. We gaan even kijken naar wat fraaie voorbeelden, ruwweg in chronologische volgorde:

¹⁰ Bedoeld werd natuurlijk keizer Lodewijk Napoleon en niet de meer bekende Napoleon Bonaparte.



Britse klok, waarschijnlijk eind 19^e eeuw.



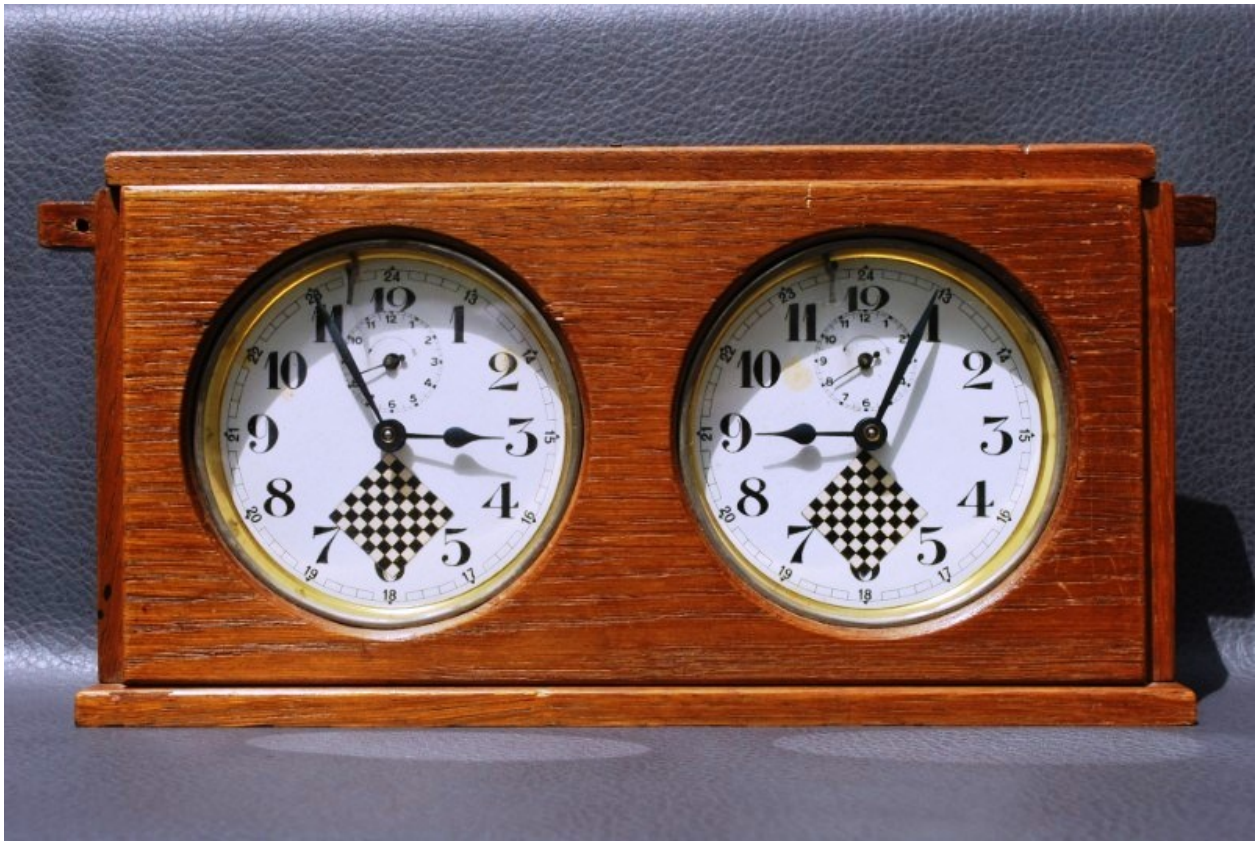
Deze klok werd gebruikt tijdens de WK-match Capablanca-Aljechin, Buenos Aires 1927.



Duitse klok, jaren '30.



De befaamde Koopman-klok, gemaakt door de firma H. Koopman te Dordrecht.



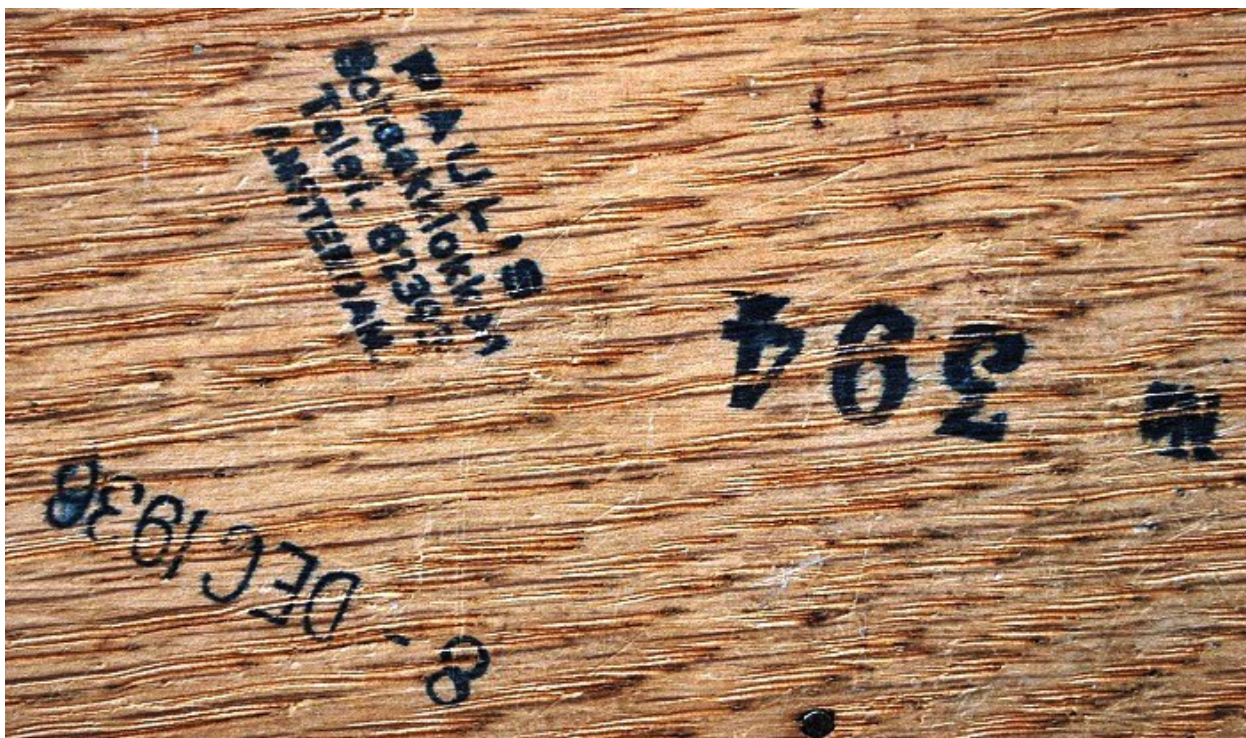
Circa 1920, mogelijk Nederlands. Let op de vormgeving van de cijfers, typisch Art Deco.



Duitse klok, eiken. Circa 1930.



Koopman-klok uit 1936. Deze werd gebruikt door de Schaakvereniging Alschanaka uit Amstelveen, één van de voorlopers van het huidige Zukertort.



Fragment van de achterkant van een Koopman-klok, verkocht door de firma Paulis Schaakklokken uit Amsterdam. De meeste, vroege Koopman-klokken werden genummerd, vanaf de jaren '50 nog slechts sporadisch. De productieaantallen liepen al snel flink op en waarschijnlijk is er bij de nummering op een zeker moment de klad ingekomen.



Ook dit is een Koopman-klok, speciaal voor gongschaak. Dit uurwerk komt uit de inboedel van de Ermelose Schaakvereniging Excelsior (in 1946 omgedoopt in Veluws Schaak Genootschap).



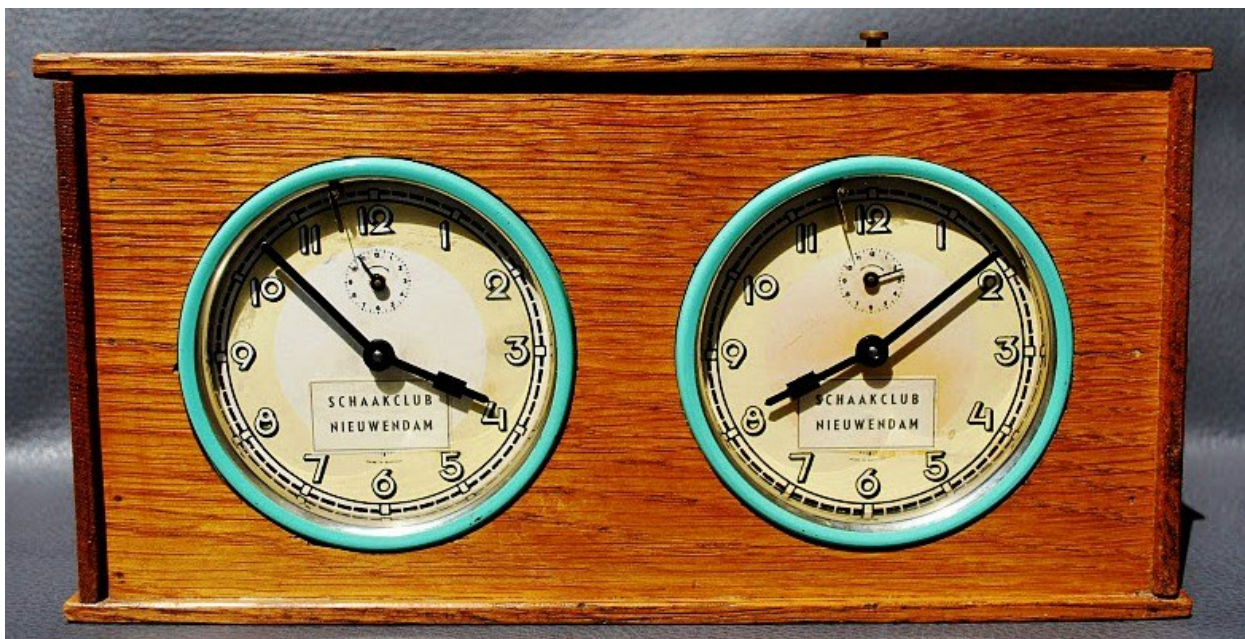
Het binnenwerk van bovengenoemde klok. Links de gong, rechts de transformator.



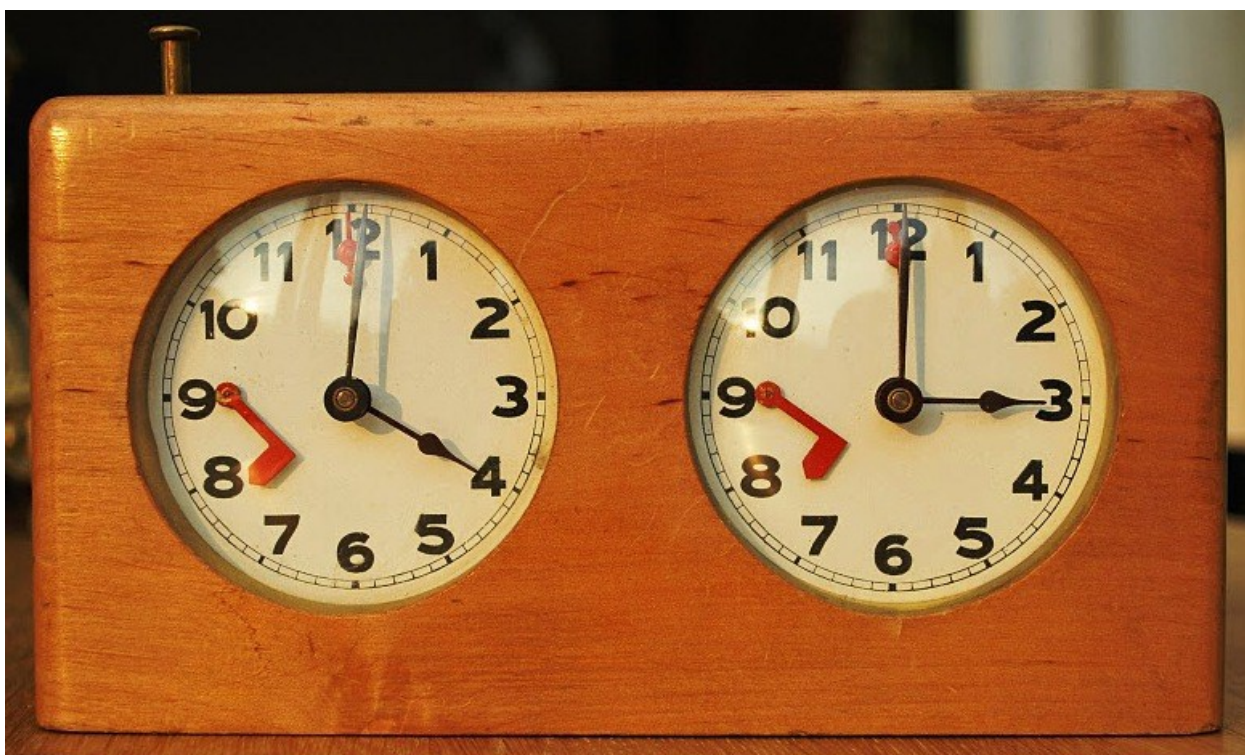
Engelse klok, eind jaren '40.



Tsjechische klok, circa 1950, gemaakt van bakeliet.



Nederlandse klok, jaren '50, maker onbekend. Deze was in gebruik bij onze burens uit Amsterdam Noord.



Max Andres-klok, circa 1960.



Chromen schaakklok in Art Deco-stijl, gemaakt door de Engelse firma Sutton Coldfield.



Duitse Jaeger-klok, jaren '60.

De eerstvolgende echt revolutionaire verandering was de introductie van de nu niet meer weg te denken elektronische schaakklok. In 1973 ontwierp Bruce Cheney, een student aan de Cornell University in New York, het eerste prototype van de digitale schaakklok, die in het stopcontact moest worden geplugd. Cheney maakte gebruik van stroomvretende LED-lampjes die alleen de tijd van de speler die aan zet was op het display projecteerden. In die tijd waren de meer geavanceerde LSI-chips nog te duur. De Amerikaan Joe Meshi verbeterde het concept en vroeg er patent op aan, wat in 1975 werd toegewezen.

Ben Bultink, een student aan de Technische Hogeschool Enschede, liet in 1985 een digitale schaakklok het levenslicht zien die liep op batterijen, wat natuurlijk veel handiger is dan een stopcontact. Omdat alles nog handmatig werd gefabriceerd was het echter veel te duur voor de gemiddelde schaker. Uiteindelijk werden er zo'n 60 gebouwd. In 1992 verzorgde Bultink samen met Albert Vasse en Paul Arentz de tijdwaarneming van het door schaakmecenass Joop van Oosterom georganiseerde Melody Amber Toernooi te Monaco. Het werd zo'n succes dat de drie besloten tot de oprichting van de firma DGT Projects, waarbij de letters DGT stonden voor Digital Game Technology. De Nederlandse schaakwereld reageerde enthousiast, en dat wekte de interesse van de FIDE. Dit leidde ertoe dat DGT Projects een contract kreeg aangeboden voor de productie van de officiële FIDE digitale schaakklok.



De eerste DGT, uit 1985.

DGT Projects werd een doorslaand succes. Aanvankelijk werd er gewerkt vanuit een huiskamer, maar dat werd al snel te klein. Uiteindelijk werd in 2007 een pand aan de Hengelosestraat te Enschede betrokken.

Langzaam maar zeker werd de digitale schaakklok in gebruik genomen, maar begin jaren '90 stuitte dat nog op problemen in de KNSB-competitie. Het reglement schreef immers voor dat de klok over wijzers diende te beschikken, en de KNSB orakelde rechtlijnig dat het 'dus' niet mocht worden gebruikt. Het zou een misverstand zijn te denken dat regels er zijn om dingen gemakkelijker te maken Maar vooruitgang laat zich niet tegenhouden, het reglement werd aangepast en zo was dat probleem ook weer opgelost.

Anno 2012 kunnen we terugzien op een periode van zo'n 150 jaar, waarin de schaakklok zich ontwikkelde van uiterst basaal naar hypermodern. Velen van ons zullen het kreng in tijdnood vervloeken, maar laten we blij zijn dat het ongelimiteerd nadenken over een zet voltooid verleden tijd is.



De DGT 2000. Van dit type werden er 200.000 exemplaren verkocht.



De DGT 2010, opvolger van de DGT 2000.

N.B.:

Verreweg de meeste foto's bij dit artikel zijn afkomstig van verzamelaar Marco Dorland, die ook voor de nodige feedback zorgde. Voor zijn toestemming tot gebruik is de redactie hem zeer erkentelijk. Kijk ook eens op zijn website (<http://dorland-chess.com/>) voor nog meer fraais.

Magere prestaties in SGA rapidcompetitie 2012

– door Dirk Goes –

In de strijd om het SGA Rapidkampioenschap 2012 had Tal/DCG vier teams ingeschreven. Meer dan een figuran-
tenrol zat er dit jaar niet in. De teams 1, 2 en 4 eindigden op de negende plaats (in een veld van tien). Het derde
team onttrok zich wat aan de malaise en eindigde op de zesde plaats, maar uitzicht op een finaleplaats was er nim-
mer.

Eindstand na de voorrondes (eerste vier van elke klasse naar finale):

Hoofdklasse				1 ^e klasse			
Caissa 1	24½	uit	36	Zukertort 4	24½	uit	36
VAS 1	23½	uit	36	Almere 1	22	uit	36
Caissa 3	22½	uit	36	Zukertort 3	21	uit	36
Zukertort 1	21	uit	36	Caissa 5	20	uit	36
Laurierboom/Gambiet 1	17	uit	36	Zukertort 2	18½	uit	36
Boven IJ 1	16½	uit	36	Tal/DCG 3	18	uit	36
VAS 2	16	uit	36	VAS 3	18	uit	36
Caissa 2	15	uit	36	Caissa 6	14	uit	36
Tal/DCG 1	12	uit	36	Tal/DCG 2	13	uit	36
Caissa 4	12	uit	36	De Raadsheer 1	11	uit	36

2 ^e klasse				3 ^e klasse			
De Amstel 1	25½	uit	36	VAS 5	29	uit	36
Laurierboom/Gambiet 2	23½	uit	36	VAS 6	27	uit	36
Almere 2	22½	uit	36	ES'80 1	20	uit	36
De Schaakgodinnen 1	21½	uit	36	MSK 1	17½	uit	36
VAS 4	17½	uit	36	Caissa 9	17	uit	36
Boven IJ 2	17½	uit	36	Amstel & Gein 1	16	uit	36
Caissa 7	16½	uit	36	VAS 7	14½	uit	36
Caissa 8	15½	uit	36	Aalsmeer 1	13½	uit	36
Tal/DCG 4	10	uit	36	De Pion 1	13½	uit	36
De Raadsheer 2	10	uit	36	Laurierboom/Gambiet 3	12	uit	36

Persoonlijke uitslagen:

Tal/DCG 1 (hoofdklasse)				Tal/DCG 2 (1 ^e klasse)			
Leeflang, H.	3½	uit	9	Hensbergen, W.	3	uit	9
Helmers, W.	2	uit	9	Kooiker, J.	3	uit	6
Hensbergen, W.	1½	uit	3	Jongkind, V.	2½	uit	6
Vos, Chr.	1½	uit	3	Pijlman, R.	1½	uit	6
Berg, J. van den	1	uit	3	Visser, T.	1½	uit	6
Schoffemeer, F.	1	uit	3	Korenwinder, E.	1½	uit	3
Cromsigt, J.	1	uit	3				
Lubbers, J.	½	uit	3				

Tal/DCG 3 (1 ^e klasse)				Tal/DCG 4 (2 ^e klasse)			
Cromsigt, J.	5½	uit	9	Loeve, J.	4	uit	9
Schoffemeer, F.	5	uit	9	Coolen, M.	3	uit	9
Kooiman, P.	4	uit	9	Flikweert, C.	2½	uit	9
Kooiman, T.	3½	uit	9	Bruinsma, H.	½	uit	3
				Dreef, B.	0	uit	6

De finale, gespeeld bij Caissa op dinsdag 12 juni, kende toch nog een fleurig Tal/DCG-tintje. Yvette Nagel maakte deel uit van de Schaakgodinnen, die in de 2^e klasse op de derde plaats eindigden, en Zukertort 4, dat na een felle machtsrijd met Almere 1 *summa cum laude* de titel pakte in de eerste klasse, bestond met Hing Ting Lai, Tjark Vos, Roger Mehra en Dirk Goes zelfs helemaal uit Tal/DCG'ers. De belangrijkste titel, die in de hoofdklasse, ging evenals vorig jaar naar het team van Caissa 1.

De eindstanden:

Hoofdklasse

Caissa 1	8	uit	12
VAS 1	6½	uit	12
Zukertort 1	5	uit	12
Caissa 3	4½	uit	12

1^e klasse

Zukertort 4	10	uit	12
Almere 1	9	uit	12
Caissa 5	3	uit	12
Zukertort 3	2	uit	12

2^e klasse

De Amstel 1	7½	uit	12
Laurierboom/Gambiet 2	7	uit	12
De Schaakgodinnen 1	6	uit	12
Almere 2	3½	uit	12

3^e klasse

VAS 5	8	uit	12
VAS 6	6	uit	12
ES'80 1	6	uit	12
MSK 1	4	uit	12



De schaakgodinnen: goddelijk goed en goddelijk gevaarlijk. Staand van links naar rechts Cora van der Zanden, Marjolein Theunissen, Yvette Nagel en Lucie van der Vecht, zittend Monique van de Griendt.



**Een schaker
denkt vooruit**

**Een schaker
denkt aan zijn of haar toekomst**

**De enige goede zet op 12 september:
Stem 50PLUS**

**Zie voor het volledige programma:
www.50pluspartij.nl**